

Mika Savolainen

TULEVAISUUS ON NUORTEN

Koillishelsinkiläisten nuorten
toiveet ja tarpeet tulevaisuudelle

Opinnäytetyö

Humanistisen alan ylempi ammattikorkeakoulututkinto

Nuorisokasvatuksen johtamisen ja kehittämisen koulutus
(ylempi amk)

2024

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tutkintonimike	Yhteisöpedagogi (ylempi AMK)
Tekijä	Mika Savolainen
Työn nimi	Tulevaisuus on nuorten: koillishelsinkiläisten nuorten toiveet ja tarpeet tulevaisuudelle
Toimeksiantaja	Malmin seurakunta
Vuosi	2024
Sivut	78 sivua, liitteitä 7 sivua
Työn ohjaaja	Laura Hokkanen

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyön tavoitteena oli tutkia Koillis-Helsingin nuorten tulevaisuudenkuvia ja selvittää, miten Malmin seurakunnan nuorisotyö voisi paremmin vastata heidän toiveisiinsa ja tarpeisiinsa nyky-yhteiskunnan nopeasti muuttuvassa maailmassa. Tutkielma käytti tulevaisuudentutkimuksen menetelmiä, ja sen keskeinen kysymys oli, miten seurakunnan nuorisotyö voi kehittyä nuorten toiveita vastaavaksi.

Työn teoreettinen viitekehys rakentui nuorisotyön ja tulevaisuudentutkimuksen käsitteiden ympärille, missä nuorisotyö kirkon kontekstissa tarkoittaa nuorten henkilökohtaisen, sosiaalisen ja hengellisen kasvun tukemista. Tulevaisuudentutkimusta käytettiin sen tarjotessa välineitä tulevaisuuden ilmiöiden ennakoointiin ja niihin varautumiseen.

Aineisto kerättiin haastatteluiden ja kyselyiden avulla, mitkä kohdistettiin Koillis-Helsingin alueen nuoriin. Tulokset osoittivat, että nuoret arvostavat vapaa-aikaa, harrastusmahdollisuuksia ja sosiaalista osallisuutta, mutta kokevat myös taloudellisen eriarvoisuuden vaikuttavan tulevaisuudennäkymiinsä. Nuoret toivovat enemmän tukea henkilökohtaiseen ja hengelliseen kasvuun sekä mahdollisuuksia vaikuttaa omaan elinympäristöönsä.

Opinnäytetyössä ehdotetaan, että Malmin seurakunnan tulisi kehittää nuorisotyötään nuorten ehdoilla tarjoten heille merkityksellisiä vaikuttamismahdollisuuksia ja tukien heidän moninaisia tarpeitaan. Nuorisotyön tulisi myös reagoida joustavasti yhteiskunnallisiin muutoksiin ja hyödyntää teknologiaa nuorten tavoittamisessa.

Työn lopputulemana todetaan, että kirkon nuorisotyön on pysyttävä ajan hermolla ja uudistettava toimintaansa jatkuvasti, jotta se voi säilyä relevanttina ja merkityksellisenä nuorten elämässä nyky-yhteiskunnan nopeasti muuttuvissa olosuhteissa. Työ tarjoaa Malmin seurakunnalle konkreettisia kehitysehdotuksia, joiden avulla nuorisotyö voi paremmin vastata nuorten tarpeisiin ja toiveisiin tulevaisuudessa.

Asiasanat: nuorisotyö, evankelisluterilainen kirkko, tulevaisuudentutkimus.

Degree title	Master of Humanities
Author	Mika Savolainen
Thesis title	The future belongs to the youth: aspirations and needs of the youth in Northeastern Helsinki
Commissioned by	Malmi Parish
Time	2024
Pages	78 pages, 7 pages of appendices
Supervisor	Laura Hokkanen

ABSTRACT

The aim of this thesis was to explore the future visions of youth in Northeastern Helsinki and to determine how the youth work of the Malmi Parish could better meet their hopes and needs in the rapidly changing society of today. The study employed methods of futures studies, and its central question was how the parish's youth work could evolve to meet the expectations of the youth.

The theoretical framework of the work was built around the concepts of youth work and futures studies. Here, youth work in the context of the church refers to supporting the personal, social, and spiritual growth of young people, while futures studies offer tools for anticipating future phenomena and preparing for them.

The data was collected through interviews and surveys targeting the youth of the Northeastern Helsinki area. The results showed that young people valued leisure time, opportunities for hobbies, and social participation, but also felt that economic inequality impacted their outlook of the future. They desire more support for personal and spiritual growth and opportunities to influence their living environment.

The thesis suggests that Malmi Parish should develop its youth work based on the terms of the young people, providing them with meaningful opportunities to influence and supporting their diverse needs. Youth work should also flexibly respond to societal changes and utilize technology to reach young people.

The conclusion states that the church youth work needs to stay abreast of the times and continuously renew its operations to remain relevant and meaningful in the lives of young people in today's rapidly changing societal conditions. The thesis offers concrete development suggestions for Malmi Parish on how youth work can better meet the needs and wishes of young people in the future.

Keywords: youth work, evangelic lutheran church, futures studies.

1	JOHDANTO	6
2	TUTKIMUKSEN TAUSTAA.....	7
2.1	Evangelisluterilaisen kirkon nuorisotyö.....	7
2.2	Kirkon nuorisotyön historiaa	10
2.3	Malmin seurakunnan nuorisotyö.....	14
2.4	Kirkon nuorisotyön vahvuudet ja haasteet.....	17
3	TULEVAISUUDEN NUORISOTYÖ KIRKOSSA.....	19
3.1	Näkökulmia tulevaisuudentutkimukseen	19
3.2	Tulevaisuudentutkimus ja osallisuus kehittämisen välineinä	21
3.3	Tulevaisuudentutkimus kirkon kontekstissa	23
3.4	Nuorten tulevaisuususkko	26
3.5	Nuorten tulevaisuudenkuvat.....	27
4	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	30
4.1	Tutkimuksen kohde ja kohdejoukko	30
4.2	Tutkimustehtävä	31
4.3	Tutkimusote ja aineistonkeruumenetelmä	32
4.4	Aineistonkeruuprosessi	34
4.5	Aineisto ja analyysi.....	36
4.6	Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus	38
5	TULOKSET	41
5.1	Kokemukset vapaa-ajasta ja Malmin seurakunnan nuorisotyöstä.....	41
5.2	Varallisuuden vaikutus koettuun tulevaisuuteen.....	43
5.3	Harrastaminen ja urheilu	46
5.4	Vaikuttaminen ja osallisuus	48
5.5	Kaverit	50
5.6	Luonto ja ympäristö	52
5.7	Tavoitteet	55
6	JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA.....	58

6.1	Tutkimuksen keskeiset löydökset	58
6.2	Tulosten vertailu teoriaan ja aiempiin tutkimuksiin	63
6.3	Opinnäytetyön merkitys ja kehitysehdotukset	65
6.4	Jatkotutkimusehdotukset.....	70
LÄHTEET		72

LIITTEET

Liite 1. Tulevaisuuskuvat

Liite 2. Haastattelurunko

1 JOHDANTO

Eletään aikaa, joka on täynnä nopeita muutoksia ja uusia mahdollisuuksia (Dufva & Rekola 2023, 3). Erityisesti nuoret, jotka ovat tulevaisuutemme rakentajia, kohtaavat yhä moninaisempia haasteita ja mahdollisuuksia niin yksilöllisellä kuin yhteiskunnallisella tasolla (Kivijärvi & Myllyniemi 2023, 7). Tämä opinnäytetyö keskittyy Koillis-Helsingin nuorten tulevaisuudenkuvien tutkimiseen, erityisesti Malmin seurakunnan kontekstissa. Tavoitteena on ymmärtää, millaisia toiveita, tarpeita ja unelmia näillä nuorilla on, ja miten seurakunnan nuorisotyö voi vastata niihin tehokkaammin nykypäivän nopeasti muuttuvassa maailmassa.

Tämän tutkimuksen ytimessä on se, miten Malmin seurakunnan nuorisotyö voi kehittyä ja pysyä merkityksellisenä ja relevanttina nuorten elämässä, kun he kohtaavat teknologian vallankumouksen, sosiaalisen median moninaisuuden ja yhä moniarvoisemman arvomaailman. Tulevaisuudentutkimuksen menetelmiä hyödyntäen pyritään ensisijaisesti tunnistamaan ja ymmärtämään nuorten tulevaisuudennäkemyksiä, jotta olisi mahdollista suunnitella ja toteuttaa nuorisotyötä, joka vastaa heidän tarpeisiinsa, toiveisiinsa ja huolenaiheisiinsa.

Opinnäytetyön keskeinen kysymys on: "Miten Malmin seurakunnan nuorisotyö voi vastata paremmin nuorten tulevaisuuden toiveisiin ja tarpeisiin?" Tämän avulla yritetään tunnistaa nuorten näkökulmasta keskeiset tekijät, jotka määrittelevät heidän henkilökohtaisen, sosiaalisen ja hengellisen kasvunsa polkuja. Tavoitteena on tarjota suuntaviivoja sille, miten seurakunnan nuorisotyötä voidaan kehittää tukemaan nuoria heidän omilla ehdoillaan vahvistaen heidän elämänsä, toivoaan ja yhteyttään sekä toisiinsa että laajempaan yhteisöön. Näitä kysymyksiä pyritään ensisijaisesti ymmärtämään nuorten tulevaisuuden toiveiden ja tarpeiden kautta sekä tämän pohjalta pohtimaan, mihin suuntaan seurakunnan nuorisotyön tulisi kehittyä.

Keskeisten käsitteiden määrittely auttaa ymmärtämään tämän työn teoreettista ja käytännöllistä viitekehystä. Nuorisotyö kirkon kontekstissa tarkoittaa toimintaa, joka on suunnattu nuorille heidän henkilökohtaisen, sosiaalisen ja hengellisen kasvunsa tukemiseksi. Se kattaa laajan kirjon toimintoja rippikoulusta nuorteniltoihin ja vapaaehtoistoimintaan pyrkien edistämään nuorten

osallisuutta ja aktiivista roolia yhteisössään. (Hytönen 2020.) Tulevaisuudentutkimus puolestaan viittaa monitieteelliseen lähestymistapaan, joka pyrkii tunnistamaan, analysoimaan ja ennakoimaan tulevaisuuden trendejä ja ilmiöitä, jotta voidaan paremmin valmistautua tulevaan ja muokata toimintaa vastaamaan tulevaisuuden pulmia ja mahdollisuuksia. (Ahvenharju ym. 2021, 5.) Tämän opinnäytetyön kontekstissa evankelisluterilainen kirkko toimii tutkimuksen keskeisenä ympäristönä ja toimijana, kun tarkastellaan nuorisotyön kehittämistä ja tulevaisuuden suunnitelmia. Jatkossa tässä työssä käytetään termiä kirkko viitatessa evankelisluterilaiseen kirkkoon.

Tämän opinnäytetyön kautta voidaan myös herättää keskustelua ja tarjota uusia näkökulmia siihen, miten kirkko ja sen nuorisotyö voivat kehittyä vastaamaan paremmin nykyajan haasteisiin ja tulevaisuuden mahdollisuuksiin. Pyrkimyksenä on, että tutkimuksen tulokset voivat toimia perustana kestäville ja innovatiivisille toimintamalleille, jotka tukevat nuorten kasvua ja kehitystä moninaisessa yhteiskunnassa. Opinnäytetyön merkittävyyden voi nähdä sekä teoreettisella että käytännön tasolla. Teoreettisesti se laajentaa ymmärrystä siitä, miten nuorten hengellisiä ja yhteisöllisiä tarpeita voidaan lähestyä tulevaisuudentutkimuksen näkökulmasta. Käytännössä työ tarjoaa konkreettisia suosituksia ja kehittämisehdotuksia Malmin seurakunnan nuorisotyön uudistamiseksi.

2 TUTKIMUKSEN TAUSTAA

2.1 Evankelisluterilaisen kirkon nuorisotyö

Nuorisotyön käsitteellä tarkoitetaan työtä, jolla tuetaan nuoren kasvua, itenäistymistä ja osallisuuden kokemusta. Työn keskiössä on ajatus hyvän elämän edistämisestä ja mahdollisuudesta integroitua yhteiskuntaan. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2022.) Nuorisotyöllä ajatellaan olevan myös poliittinen ulottuvuus ja vaikuttamistehtävä, jonka tavoitteena on nuorten oikeuksien ajaminen yhteiskunnassa, palveluiden järjestäminen heille sekä tulevaisuuden vastuunkantajien kasvattaminen (Valtonen & Häkkinen 2021, 99). Nuorisolaissa (1285/2016, 3. §.) on säädetty nuorisotyön järjestämisen vastuu kunnille, mutta käytännössä sen toteutus jakautuu paikallisten toimijoiden, kuten järjestöjen ja seurakuntien kesken.

Evangelisluterilaisen kirkon viimeisimmässä kasvatuksen strategiassa sen kasvatustyön linjataan olevan kaikenikäisten kokonaisvaltaisen kasvun mahdollistamista ja tukemista. Yksi kirkon perustehtävistä on kasvatustyö, jonka kuuluu toteutua sen kaikessa toiminnassa. (Suomen evangelisluterilainen kirkko 2015.) Kirkon kasvatustyötä voidaankin tarkastella niin yhtenä toimintamuotona kuin läpileikkaavana strategisena ohjauksena. Toimintamuotona se kattaa sisälleen eri työaloja. Kasvatustyö voidaan jakaa lapsi- ja perhetyöhön, varhaisnuorisotyöhön, rippikoulutyöhön, nuoriso- sekä erityisnuorisotyöhön. (Hytönen 2020.)

Kirkon nuorisotyön tutkija Tiina Häkkinen (2015) on selittänyt kristillistä nuorisotyötä hengellisen, pedagogisen ja sosiaalisen ulottuvuuden kautta. Hengellinen ulottuvuus tarkoittaa kristillisen uskon harjoittamiseen liittyvää toimintaa, kuten hartauselämää. Pedagogisella ulottuvuudella tarkoitetaan kirkossa toteutettavaa tavoitteellista nuorisokasvatusta, kuten avointa toimintaa ja rippikouluja. Sosiaalinen ulottuvuus liittyy ulkopuolisuuden ehkäisyyn, kuten vuorovaikutuksen ja yhteisössä toimimisen menetelmiin ja toimintatapoihin. Kaikkia näitä ulottuvuuksia yhdistävät toiminnan peruseriaatteet sekä eettinen ulottuvuus. (Häkkinen 2015, 229.) Toiminnan peruseriaatteiksi Häkkinen (2021) nostaa nuoren osallisuuden ja toimijuuden tukemisen, toiminnan kokemuksellisuuden sekä yhteisöllisyyden. Eettinen herkkyyks muodostaa kaiken kasvatustoiminnan perustan, ja sen kuuluu näkyä käytännön toiminnassa vahvasti (Valtonen & Häkkinen 2021, 107).

Seurakunnan nuorisotyöllä viitataan usein rippikouluun ja rippikoulun jälkeiseen nuorisotyöhön, lähtökohtaisesti 15–20-vuotiaiden nuorten kanssa (Tähkäpää 2013, 18). Käytännössä kuitenkin nuorisotyölle ei voida vetää tarkkaa yläikärajaa, koska nuoret ovat yhteisön jäseniä monenlaisilla tavoilla. Rippikoulun tavoittaessa valtaosan nuorten ikäluokasta pidetään sitä kirkon nuorisotyön laajimpana ja profiloivimpana toimintamuotona. Silti, kaikessa monimuotoisuudessaan ja paikallisseurakuntatyössä toteutuneena, nuorisotyölle on vaikeaa tehdä selkeää määrittelyä. Työalakohtaisesti voidaan kuitenkin erottaa rippikoulu ja isostyö, rippikoulun jälkeinen nuorisotyö ja erityisnuorisotyö. (Häkkinen 2015, 224.)

Rippikoulu on kirkkojärjestyksessä (1991/1055, 3. a §) määriteltyä lakisääteistä kasteopetusta, jonka tavoitteena on perehdyttää nuoria kristilliseen uskoon. Suomessa suosituin rippikoulumuoto on pitkään ollut rippikoulu, johon kuuluu leirimuotoinen intensiivijakso. Intensiivijaksoa edeltävät yleensä rippikouluryhmän useat kokoontumiset. Kokonaisuudessaan rippikoulu on yleensä noin puolen vuoden mittainen prosessi. Uuden rippikoulusuunnitelman mukaan rippikoulun toiminta-ajatus on vahvistaa nuorten uskoa kolmiyhteiseen Jumalaan ja varustaa heitä elämään kristittyinä. Toiminta-ajatus toteutetaan kuudella tavoitteella, joihin kaikkiin liittyvät ihmisen elämän ja sen kysymysten, uskon ja rukouselämän näkökulmat. (Tuominen 2017.)

Isostoiminta on rippikoulun jälkeisen nuorisotyön kattavin muoto, ja sen ajatellaan olevan osa suomalaista nuorisokulttuuria. Isostoiminnan tarkoituksena on kouluttaa nuoria vapaaehtoisen tehtävään erityisesti rippikouluihin. Isostoiminnan päätavoite on sama kuin rippikoulussa. Isostoiminnan linjauksessa pyritään vahvistamaan nuorisotyön osallisuuden aspektia seurakunnissa, jolloin seurakuntayhteys olisi sidottuna nuorten toimintoihin. Isostoiminnan lähtökohdiana pyritään huomaamaan nuori sellaisena kuin hän on ja luomaan isosuutta ja seurakuntalaisuutta sen ympärille. (Jattu 2016, 11–15.) Isostoiminta antaa nuorille mahdollisuuden paitsi osallistua seurakunnan nuorisotyön toimintaan myös mahdollisuuden olla toimijana erilaisissa seurakunnan tapahtumissa. Tällä tuetaan myös nuoren seurakuntalaisuutta, kristittyinä kasvamista ja osallisuutta. Erityisesti viimeisen vuosikymmenen aikana isostoiminnan koulutusluonnetta on tarkasteltu kriittisesti sen ollessa usein nuorten ainoa seurakuntayhteyden muoto, joka tukee pitkälti jo koulutusluonteisessa yhteiskunnassa muutenkin pärjääviä nuoria. (Jattu 2016, 9.)

Kirkon erityisnuorisotyö on kasvatuksellista toimintaa, joka tähtää yksinäisyyden ja ulkopuolisuuden torjumiseen, lapsen ja nuoren voimistumiseen sekä hänen osallisuutensa ja hyvinvointinsa vahvistamiseen. Erityisnuorisotyö voidaan nähdä myös yhtenä työkaluna muiden joukossa, mutta erityisesti laajemmissa seurakunnissa ja seurakuntayhtymissä se on muotoutunut omaksi työalaksi. Se on kasvatuksen ja diakonian rajapinnassa tapahtuvaa diakonista nuorisotyötä, millä pyritään tekemään työtä niiden nuorten eteen, keitä ei muuten tavoitettaisi. (Mäkelä 2021, 10–13.) Työalan työmuotoina ovat erityisesti

pienryhmätoiminta, etsivä nuorisotyö ja verkkotyö. Vähemmistö- ja muiden erityisten ihmisryhmien, kuten vankien ja heidän läheistensä, kanssa tehtävät toimintamuodot ovat myös usein erityisnuorisotyöhön sijoitettua toimintaa. (Hytönen 2020, 214.)

Kattoterminä rippikoulun jälkeinen nuorisotyö sisältää kaiken nuorten kanssa tehtävän toiminnan. Siitä voidaan kuitenkin erottaa yllä esiteltyjen työmuotojen lisäksi erillään tehtävää toimintaa, jota voidaan luokitella kokoavaksi toiminnaksi. (Häkkinen 2015.) Se tavallaan kokoaa yhteen koulutuskeskeistä isostointia ja yksilöön suuntautuvaa erityisnuorisotyötä yrittäen luoda mahdollisimman monelle nuorelle saavutettavan kasvatuksen ulottuvuuden. Kokoavan nuorisotyön peruspilareita ovat olleet leirit, avoin viikkotoiminta sekä erilaiset kokoavat tapahtumat (Hytönen 2020, 213).

Kirkon nuorisotyönohjaajan virkaan pätevät ovat opiskelleet 210 opintopisteen laajuisen sosionomin (AMK) tai yhteisöpedagogin (AMK) tutkinnon. Näihin opintoihin on täytynyt kuulua laajasti mm. teologisia ja kirkon työhön liittyviä opintoja. (Suomen evankelisluterilainen kirkko 2020.) Kirkon nuorisotyössä vaaditaan kuitenkin jatkuvaa lisäkoulutautumista ja kiinnostusta nuorisokulttuurin ja eri ikäluokkien välillä tarvittaviin muutoksiin. Työntekijällä täytyy olla ajankohtaista tiedollista osaamista, jotta hän voi tehdä työtään hyvin (Tähkäpää 2013).

2.2 Kirkon nuorisotyön historiaa

Kirkon kasvatusta ja nuorisotyön voidaan ajatella katsontavasta riippuen alkaneen 1900-luvulla seurakuntien kautta tai jo aikaisin 1600-luvulla. Vuonna 1686 säädetty kirkkolaki vastuututti vanhempia opettamaan lapsille sisälukua ja kristinoppia. Käytännössä opetuksen hoitivat seurakunnat kirkkoherrojen johdolla. Tämä opetustaustainen työ satoi kirkon vuosisadoiksi yhteiskunnan tarpeeseen kasvattaa ja kouluttaa nuoria. (Malkavaara 2021, 22–24.) Kristillisen nuorisotyön alkusyynä voidaan pitää 1800-luvun nuorisoseuraliikettä ja erityisesti Nuorten Miesten Kristillistä Yhdistystä, joka perustettiin vuonna 1888. Nuorisoseurat kasvoivat tarpeeseen luoda koulunsa päättäneille, mutta vielä lastensuojelusyiden takia työkyvyttömille, nuorille tekemistä, jotta he eivät joutuisi pahoille teille. (Kallinen & Huttunen 2005, 296.)

1900-luvulla kehittyi malli nuorten itsenäistymisestä, josta seurakunnat alkoivat kantaa vastuutaan. Toisaalta oli sekä kyse aatteellisten liikkeiden kasvusta että uskonnollisen aktiivisuuden kasvusta. Vuosisadan alussa seurakuntien tekemä kristillinen nuorisotyö oli vahvasti sitoutunut paikallisesti tiettyihin pappeihin, jotka kokivat nuorisotyön tärkeänä. Rippikoululaisia kutsuttiin kokoon-tumisiin pappien koteihin, mistä muodostui vähitellen seurakunnan omaa toimintaa. Nuorisotyö eteni, mutta ennen Suomen itsenäistymistä ei vielä läheskään kaikissa seurakunnissa ollut omaa nuorisotoimintaa. (Malkavaara 2021, 25–33.) Kristillisten järjestöjen toiminta vakiintui ja kasvoi erityisesti suurissa kaupungeissa, painottuen yhteiskristilliseen toimintaan. Järjestöissä nuorisotyö painottui maallikoille. (Kallinen & Huttunen 2005, 297.)

Sisällissodan aikana nuorisotyö vaikeutui ja keskeytyi. Sen päättymisen jälkeinen kansan kahtiajako kuitenkin nosti kirkon uudelleen vahvaan asemaan, sen toimiessa yhdistäjänä ja yhteiskunnan järjestyksen tukijana. Kirkon ja kristillisen nuorisotyön kannalta ratkaisevaa oli vuonna 1925 tehty kirkkolain muutos, joka vakiinnutti nuorisotyön asemaa kirkon omassa toiminnassa. Kirkko alkoi laajentamaan omaa nuorisotyötään järjestöjen ja yksityishenkilöiden tekemän työn avulla siirtäen niiden työmuotoja vähitellen itselleen. 1930-luku keskittyi nuorten omaehtoisen toiminnan laajenemiseen. Ensimmäiset päätoimisesti nuorisotyöhön keskittyneet pappisvirat oli perustettu, mutta ne eivät vielä levinneet laajalti, joten toiminta toteutui osallistujien kautta. (Malkavaara 2021, 35–40.)

Toinen maailmansota toimi katalysaattorina koko nuorisotyölle valtion ottaessa sen suojelukseensa. Kunnat perustivat uusia nuorisotyön elimiä, johon seurakunnat liittyivät vahvistaen paikallisseurakuntien nuorisotyötä. Vuonna 1945 piispainkokouksen asettama nuorisotyön neuvottelukunta ja vuonna 1949 aloitettu nuorisonohjaajien ammatillinen koulutus vakinaistivat nuorisotyön asemaa kirkossa ja muuttivat sen työntekijärakennetta. (Kallinen & Huttunen 2005, 301–302.) Diakoninen painotus kuului ajan nuorten toimintaan sodan runtelemassa maassa. Nuoret olivat vahvasti mukana rakentamassa yhteiskuntaa kirkollisen auttamisen kautta. Hengellisyyden ja uskon korostuminen aiheuttivat kahtiajakoa nuorten keskuudessa kahteen leiriin, uskovaisiin ja

muihin. Tyypillistä toimintaa olivat rukouspiirit, seurat ja raamattuillat. (Malkavaara 2021, 41–46.)

1950- ja 1960-luvuilla seurakuntien nuorisotyön voidaan sanoa löytäneen muotonsa. Virkaatekevien työntekijöiden määrän lisääntyttyä työmuodot muuttuivat monipuolisemmiksi. Leirimuotoiset rippikoulut vakiinnuttivat muotoaan nopeasti, samalla muokaten sen jälkeistä nuorisotyötä. Leirin käyneistä muotoutui selkeästi seurakunnan ydinjoukko, mikä osaltaan teki toiminnasta sisäpiirille suunnattua. Rippikoulun kävivät pääasiassa oppikoululaiset, jolloin kirkon nuorisotyön ulkopuolelle jäi iso osa nuorista. Nuorisotyöstä puuttui suunnitelmallisuus. Seurakuntanuoret kulkivat omia teitään, jolloin heidät jakoi kahtia pikemmin koulu kuin uskonnon määrittämät normit. (Malkavaara 2021, 49–58.)

Kirkon kasvatustyön kokonaisuohjelma (K-ohjelma) määritteli 1970-luvulla kirkon nuorisotyön tulevaisuuden suuntaviivat. Kirkolliskokouksen aloittaman jättiprojektin tarkoituksena oli luoda kirkon kasvatukselle kokonaisuudessaan tavoitteet. Samalla luotiin kirkon oma kasvatusjärjestelmä ikäryhmätavoitteineen ja ohjelmarunkoineen. K-ohjelma ohjasi irtautumaan työmuodoista ja siirtymään ikäryhmäkeskeiseen ajatteluun. Se ohjasi nuorisotyötä vahvemmin tavoitteellisuuteen, keskusjohtoisuuteen ja samalla työntekijöiden aseman vahvistamiseen osallisuuden kustannuksella. Ohjelma oli kuitenkin kirkon resursseihin nähden mahdoton. Sen perintö näkyi kuitenkin vielä tulevina vuosikymmeninä suunnitelmallisuutta ja rakenteellisuutta korostavissa piirteissä. (Kallinen & Huttunen 2005, 305–307.)

1980-luvulla kirkon nuorisotyö vaihteli suuntaansa kasvatuskristillisyyden ja evankelioivan nuorisotyön välillä. Toisaalta kirkko näki asemansa yhteiskunnan kasvattajana, toisaalta se liittyi nuorisoalan kamppailuun nuorista korostamalla erityistä muista erottuvaa kristillistä maailmankatsomusta. (Kallinen & Huttunen 2005, 306.) Yhteiskunnan ollessa suotuisa kirkon suuntaan nousi välillisen nuorisotyön painostus erityisesti kaupunkiseurakunnissa. Tämä tarkoitti yhteistoimintaa kuntien ja kaupunkien koulu- ja nuorisotoimen sekä urheiluseurojen kanssa. Näin saatettiin tavoittaa nuoria, joihin omalla välittömällä toiminnalla ei saatu yhteyttä. Yhteyksiä solmittiin laajasti, mutta joissakin

toimintamalleissa seurakunnallista olivat vain tilat. Nuoria pyrittiin kasvattamaan osaksi koko yhteiskuntaa, kuitenkin pitäen heidät tiukasti kiinni uskossa ja kristillisissä arvoissa. (Malkavaara 2021, 62–64.)

Laman aikana 1990-luvulla seurakuntien nuorisotyö oli säästön kohteena, kuten lähes kaikki muukin. Kuitenkin nuorille nähtiin tärkeäksi ryhmät, joihin he voisivat luontaisesti liittyä. Vapaaehtoisia oli vähemmän kuin aiemmin, jolloin työntekijät ottivat enemmän roolia kokoavan toiminnan tuottajina. Lamavuosien strategiatyöskentelyt loivat vahvempaa johtamisen kulttuuria, johon kuuluivat muun muassa kehityskeskustelut ja työajanseuranta. Nuorten pahoinvointi alkoi lisääntymään yhteiskunnallisena ilmiönä, jonka korjaamiseen kottien vähenevät voimavarat eivät enää riittäneet. Nuorisotyö muuttui aiempaa raskaammaksi. 1990-luvun aikana rippikoulu ja erityisesti isostoiminta ottivat isoja harppauksia laajentuen useimpiin seurakuntiin valtakunnalliseksi toiminnaksi. Rippikouluun osallistui 95 prosenttia nuorten ikäluokasta, mutta kirkkoon kuului enää selvästi alle 90 prosenttia. (Malkavaara 2021, 65–68.)

Vuosituhanne lopulla laman synnyttämä epätoivo ja lisääntynyt nuorten päihdeidenkäyttö olivat osaltaan nostamassa nuorisotyön piiriin diakonista työtettä. Nuorten arvomaailmojen pirstaloituminen ja maailmankuvien rakentuminen globaalisti tarkoitti uskonnon jäämistä taka-alalle. Isostoiminnasta tuli rippikoulun jälkeisen nuorisotyön primääri, ellei osassa seurakuntia jopa ainoa muoto. Vanha kritiikki siitä, että malli valikoi sosiaalisesti kelvottomimpia nuoria kouluttautumaan työntekijän malliin, oli lähes unohdettu. Kirkon ja yhteiskunnan välinen kuilu laajeni. Uusi koululaki riisui päivänavauksesta kristilliset elementit, mikä osaltaan nosti keskustelua kristillisen kasvatuksen osuudesta yleissivistävässä koulutuksessa. Silti verkostoitumien yhteistyökumppanien kanssa lisääntyi koko kirkossa. Työn laaja-alaisuus johti ikäryhmäkohtaisen sektoriajattelun muuttumisen työksi nuoren kaikissa elämän ulottuvuuksissa. (Malkavaara 2021, 69–71.)

Vuosituhanne vaihteen jälkeinen kehitys nosti kirkon nuorisotyön uudelleen vastaamaan ulkopuolisiin tekijöihin. Muun muassa ulkomailta levinnyt uusateismi, kirkkoa sisältäpäin repivät arvokeskustelut ja yhteiskunnan muutos vaikuttivat kirkon toimintakykyyn. Tähän vastattiin omaa hengellisyyttä ko-

rostaamalla, toimintamuotoja eriyttämällä sekä kohderyhmiä laajentamalla. Kirkon jäsenpohjan heikkeneminen ja sen uskoa kohtaan tunnettu allergisuus tekivät nuorisotyön osaltaan haastavammaksi. Rippikoulun kerätessä parhaimmillaan yli 90 prosenttia ikäluokasta 2000-luvun ensimmäisellä vuosikymmenellä määrä aleni vuosi vuodelta. Silti ikäluokkien kirkkoon kuuluvien nuorten kohdalla rippikoulun läpäisevyys oli korkeaa. Yhtenäiskulttuurin jakautuminen vahvasti osaa toimintamuodoista nuorten pystyessä laajemmin sisällyttämään elämänsä osia eri alueilta. (Malkavaara 2021, 72–76.)

2.3 Malmin seurakunnan nuorisotyö

Malmin seurakunnan kasvatuksen kotitiimi vastaa seurakunnan varhaisnuorten ja nuorten kanssa tehtävästä työstä. Vuonna 2023 tiimiin kuului 12 nuorisotyönohjaajaa ja -pappia sekä kasvatuksen johtaja. Malmin seurakunnan organisaatio koostuu kotitiimeistä ja vastuutiimeistä. Kotitiimejä johtavat esihenkilöt, ja niiden perusteella määrittyvät suorat esihenkilösuhteet. Näissä tiimeissä pääpainona on työn laajempi kehittäminen, verkostojen informaation jakaminen ja työalakohtainen suunnittelu. Vastuutiimit vastaavat käytännön työn eri osa-alueiden koordinoinnista. Ne muodostuvat käytännön työn osa-alueista ja projekteista, ja ne ovat usein moniammatillisia. Kasvatuksen kotitiimissä työtä koordinoidaan 4 vastuutiimin kautta, mitkä ovat nuorten vastuutiimi, junnujen vastuutiimi, riparitiimi ja ulkopuolisuuden ehkäisyn vastuutiimi. (Malmin seurakunta 2023.)

Kotitiimi toimii koko seurakunnan fyysisellä alueella Koillis-Helsingin suurpiirillä (kuva 1) ja sillä on erityisessä käytössä kasvatuksen toimintaan pääsääntöisesti osoitettu kirkkorakennus Tapanilassa. Varhaisnuorisotyöllä, eli junnu-työllä, tarkoitetaan Malmin seurakunnan kontekstissa 1.–7.-luokkalaisten kanssa tehtävää työtä. Nuorisotyö taas käsittää yläkoulu- ja lukioikäisten nuorten kanssa tehtävän työn. Tiimin kokoonpano vakiintui nykyiseksi vuonna 2019, jolloin aiemmassa organisaatiouudistuksessa luovuttiin pienemmistä aluetiimeistä. (Malmin seurakunta 2023.)

Kuva 1. Helsingin seurakunnat kartalla

Malmin seurakunnan nuorisotyön toimintasuunnitelmat vuosilta 2007–2021 osoittavat kehitystä ja muutosta nuorisotyön painotuksissa ja toimintatavoissa. 2007–2013 välisenä aikana keskityttiin erityisesti yhteisöllisyyden ja jäsenyyden tukemiseen. Nuorille haluttiin luoda positiivinen asenne kirkkoa kohtaan ja kannustaa heitä osallistumaan vapaaehtoisesti toimintaan. Tavoitteena oli saada nuoret kokemaan seurakunnan toiminnot kotoisiksi ja turvallisiksi. Tämä tapahtui henkilökohtaisen tervehtimisen, tutustumisen, sekä nuorten osallistamisen suunnitteluun ja toteutukseen kautta. Harrastusmahdollisuuksia tarjottiin musiikin, urheilun ja taiteen parissa. Myös seurakuntalaisten vastuunkanto ja vapaaehtoisuus olivat keskiössä, mukaan lukien nuorten osallistuminen messujen ja muiden hengellisten tapahtumien järjestämiseen. (Malmin seurakunta 2007; Malmin seurakunta 2008; Malmin seurakunta 2009; Malmin seurakunta 2010; Malmin seurakunta 2011; Malmin seurakunta 2012; Malmin seurakunta 2013.)

Vuodesta 2014 eteenpäin havaittavissa on selkeä siirtymä kohti nuorten osallisuuden ja hengellisen elämän vahvistamista. Nuorten itse toteuttamat messut, rukous- ja hartauselämän monimuotoisuus sekä henkilökohtainen uskon

kasvu tulivat toiminnan keskiöön. Yhteisöllisyyden ja jäsenyyden tukeminen säilyi edelleen tärkeänä, mutta uutena aspektina korostettiin nuorten mahdollisuutta kasvaa kristittyinä. Tämän ajanjakson aikana myös sosiaalisen median ja digitaalisen viestinnän merkitys korostui nuorisotyön välineenä. (Malmin seurakunta 2014; Malmin seurakunta 2015; Malmin seurakunta 2016.)

Vuosina 2017–2020 toiminta entisestään laajentui ja syventyi. Korostettiin nuorten omaehtoista toiminnan luomista ja osallistumista kirkon toimintaan. Työ on ollut entistä enemmän nuorten ehdoilla ja heidän toiveidensa mukaisesti suunniteltua. Kehitys näkyy myös aktiivisena yhteistyönä muiden toimijoiden kanssa ja pyrkimyksenä vähentää nuorten yksinäisyyttä ja osattomuutta. Viimeisimpänä painotuksena on ollut myös yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja nuorten äänen kuuleminen, mikä kertoo halusta integroida seurakunnan nuorisotyö osaksi laajempaa yhteiskunnallista keskustelua ja toimintaa. (Malmin seurakunta 2017; Malmin seurakunta 2018; Malmin seurakunta 2019; Malmin seurakunta 2020.)

Vuonna 2020 alkanut koronapandemia on selkeästi ohjannut viimeisten vuosien työn suuntaa ja kehittämistä. Pandemian aikana toiminta suunniteltiin täysin uudelleen keskittyen teknologian suomiin mahdollisuuksiin. Kuitenkin lakisääteiset tehtävät, kuten rippikoulu, päätettiin pitää pitkälti fyysisinä kokoontumisina. Tällä pyrittiin minimoimaan rajoitusten vaikutus nuoriin. Kokoavan toiminnan osittainen loppuminen toi mukanaan haasteita ja mahdollisuuksia pandemian jälkeiselle ajalle. Toimintaa suunniteltiin täysin uudelleen, jolloin nuorten osallisuus ja omistajuus nostettiin vielä vahvemmin keskiöön. Tämä näkyi niin nuorisotyön arjessa kuin koko organisaation hallinnossa. Verkostotyötä kehitettiin uudelleen vastaamaan koko alueen tarpeisiin. (Malmin seurakunta 2021; Malmin seurakunta 2022; Malmin seurakunta 2023.)

Koko tarkasteltua ajanjaksoa leimaa myös vahvasti organisaation ja yhteiskunnan muutos. Henkilöstö ja tilavaihdokset ovat tuoneet työhön ennustamattomia muutoksia, joihin on pyritty sopeutumaan. Organisaation pyrkiessä vastaamaan uudenlaisiin tarpeisiin, on myös sen rakenteita muutettu. Näiden suoraa vaikutusta nuoriin ja heidän parissaan tehtävään työhön on pyritty onnistuneesti minimoimaan. Yhteenvetona voidaan todeta Malmin seurakunnan nuo-

risotyön kehittyneen vuosien 2007–2023 välillä yhä enemmän nuoria osallista-vaan, monipuolisten toimintatapojen ja digitaalista viestintää hyödyntävään, ja yhteiskunnallisen vaikuttamisen suuntaan. Työssä voidaan nähdä korostuvan nuorten äänen kuuleminen ja toiveiden huomioiminen toiminnan suunnitte-lussa ja toteutuksessa.

2.4 Kirkon nuorisotyön vahvuudet ja haasteet

Kirkon tulevaisuusselonteossa todetaan 2010-luvun olleen nuorille ja nuoriso-kulttuurille isojen muutosten aikaa. Perinteisesti kirkon kokoavaa toimintaa, kuten nuorteniltoja ja erilaisia kerhoja, on pidetty sen nuorisotyön kärkituot-teenä. Sen suhteen nuorten kokoontumisen muodot ovat lisääntyneet ja nuor-ten käyttäytymisen ennakointi perinteisillä, yhtenäiskulttuurista nousevilla yh-denmukaisuuksilla on vaikeutunut. (Kämäräinen 2018, 92.) Voidaan sanoa kir-kon nuorisotyön kulkeneen historiassaan monella tapaa onnistumisesta toi-seen. Erilaisia toimintoja on voitu helposti monistaa seurakunnasta toiseen. Viime vuosien kehitys niin rippikoulussa kuin muussa kokoavassa toiminnassa on ollut laskeva. (Malkavaara 2021, 72–76.) Tämä ilmiö ei ole näkynyt, ko-ronapandemiaa lukuun ottamatta, samalla tavalla verrannollisesti kaupunkien ja kuntien nuorisopalveluiden toiminnassa (Kämäräinen 2018, 91).

Haasteita kuitenkin ilmenee, kun tarkastellaan kirkon roolia muuttuvassa yh-teiskunnassa. Yksi merkittävä haaste on nykynuorten kasvava etäännyminen perinteisistä uskonnollisista instituutioista. Tämä trendi pakottaa kirkon nuori-sotyön miettimään uusia tapoja tavoittaa ja puhutella nuoria, jotka etsivät mer-kitystä ja yhteenkuuluvuuden tunnetta muualta kuin perinteisistä uskonnolli-sista yhteisöistä. (Kiilakoski 2023, 116–119.) Tämän lisäksi digitalisoituminen ja sosiaalisen median nousu ovat muuttaneet tapaa, jolla nuoret kommunikoi-vat ja rakentavat yhteisöjään. Kirkon on elintärkeää pysyä ajan hermolla ja tar-jota nuorisotyötä, joka vastaa nuorten tarpeisiin ja toiveisiin. (Jäntti-Tuominen & Lehtonen 2023, 257–258)

Toinen haaste on yhteiskunnan arvomuutokset. Nykynuoret elävät moniarvoi-nessa maailmassa, jossa perinteiset normit ja arvot ovat jatkuvan kyseenalais-tamisen ja uudelleenarvioinnin kohteena. Kirkon nuorisotyön on löydettävä ta-

sapaino perinteisten kristillisten arvojen välittämisen ja nykyaikaisten, moniarvoisten näkemysten kunnioittamisen välillä. (Kiilakoski 2023, 121–126.) Tämä tasapainottelu vaatii herkkyyttä, avoimuutta ja valmiutta dialogiin.

Koronan jälkeinen aika on myös tuonut esiin nuorten mielenterveyden merkityksen. Pandemia on lisännyt stressiä, ahdistusta ja yksinäisyyttä monien nuorten elämässä. (Talja 2023, 40.) Kirkon nuorisotyö on voinut tarjota tukea ja turvallisen tilan, jossa nuoret voivat käsitellä kokemuksiaan ja tunteitaan. Tämä korostaa kirkon nuorisotyön roolia paitsi uskonnollisena toimijana myös yhteisönä, joka tukee nuorten hyvinvointia laajasti. (Häkkinen 2021, 175–177.)

Toisaalta tämä aika on myös tuonut esiin kirkon nuorisotyön vahvuuksia. Sen kyky sopeutua, innovoida ja tarjota merkityksellistä tukea nuorille korostuu. Yhteisöllisyys, turvallisuuden tunne ja kuulumisen kokemus ovat olleet keskeisiä tekijöitä, mitä kirkon nuorisotyö on voinut tarjota. Lisäksi kirkon perinteiset arvot, kuten toivo, rakkaus ja välittäminen, ovat olleet tärkeitä resursseja koronapandemian ja globaalien kriisien värittäminä epävarmoina aikoina. (Porkka & Ritokoski 2023, 229–234.) Yksi merkittävä vahvuus on kirkon kyky tarjota nuorille yhteisöllinen ja turvallinen ympäristö, jossa he voivat tutkia uskoaan ja henkilökohtaisia arvojaan. Tämä turvallisuuden tunne on erityisen tärkeää nuoruusvuosien aikana, jolloin identiteetin muodostaminen ja oman paikan löytäminen maailmassa ovat keskeisiä teemoja (Kivijärvi & Myllyniemi 2023, 20).

Toinen vahvuus on kirkon kyky tarjota monipuolisia toimintoja, mitkä tukevat nuorten henkilökohtaista ja hengellistä kasvua. Esimerkiksi leirit, nuortenillat, musiikkitoiminta ja vapaaehtoistyö antavat nuorille mahdollisuuksia oppia uusia taitoja, kokea yhteisöllisyyttä ja tehdä merkityksellistä työtä. (Porkka 2021, 155–157.) Tällaiset toiminnot voivat auttaa nuoria löytämään intohimojaan ja kehittämään itsetuntoaan. Kirkon nuorisotyö on myös tärkeä mentaalisen ja emotionaalisen tuen lähde. Kirkon työntekijät ja vapaaehtoiset tarjoavat kuuntelevan korvan ja ymmärtävän sydämen, mikä voi olla korvaamatonta tukea nuorille, jotka käyvät läpi haasteita tai elämänmuutoksia. (Surakka ym. 2021, 31–38.) Tämä henkilökohtainen tuki, yhdistettynä hengelliseen ohjaukseen, voi olla vaikuttava työkalu nuorten auttamisessa heidän elämänpolkunsa varrella.

Lisäksi kirkon nuorisotyössä on vahvuutena sen perinteet ja historia. Perinteet voivat tarjota tunteen jatkuvuudesta ja yhteydestä menneisyyteen, mikä voi olla lohdullista ja opettavaista. Samalla, kun kirkko kunnioittaa perinteitään, se voi myös käyttää niitä pohjana innovaatioille ja nykyaikaistamiselle, mikä auttaa pysymään relevanttina nuorten silmissä. (Kokkonen ym. 2023, 203–207.) Kirkon nuorisotyö on vahva yhteiskunnallisen vaikuttamisen väline. Se voi innostaa nuoria ottamaan aktiivisen roolin yhteiskunnallisissa kysymyksissä ja kehittää heistä vastuullisia ja empaattisia kansalaisia. (Surakka & Porkka 2021, 89.) Tämä ei ainoastaan auta nuoria itseään, vaan myös laajempaa yhteiskuntaa, kun nuoret oppivat toimimaan yhteisen hyvän puolesta.

3 TULEVAISUUDEN NUORISOTYÖ KIRKOSSA

3.1 Näkökulmia tulevaisuudentutkimukseen

Tulevaisuudentutkimus on monitieteinen tutkimusala, joka pyrkii ymmärtämään tulevaisuuden mahdollisuuksia ja muuttujia sekä ennakoitua ja sen vaikutuksia. Se ei pyri ennustamaan tulevaisuutta vaan pikemminkin tutkimaan mahdollisia ja toivottavia tulevaisuuksia, valmistautumaan erilaisiin tulevaisuuden skenaarioihin ja tunnistamaan toimia, joilla voidaan vaikuttaa tulevaisuuden kulkuun. (Ahvenharju ym. 2021, 25.) Tulevaisuudentutkimus käyttää hyväkseen erilaisia menetelmiä, kuten skenaariotyöskentelyä, Delfoi-menetelmiä ja erilaisia ennakointimalleja. (Aalto 2022, 8.) Sitä käytetään erityisesti ennakkoinnin, strategisen suunnittelun ja organisaatioiden kehittämisen välineenä (Kristóf & Nováky 2023, 10).

Tulevaisuudentutkimuksen keskeinen vahvuus on monitieteellisyys. Teknologian, taloustieteen, sosiologian ja ympäristötieteiden yhdistäminen mahdollistaa kokonaisvaltaisen näkemyksen tulevaisuuden mahdollisuuksista ja haasteista. Esimerkiksi teknologian kehityksen ymmärtäminen vaatii insinööritieteen ja informaatioteknologian tuntemusta, kun taas taloudellisten vaikutusten arviointi edellyttää taloustieteen osaamista. Sosiologia auttaa ymmärtämään yhteiskunnallisia muutoksia ja asenteita, kun taas ympäristötiede tuo esiin kestäväen kehityksen kysymyksiä. Tämän monitieteellisen lähestymistavan

avulla tulevaisuudentutkimus voi tarjota kattavamman ja syvällisemmän ymmärryksen tulevaisuuden suuntaviivoista. (Wilenius 2022, 40–43; Kristóf & Nováky 2023, 10.)

Tulevaisuudentutkimus kehittyi 1900-luvun puolivälissä omaksi akateemiseksi alakseen, vaikka sen juuret ulottuvat kauemmas menneisyyteen. Alkuaikoina tulevaisuutta pyrittiin ennustamaan erityisesti sotilaallisessa suunnittelussa. Toisen maailmansodan jälkeen tulevaisuudentutkimus alkoi muotoutua nykyaikaiseksi tutkimusalueeksi, ja 1960-luvulla tulevaisuuden tutkijat, kuten Herman Kahn ja Alvin Toffler, toivat alalle uusia näkökulmia. Myöhemmin tutkimus laajeni ympäristökysymyksiin ja kestävään kehitykseen. 1990-luvulla ja 2000-luvun alussa tulevaisuudentutkimus vakiintui osaksi strategista suunnittelua ja monimutkaisten järjestelmien mallintamista ja datan analysointia. (Heikkilä ym. 2022, 64–77; Kristóf & Nováky 2023, 4–10.)

Tulevaisuudentutkimuksen menetelmät vaihtelevat kvantitatiivisista ja formaaleista malleista intuitiivisiin ja kvalitatiivisiin lähestymistapoihin. Tutkimuksena se voi sisältää esimerkiksi asiantuntijapaneelien käyttöä, tilastollisia ennustemalleja, trendianalyysijä ja erilaisia osallistavia menetelmiä, kuten työpajoja ja kansalaisten osallistumista. (Suomi 2022, 80–84.) Tulevaisuudentutkimus ottaa huomioon erilaisia näkökulmia, kuten teknologian kehityksen, sosiaaliset muutokset, taloudelliset tekijät ja ympäristövaikutukset. Siinä tarkastellaan myös arvoja, asenteita ja tavoitteita, mitkä vaikuttavat näkemyksiin siitä, mikä on toivottavaa tai välttävää. Tulevaisuudentutkimus voi auttaa tunnistamaan mahdollisia riskejä ja mahdollisuuksia, ja sen avulla voidaan kehittää strategioita näiden kanssa toimimiseen. (Ahvenharju ym. 2021, 26.)

Tulevaisuudentutkimuksen menetelmät vaihtelevat huomattavasti ja niiden ymmärtäminen on olennainen osa alan syvällistä tutkimusta. Esimerkiksi skenaariotyöskentely mahdollistaa moninaisten tulevaisuudenkuvien hahmottamisen, tarjoten kattavan ymmärryksen eri mahdollisuuksista (Lätti ym. 2022, 313–314). Delfoi-menetelmä puolestaan tuottaa asiantuntijoiden näkemyksiä keräämällä ja yhdistämällä heidän arvioitaan (Turoff & Linstone 2002, 5–7). Ennakointimallit, kuten tilastolliset ennustemallit ja trendianalyysit, tarjoavat puolestaan kvantitatiivisia arvioita tulevaisuuden suuntauksista. Yhdistämällä

nämä lähestymistavat, tulevaisuudentutkimus pystyy tarjoamaan monipuolisia ja syvällisiä näkemyksiä tulevaisuudesta. (Aalto 2022, 347.)

Erilaisia näkökulmia tutkimuksessa edustavat esimerkiksi eettiset kysymykset, kulttuurien monimuotoisuus ja yhdenvertaisuuden teemat. Tämä on nostanut esille tarpeen moniäänisemmälle otteelle ja yhteiskunnallisen keskustelun osallistumiselle. Tulevaisuudentutkimuksessa korostuu myös osallistaminen ja yhteisöllisyys, mikä voi näyttäytyä erilaisina yhteistoiminnan ja osallisuuden muotoina. Se voi olla esimerkiksi osallistavaa toimintatutkimusta, jossa tutkimus ja sen käytänteet ovat vuorovaikutuksessa yhteisön tarpeiden ja tavoitteiden kanssa. Käytännössä tulevaisuudentutkimus sisältää jatkuvaa pohdintaa ja kritiikkiä sen omista menetelmistä, käsitteistä ja tuloksista, ja se pyrkii olemaan avoin uusille näkökulmille ja menetelmille, jotka voivat rikastaa ymmärrystämme tulevaisuuksista. (Kuusi & Virmajoki 2022, 22–36; Ahvenharju ym. 2021, 25.)

3.2 Tulevaisuudentutkimus ja osallisuus kehittämisen välineinä

Tulevaisuudentutkimus on olennainen väline organisaation kehittämisessä, sillä se auttaa tunnistamaan ja valmistautumaan tuleviin mahdollisuuksiin ja haasteisiin. Sen keskeinen tehtävä on ennakoida tulevaisuuden suuntauksia ja niiden mahdollisia vaikutuksia organisaation toimintaan. Tämä prosessi sisältää tulevaisuuden ilmiöiden ja trendien analysointia, jolloin organisaatiot voivat paremmin ymmärtää ja ennakoida ympäristönsä muutoksia. ((Dufva & Rekola 2023, 14–16). Käytännössä tulevaisuudentutkimus auttaa organisaatioita luomaan strategioita, jotka ovat joustavia ja mukautuvat tulevaisuuden tarpeisiin. Se tarjoaa kehyksen, jossa voidaan tarkastella erilaisia tulevaisuuden skenaarioita ja niiden vaikutuksia, mikä auttaa muotoilemaan pitkän aikavälin suunnitelmia ja päätöksiä. Lisäksi tulevaisuudentutkimus tukee innovaatioita ja auttaa organisaatioita pysymään kilpailukykyisinä jatkuvasti muuttuvassa maailmassa. (Jäppinen 2022, 359.)

Toinen olennainen kehittämisen väline on osallisuus ja omistajuus. Osallisuus tarkoittaa yksilöiden ja yhteisöjen mahdollisuutta vaikuttaa niihin asioihin, jotka koskevat heitä. Kirkon kasvatustyössä osallisuus voi ilmentyä monin eri tavoin. Se voi tarkoittaa nuorten aktiivista osallistumista erilaisiin toimintoihin ja

päätöksentekoon. (Mattila 2021, 25–27.) Osallisuus voi myös ilmetä niin, että kirkko tarjoaa mahdollisuuksia yksilöille ilmaista omia näkemyksiään ja vaikuttaa siihen, miten kasvatustyötä toteutetaan, siihen varsinaisesti aktiivisesti osallistumatta. (Häkkinen 2021, 180–182). Tulevaisuudentutkimuksen avulla on mahdollista selvittää, miten kirkko organisaationa voi vahvistaa osallisuutta kasvatustyössään. Tämä vaatii uusien toimintatapojen kehittämistä, kuten nuorten vaikuttajaryhmien tai digitaalisten osallisuusalustojen hyödyntämistä (Surakka & Porkka 2021, 96).

Oleennaista on myös kirkon asenteen muutos, mikä kannustaa ja tukee yksilöiden osallisuutta uskonnollisen kasvatuksen suunnittelussa ja toteutuksessa. Nuorten kuuleminen on olennainen osa kirkon kasvatustyötä, sillä se luo pohjaa merkitykselliselle ja relevantille toiminnalle. Kirkon on tärkeää kuunnella nuorten näkemyksiä ja kysymyksiä, jotta se voi tarjota heille vastauksia ja tukea heidän hengellistä kasvuaan. (Mattila 2023, 31; Häkkinen 2021, 180.)

Nuorten vaikutusmahdollisuudet kirkon toiminnassa ja kasvatustyössä ovat keskeinen osa osallisuutta. Tulevaisuuden kirkon on pohdittava, miten se voi antaa nuorille mahdollisuuden vaikuttaa omiin toimintoihinsa ja kirkon toimintaan yleisesti. Tämä voi tarkoittaa nuorten edustusta päätöksentekoelementeissä, kuten seurakuntaneuvostoissa, tai mahdollisuuksia organisoida omia nuorten tapahtumia ja projekteja. (Surakka & Porkka 2021, 96–98.) Lisäksi kirkon on tärkeää tukea nuoria oman uskon ja hengellisyyden syventämisessä, esimerkiksi tarjoamalla heille mentorointia tai oppimisympäristöjä, jotka vastaavat heidän tarpeitaan ja kiinnostuksenkohteitaan (Kauppila 2021, 132–135).

Arviointi on tärkeä osa kirkon kasvatustyötä, sillä se auttaa ymmärtämään, miten hyvin tavoitteet on saavutettu ja missä tarvitaan muutoksia. Tulevaisuutta ennakoitaessa on kiinnitettävä huomiota siihen, miten kirkko arvioi kasvatustyönsä vaikutuksia nuorten hengelliseen kasvuun ja hyvinvointiin. Arviointi voi sisältää esimerkiksi kyselyitä ja haastatteluja nuorilta itseltään, joiden avulla voidaan saada tietoa siitä, miten heitä voidaan tukea ja miten kirkon toiminta on vaikuttanut heidän elämäänsä. (Mattila 2023, 45) Valtakunnallisen tason lisäksi tälle voidaan nähdä tarve yksittäisten seurakuntien ja alueiden kontekstissa. Lisäksi on tärkeää seurata pitkäaikaista vaikutusta, kuten sitä, miten nuoret jatkavat osallistumistaan kirkon toimintaan aikuisiällä. Arvioinnin avulla

kirkko voi parantaa kasvatustyönsä laatua ja relevanssia, ja varmistaa, että se vastaa nuorten tarpeisiin ja odotuksiin. (Pouru-Mikkola 2022, 430).

Tulevaisuuden ennakkoinnissa on myös arvioitava kirkon kasvatustyön vaikutusta jäseniinsä ja yhteiskuntaan laajemmin (Karjalainen 2022, 459). Tämä vaatii systemaattista seurantaa ja arviointia siitä, miten kasvatustyö tukee yksilöiden hengellistä kasvua ja hyvinvointia. Tutkimuksen on myös kiinnitettävä huomiota siihen, miten kirkon kasvatustyö voi vaikuttaa yhteiskunnallisiin kysymyksiin, kuten perheiden hyvinvointiin, nuorten mielenterveyteen tai sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen. (Valtonen 2023, 305–306.)

3.3 Tulevaisuudentutkimus kirkon kontekstissa

Kirkon kontekstissa tulevaisuuden tutkimus on tärkeää, koska se auttaa kirkkoa hahmottamaan, miten uskonnollisuus ja hengellisyys kehittyvät tulevaisuudessa, ja miten kirkko voi vastata näihin muutoksiin. Se tarjoaa mahdollisuuden ennakoida haasteita, kuten jäsenten vähenemistä tai kulttuurisia muutoksia, ja kehittää strategioita niiden kohtaamiseksi. (Aalto 2022, 16.)

Suomen evankelisluterilaisen kirkon tulevaisuutta käsittelevät selonteot ja aloitteet ovat osa jatkuvaa keskustelua kirkon suunnan ymmärtämisestä ja muotoilusta muuttuvassa maailmassa. Viimeisin "Siunauksen signaalit" -selonteko aloittaa laajemman keskustelun kirkon tulevaisuudesta. Tämä selonteko eroaa aiemmista, sillä se ei esitä johtopäätöksiä tai tilastoja, vaan keskittyy ennakoimaan kirkon tulevaisuutta ihmisiä kuuntelemalla. Selonteossa hiljaisia signaaleja ja ajan merkkejä pidetään keinoina, joiden avulla kirkko voi ylläpitää merkityksellistä yhteyttä suomalaisiin. (Kirkkohallitus 2022.)

Lisäksi kirkon tulevaisuusselonteot on suunniteltu tukemaan keskustelua ja päätöksentekoa sekä paikallisella että valtakunnallisella tasolla. Vuonna 2008 perustettiin pysyvä tulevaisuusvaliokunta tätä prosessia varten. Kirkkohallitus antaa kirkolliskokoukselle kirkon tulevaisuusselonteon neljän vuoden välein, mikä osoittaa rakenteellista lähestymistapaa monikulttuurisen yhteiskunnan haasteiden ja mahdollisuuksien käsittelemiseen. (Korolainen 2022.) Nämä toimet osoittavat kirkon aktiivisen lähestymistavan ymmärtää ja sopeutua yhteiskunnallisiin muutoksiin. Selonteko korostaa jäsentensä ja laajemman yhteisön

kuuntelemisen tärkeyttä pysyäkseen merkityksellisenä ja vaikuttavana nykyaikana. (Kirkkohallitus 2022.)

Kirkon kasvatustyö on ollut merkittävä osa kristillistä perinnettä ja yhteiskuntaa jo vuosisatojen ajan. Sen tavoitteena on ollut opettaa uskoa, arvoja ja moraalista sekä tukea yksilöiden hengellistä kasvua. (Malkavaara 2021, 21–22)

Vaikka kirkon rooli ja merkitys yhteiskunnassa ovat muuttuneet ajan myötä, kasvatustyön haasteet ja mahdollisuudet säilyvät olennaisina. Voidaan nähdä kirkon seuraavan muun yhteiskunnan mukana globaalien megatrendien, kuten teknologian kehittymisen, ilmastonmuutoksen, väestön monimuotoistumisen ja yhteiskunnallisen keskustelun yksipuolistumisen mukana (Dufva & Rekola 2023, 7).

Globaaleista megatrendeistä teknologian nopea kehitys on ollut yksi keskeisimmistä muutostekijöistä nuorisokulttuureissa 2020-luvulla (Kivijärvi 2023, 13). Tämä on luonut uusia tapoja kommunikoida, ilmaista itseään ja olla yhteydessä muihin. Nuoret käyttävät sosiaalista mediaa aktiivisesti luodakseen identiteettiään, jakaakseen mielipiteitään ja osallistuakseen keskusteluihin eri aiheista (Lasten ja nuorten säätiö & Tietoevry 2022, 3). Kirkko kohtaa yhä enemmän vaikeuksia tavoittaa nuorempia sukupolvia, jotka ovat kasvaneet digitaalisen maailman keskellä. Kasvatustyön on oltava mukana tässä murroksessa tarjoamalla sisältöä ja yhteisöllisyyttä verkossa. Tämä vaatii resursseja niin teknologian hankintaan kuin myös henkilökunnan kouluttamiseen digitaalisen kasvatustyön osajiksi (Surakka ym. 2021, 36). Tulevaisuutta ennakoitaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, miten teknologia voi tukea kirkon kasvatustyötä. Samalla on tutkittava teknologian vaikutuksia yhteisöllisyyteen ja hengelliseen kokemukseen. (Aalto 2022, 45.)

Luonnon ja ympäristön merkitys tulevaisuudelle on vahvasti kansainvälinen megatrendi ja monisyinen huolenaihe (Dufva & Rekola 2023, 18–20; Ogunbode ym. 2022, 10–12). Ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutukset korostavat nykyisten päätösten merkitystä tulevaisuudessa. Nuorten eläessä pidempään kuin aiemmat sukupolvet, he kohtaavat ilmastonmuutoksen hillinnän ja sopeutumisen haasteet koko elämänsä ajan. (Kiilakoski 2022, 5–7.) Nuorten näkemykset ilmastokysymyksistä ovat moninaisia ja vaikuttavat nuorten

palveluihin. 2000-luvulla kirkon nuorisotyön linjauksissa on yhä useammin korostettu ympäristöasioiden olevan tärkeä osa työtä. Kirkon näkökulmasta voidaan ajatella kyseessä olevan ihmisen ja luonnon suhteesta, joka näkyy laajasti koko elämän kirjossa. On kuitenkin tärkeää huomioida, että niin työntekijöillä kuin osallistuvilla nuorilla on hyvin erilaisia asennoitumistapoja aihepiiriin. (Pihkala 2021, 210–211.) Tulevaisuuden tehtävänä on osoittaa, että vaikka yhteiskunta kohtaa merkittäviä muutoksia ja erityisesti ilmastonmuutoksen tuomia haasteita ja riskejä, on silti mahdollista ylläpitää uskoa tulevaisuuteen ja toivoa. Tämän positiivisen näkemyksen säilyttäminen on olennainen osa nuorisokasvatuksen tehtäviä. (Kiilakoski 2022, 7.)

Panu Pihkalan (2017) ajatuksissa toivon rooli on keskeinen paitsi ympäristöahdistuksen, myös laajemmin koko maailman ymmärtämisen ja kohtaamisen kontekstissa. Hän näkee, että rakentava toivo voi yhdistyä toimintaan, joka auttaa ihmisiä kohtaamaan vaikeita tilanteita ja tunteita rakentavalla tavalla. Toivo on voimavara, joka auttaa yksilöitä ja yhteisöjä kohtaamaan globaaleja haasteita, kuten ympäristökriisiä, sosiaalisia ongelmia ja maailmanlaajuisia epäoikeudenmukaisuuksia, rakentavasti ja toiminnallisesti. Toivo auttaa löytämään merkityksellisyyttä ja edistämään aktiivista osallistumista maailman parantamiseen, mikä on erityisen tärkeää nuorisokasvatuksessa, mutta myös laajemmin koko ihmiskunnan ymmärtämisen ja tulevaisuuden rakentamisen kannalta. (Pihkala 2017, 12–23.)

Nykypäivän yhteiskunta on monimuotoinen, ja kasvatustyön on vastattava tähän moninaisuuteen (Valtion nuorisoneuvosto 2023, 18). Tulevaisuudessa kasvatustyössä on kiinnitettävä erityistä huomiota kulttuuriseen moninaisuuteen ja siihen, miten eri kulttuuritaustat voivat rikastuttaa kirkon toimintaympäristöjä. Tulevaisuudentutkimuksen avulla voidaan selvittää, miten kirkko voi olla avoin ja inklusiivinen yhä useammalle henkilölle, riippumatta taustasta (Aalto 2022, 52). Tämä edellyttäne koulutusta ja resursseja, jotta kirkon kasvattajat voivat paremmin ymmärtää erilaisia kulttuurisia näkökulmia ja tarpeita. Toisaalta on myös tarpeen pohtia, miten tasapainottaa kirkon opetuksen ja yksilöllisen harkinnan välistä suhdetta näissä kysymyksissä (Aalto 2022, 61).

3.4 Nuorten tulevaisuususkko

Nuorten tulevaisuususkko on monitahoinen ilmiö, mikä kuvastaa heidän näkemyksiään ja asenteitaan tulevaisuuden suhteen. Se on monimuotoinen kokonaisuus, jossa yhdistyvät henkilökohtaiset unelmat, pelot ja yhteiskunnalliset odotukset. Tämä usko on tärkeä indikaattori nuorten hyvinvoinnille ja heidän näkemyksilleen omasta paikastaan maailmassa. (Lasten ja nuorten säätiö & Tietoevry 2022, 3; Sun & Shek 2012, 2–4.) Tutkimuksissa on havaittu, että suuri osa nuorista suhtautuu omaan tulevaisuuteensa pääasiassa toiveikkaasti. He uskovat kykyihinsä vaikuttaa omaan elämäänsä ja näkevät tulevaisuuden mahdollisuuksien täyteisenä. Ero on huomattava muihin ikäluokkiin. (Lähdemäki-Pekkinen ym. 2023, 22–23; Aapola-Kari & Wrede-Jäntti 2016, 168.) Tämä itseluottamus ja toiveikkuus ovat elintärkeitä nuorten henkilökohtaiselle kasvulle ja kehitykselle (Lasten ja nuorten säätiö & Tietoevry 2022, 4).

Tulevaisuudenuskon, joka sisältää toivon ja optimismin, edistäminen on tärkeää, koska se on keskeinen tekijä nuorten positiivisessa kehityksessä ja hyvinvoinnissa. Tämä usko auttaa nuoria asettamaan ja saavuttamaan henkilökohtaisia tavoitteita, kuten akateemisia ja uraan liittyviä päämääriä, sekä auttaa heitä kohtaamaan elämän haasteita resilienssin ja sinnikkyuden avulla. Tulevaisuudenuskon vahvistaminen tukee nuorten kognitiivista kehitystä, auttaa heitä tekemään realistisia suunnitelmia ja edistää heidän itseluottamustaan ja itsesäätelykykyään. (Sun & Shek 2012, 2–7.) Tulevaisuudenuskon edistäminen on yhteisöllinen vastuu. Tähän kuuluvat perheet, koulut, vertaisryhmät ja laajemmat yhteiskunnalliset rakenteet. (Lasten ja nuorten säätiö & Tietoevry 2022, 4.)

Kuitenkin, kun katse kääntyy maailmanlaajuisiin kysymyksiin ja megatrendeihin, nuorten tulevaisuususkko usein muuttuu varauksellisemmaksi. Verrattuna muihin ikäluokkiin nuoret kokevat näiden kehityskulkujen vaikuttavan konkreettisemmin heidän elämiinsä. (Lähdemäki-Pekkinen ym. 2023, 22.) Globaalit haasteet, kuten ilmastonmuutos, taloudelliset epävarmuudet ja yhteiskunnalliset muutokset, luovat epävarmuutta ja pelkoa tulevaisuudesta. Nuoret ovat tietoisia näistä haasteista ja niiden potentiaalisista vaikutuksista heidän tulevaisuuteensa, mikä heijastuu heidän tulevaisuususkossaan. (Hirvilampi ym.

2022, 169–170). Tutkimukset osoittavat myös, että sukupuolilla on eroja tulevaisuususkossaan. Nuoret naiset ovat usein muita sukupuolia kyynisempiä tulevaisuuden suhteen, mikä voi heijastaa heidän kokemiaan yhteiskunnallisia epätasa-arvoja ja huolia. Nämä sukupuolten väliset erot tulevaisuususkossa on tärkeä huomioida, kun pyritään ymmärtämään ja tukemaan nuorten hyvinvointia (Lasten ja nuorten säätiö & Tietoevry 2022, 3.).

Nuorten kyynisyys ja näköalattomuus ovat myös huomionarvoisia ilmiöitä. Osa nuorista kokee syvää pessimismia sekä omaa että maailman tulevaisuutta kohtaan, mikä voi johtua monista tekijöistä, kuten sosiaalisesta eriarvoisuudesta, mielenterveysongelmista tai ympäristöhuolista. (Myllyniemi 2017, 36). Tutkimuksissa on havaittu selkeä logiikka: mitä lähempänä nuoren päivittäistä elämää asia on, sitä vähemmän turvattomuutta ja pessimismia koetaan. Globaalit kysymykset ja huolet ovat siis tosia, mutta niiden vaikutus nuorten kokemukseen omasta hyvinvoinnistaan on verrattain vähäinen. Huomionarvoista on myös, että epävarmuuden tunteet ovat pääosin vähentyneet 2000-luvun aikana. (Kivijärvi & Myllyniemi 2023, 30–32)

3.5 Nuorten tulevaisuudenkuvat

Tulevaisuudenkuvat ovat tulevaisuudentutkimuksen keskeinen ja laajalti yhteiskuntaan jalkautunut menetelmä. Ne viittaavat kuvitteellisiin, mutta mahdollisiin skenaarioihin tai visioihin tulevaisuudesta. Ne eivät ole ennusteita tai varmoja oletuksia siitä, mitä tulee tapahtumaan, vaan pikemminkin ajatuskokeita siitä, mitä voisi tapahtua tietyissä olosuhteissa. (Mäkelä ym. 2022, 297.) Tulevaisuudenkuvat perustuvat usein nykyhetken tietoon ja trendeihin, ja niiden tarkoituksena on auttaa ymmärtämään, miten erilaiset tekijät voivat vaikuttaa tulevaisuuden kehitykseen (Vataja 2023, 5).

Tulevaisuudenkuvat voivat olla optimistisia tai pessimistisiä, ja ne voivat kuvata monenlaisia mahdollisia tulevaisuuksia – megatrendeistä yksilön omiin henkilökohtaisiin haasteisiin. Eri ihmisillä ja ryhmillä on erilaisia näkemyksiä ja arvoja, mitkä vaikuttavat siihen, miten he näkevät tulevaisuuden. Tästä syystä tulevaisuudentutkimuksessa korostetaan usein moniäänisyyttä ja erilaisten näkökulmien huomioon ottamista. (Mäkelä, Karjalainen & Parkkinen 2022, 297–299.) Tulevaisuudenkuvat luovatkin mahdollisuuksia jäsentää erilaisia tulevia

yhteiskunnan ja kulttuurin tiloja. Jaetut tulevaisuuskuvat ovat yhteisön luomia laajoja skenaarioita, joihin yksilöt voivat liittyä löyhästi tai kiinteästi. Ne heijastavat erilaisia kulttuurillisia piirteitä, joten niitä voidaan käyttää ohjaamaan yksilön ajattelua laajasta jaetusta tulevaisuudesta omaan, yksilölle läheisen ulottuvuuden tulevaisuuden hahmottamiseen. (Mäkelä, Karjalainen & Parkkinen 2022, 306.)

Tulevaisuudenkuvat nuorisotutkimuksessa tarjoavat ainutlaatuisen näkökulman nuorten toiveisiin, pelkoihin ja odotuksiin liittyen heidän omaan tulevaisuuteensa sekä yhteiskunnan tulevaisuuteen laajemmin. Tulevaisuuskuvien käyttö nuorisotutkimuksessa auttaa tunnistamaan nuorten sukupolvikohtaisia piirteitä ja muutostrendejä. Näiden teemojen tutkiminen auttaa ymmärtämään, miten nuoret suhtautuvat tulevaisuuteen ja mitkä asiat heille ovat tärkeitä. (Heikkilä ym. 2017, 9–11.) Tulevaisuuskuvia onkin käytetty nuorisotutkimuksen saralla yhä aktiivisemmin viime vuosina.

Valtakunnallisella tasolla tulevaisuuskuvia on käytetty esimerkiksi Turun yliopiston Tulevaisuuden tutkimuskeskuksen *Nuorten tulevaisuuskuvat 2067*-projektissa, joka pyrki rohkaisemaan nuoria aktiiviseen tulevaisuuden pohdintaan ja keräämään tietoa siitä, mitä nuoret pitävät merkityksellisenä nyt ja tulevaisuudessa. Tutkimushanke on osa Hämeenlinnan kaupungin hallinnoimaa lasten ja nuorten Suomi 100 -juhlavuoden projektia. Hankkeen suunnittelu vaiheessa päätettiin ulottaa tutkimuksen ajallinen kehys 50 vuoden päähän Suomen satavuotisjuhlasta, eli vuoteen 2067. Kohderyhmäksi valikoitui nuoret, jotka saavuttivat silloisten säännösten mukaan eläkeiän vuonna 2067. Tutkimusaineisto kerättiin kahdessa vaiheessa: ensin seitsemässä eri oppilaitoksissa järjestetyssä tulevaisuusleirissä, joissa 16–20-vuotiaat nuoret hahmottelevat omaa unelmatulevaisuuttaan erilaisten toiminnallisten menetelmien avulla. Näiden tulevaisuusleirien aikana kerätty aineisto analysoitiin ja muokattiin kuudeksi erilaiseksi tulevaisuuskuvatarinaksi. (Heikkilä ym. 2017, 7–8.)

Nämä tulevaisuuskuvatarinat muunnettiin sitten osaksi verkkokyselyä, joka lähetettiin eri puolilla Suomea sijaitseviin oppilaitoksiin. Kyselyyn osallistui 527 nuorta eri puolilta Suomea. Kyselyn kautta nuoret arvioivat näitä valmiiksi muotoiltuja tulevaisuuskuvia niiden toivottavuuden ja todennäköisyyden näkö-

kulmista. Samalla heillä oli mahdollisuus kuvailla omaa unelmatulevaisuuttaan. Tutkimuksen havainnoista ilmenee, että nuoret suhtautuivat omaan tulevaisuuteensa pääosin optimistisesti, mutta kantoivat huolta yhteiskunnallisista ja globaaleista haasteista, kuten työttömyydestä ja ilmastonmuutoksesta. He arvostivat perhe-elämää, luonnonläheisyyttä ja ympäristötietoisuutta, toivoen asuvansa monipuolisissa ympäristöissä, joissa luonto ja ekologiset ratkaisut ovat läsnä. Nuoret näkivät itsensä aktiivisina toimijoina omassa elämässään toivoen vaikuttavansa yhteiskuntaan ja rakentavansa merkityksellistä tulevaisuutta. (Heikkilä ym. 2017, 29–31.)

Kirkon kontekstissa tulevaisuuskuvia on taas muun muassa käytetty tutkimuksessa *Millenniaalien kirkko: Kulttuuriset muutokset ja kristillinen usko*, missä tarkastellaan yliopisto-opiskelijoiden näkemyksiä paremmasta maailmasta vuonna 2050, keskittyen erityisesti siihen, miten he kuvittelevat maailman muuttuvan paremmaksi. Tutkimus oli osa suurempaan selvitystä, millä pyrittiin hahmottamaan evankelisluterilaisen kirkon tulevaisuuden näkymiä. Tuolloin taustalla vaikuttivat vuoden 2021 globaalit haasteet, kuten koronaviruspandemia ja ilmastonmuutos. Tutkimuksen aineisto koostuu 14 yliopisto-opiskelijan kirjoittamasta tekstistä, jotka kerättiin "Kirje tulevaisuudesta" -menetelmällä. Vastaajat olivat pääasiassa teologian opiskelijoita, mutta mukana oli myös muita aloja edustavia opiskelijoita. Analyysissä käytettiin teoriasidonnaista sisällönanalyysiä, ja se keskittyi erilaisten utopiatyyppien ja tulevaisuudenkuvien luokitteluun. (Salonen 2023, 286–289.)

Tuloksissa eroteltiin useita utopioiden ulottuvuuksia: tulevaisuuden toivottavuus, yksityisen ja yhteiskunnallisen utopian välinen ero, yksilölliset ja kollektiiviset utopiat, sekä paon ja taistelun utopiat. Lisäksi tutkimuksessa tarkasteltiin nostalgisia ja futuristisia utopioita, joissa hyvä tulevaisuus joko palaa menneeseen tai luo uudenlaista maailmaa. Sovinnaiset ja radikaalit utopiat edustivat hyväksytyjä ja epäsovinnaisia tulevaisuudenkuvia. Tutkimus antaa ymmärrystä siitä, miten nykynuoret kuvittelevat tulevaisuuden ja mitkä ovat heidän toiveensa, huolensa ja arvonsa, jotka heijastuvat heidän käsityksiinsä paremmasta maailmasta. Positiivisia unelmia kuvailemalla voitiin mahdollistaa muutosta niin tutkimukseen osallistuneiden kuin yhteiskunnan tasolla. Laajentamalla kuviteltujen todellisuuksien määrä pystyttiin kokonaiskirkon tasolla lisäämään koettua vaikutuskanavien valikoimaa. (Salonen 2023, 304–306.)

4 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

4.1 Tutkimuksen kohde ja kohdejoukko

Opinnäytetyön tavoitteena on hankkia ajankohtaista ja seurakunnan organisaatioprosessia tukevaa tietoa Malmin seurakunnan alueen nuorista. Tiedon tulee tukea kasvatuksen kotitiimin kehittämisprosessia, jossa arvioidaan nykyistä työtä ja samalla kehitetään sekä suunnataan tulevaisuudessa tehtävää työtä. Malmin seurakunnan alue on suoraan verrannollinen Helsingin kaupungin aluejaon Koillis-Helsingin suurpiiriin (Helsingin piirijako 2022). Tutkimuksen kohdejoukkona pidetäänkin tämän alueen nuoria kokonaisuudessaan, eikä rajausta tehdä vain seurakuntaan kuuluviin nuoriin.

Kasvatuksen tiimissä on jo aiemmin tehty tarvekartoitusta varhaisnuorille, joten iän perusteella rajaus on perusteltua tehdä rippikoulun jälkeiseen nuorisotyöhön. Maaliskuussa 2023 työntekijöille järjestetyssä, haastatteluihin valmistavassa työpajassa ikä rajattiin vielä tarkemmin 14–17-vuotiaisiin nuoriin. Koska tutkimuksen tarkoitus on tulevaisuuspainotteisen strategiaprosessin tukeminen, koki kasvatuksen tiimi tärkeäksi kutsua haastatteluihin perinteisen kirkon nuorisotyön kohderyhmän ikähaitarin nuoremmassa päässä olevia nuoria (ks. Tähtikäpää 2013, 18). Näin tutkimukseen osallistuvat pääsevät todella vaikuttamaan nuorisotyöhön, jonka osallisia he voisivat olla vielä tulevaisuudessa olemaan.

Samassa työpajassa asetettiin myös suuntaviivoja muista haastatteluihin kutsuttavien nuorten piirteistä. Haastatteluihin valittavat nuoret pyrittiinkin valikoimaan heterogeenisesti erilaisista yksilöistä. Erityisiä painotuksia tehtiin sosioekonomisen taustan ja kirkkoon jo olemassa olevan suhteen perusteella. Nämä taustatekijät ovat Koillis-Helsingin alueella hajanaisempia muuhun Suomeen verrattuna (Insight Oy 2021). Tavoitteeksi asetettiin, että vähintään puolella haastateltavista olisi löyhä tai ei ollenkaan suoraa suhdetta Malmin seurakuntaan ja sen toimintaan. Tällä pyrittiin vahvistamaan niiden nuorten ääntä, keitä ei muuten seurakunnan arkitoiminnassa aktiivisesti kuulla. Lisäksi haastattelijoille jaettiin erilaisia kohdeyhteisöjä, joista haastateltavia kutsuttiin.

Nämä valikoituivat työntekijöiden omien työnkuvien mukaan, esimerkiksi partiolaisten ja isostoiminnassa olevien nuorten kaltaisiin kohdennettuihin ryhmiin.

4.2 Tutkimustehtävä

Kasvatuksen kotitiimin piti aloittaa oma strategiaprocessinsa jo aiemman organisaatiouudistuksen yhteydessä vuonna 2019, mutta koronapandemian vuoksi prosessia ei koskaan ehditty aloittaa. Pandemian aikana tiimin työ oli hyvin reaktiivista, jolloin tilanteiden muuttuessa strategiat ja painopisteet muuttuivat orgaanisesti. Vuoden 2022 syksyllä, koronapandemian asettuessa, nähtiin mahdolliseksi alkaa suunnitella tehtävää työtä tulevaisuuspainotteisesti. Kun kasvatuksen tiimi osallistui seurakunnassa yhteisesti käytävään kokonaisstrategiaproessiin, koettiin luontevaksi kehittää ja suunnitella tiimin omia tapoja osallistua omien painopisteiden kehittämiseen.

Strategiaprocessissa keskeiseksi kysymykseksi nousi nuorten tarpeiden ja toiveiden kartoittaminen ja yhdessä heidän kanssansa työn suunnittelu sen perusteella. Tiimissä koettiin myös nuorisotyö koko alueen eri toimijoiden yhteisenä työnä. Jotta prosessin lopputuloksena kasvatuksen tiimi voisi mahdollisesti löytää parhaan tapansa tukea alueen nuorisotyötä, tarvittiin tutkittua tietoa alueen nuorista erityisesti seurakunnan nuorisotyön näkökulmasta. Tutkitun tiedon avulla pystytään johtamaan ja kehittämään paremmin koko toimintaa (Kivijärvi ym. 2022). Tutkimuskysymyksillä pyritään löytämään vastauksia niin nykyisen työn arviointiin kuin tulevaisuuden työn suuntaamiseen ja kehittämiseen

Tutkimuskysymykset on valittu opinnäytetyöhön, koska ne keskittyvät selvittämään Malmin seurakunnan nuorisotyön organisaation muutosmahdollisuuksia, nuorten konkreettisia toiveita ja tulevaisuudenuskon tukemista. Tämä lähestymistapa on valittu, sillä se auttaa ymmärtämään, miten seurakunta voi kehittyä ja pysyä relevanttina nuorten elämässä muuttuvassa yhteiskunnassa.

Opinnäytetyön tutkimuskysymykset ovat

1. Minkälaisia kokemuksia Koillis-Helsingin suurpiirin 14–17-vuotiailla nuorilla on Malmin seurakunnan nuorisotyöstä?
2. Minkälaisia tarpeita ja toiveita näillä nuorilla on tulevaisuudessa?

3. Millaisilla nuorisotyön keinoilla Malmin seurakunta voisi vastata nuorten tulevaisuuden toiveisiin ja tarpeisiin?

Tämän opinnäytetyön tarkoitus on kerätä tietoa koko tiimin yhteistä strategiaprosessia varten. Tutkimus pyrkii selvittämään, mitä nuoret todella toivovat ja tarvitsevat, ja miettimään, miten seurakunnan nuorisotyötä voidaan kehittää vastaamaan näitä tarpeita ja toiveita. Samalla se ottaa huomioon ympäröivän yhteiskunnan megatrendit ja niiden vaikutukset seurakunnan toimintaan.

4.3 Tutkimusote ja aineistonkeruumenetelmä

Laadullisella tutkimusotteella tarkastellaan merkitysten maailmaa. Sillä pyritään selvittämään ihmisten luomia merkityksiä ja niiden muodostamia kokonaisuuksia. Tavoitteena on löytää ihmisten omat tavat ja kuvaukset koetusta todellisuudesta. (Vilkkä 2021, 94) Koska tämä tutkimus perustuu nuorten kokemuksiin, on perusteltua käyttää tutkimusotteena kvalitatiivista eli laadullista tutkimusta. Laadullisten tutkimusmenetelmien erityispiirre on myös se, että tavoitteena ei ole absoluuttisten totuuksien löytäminen tutkittavasta asiasta. Tutkimuksen avulla tehdään tulkintoja ihmisen toiminnasta, joka on välittömän havainnon tavoittamattomissa. Tulkintojen avulla luodaan tietoa ja kuvauksia tutkittavasta asiasta. (Vilkkä 2021, 96.) Laadullinen tutkimusote mahdollistaa nuoren kuulemisen asiantuntijana omasta elämästään. Koska tutkimus pyrkii mahdollistamaan nuorille tehtyjen palvelujen kehittämisen, voidaan ajatella tutkimusta tehtävän nuoria varten (*for young people*) jolloin heidän osallistumisellaan on relevanssia heidän elämäänsä varten (Kallinen & Pirskanen 2022, 15)

Laadullisena tutkimusmenetelmänä tutkimushaastattelu on hyvä tiedonhankintamenetelmä, kun halutaan saada tietoa nuorten mielipiteistä ja kokemuksista (Kiilakoski & Honkatukia 2018). Puolistrukturoitu haastattelu lienee yleisimmin käytetty tutkimushaastattelun muoto. Menetelmässä tutkimuskysymyksistä poimitaan keskeiset teemat, joita on välttämätöntä käsitellä kysymyksiin vastaamiseksi. (Vilkkä 2021, 99.) Teemat ja aihepiiri on kaikille haastateltaville sama, mutta kysymyksiin voidaan lisätä tarkentavia kysymyksiä ja pyytää haastateltavia kertomaan lisää heidän vastauksistaan. Struktuuria kuitenkin

tarvitaan käytettäessä useita haastattelihoita, aineiston yhtenäisyyden ja laadun varmistamiseksi. (Vilka 2021, 105.)

Nuoria haastateltaessa on myös havaittu järkevaksi käyttää erilaisia sisällöllisiä tehtäviä (Kallinen & Pirskanen 2022, 100). Tässä tutkimuksessa käytetään haastattelua tukevana menetelmänä tulevaisuuskuvia (liite 1). Tulevaisuuskuissa kuvataan ihmisen tai yhteisön ajatuskuvia tulevaisuuden eri skenaarioista. Ne auttavat muodostamaan käsityksiä ja kuvia tulevaisuudesta, jota voi olla muuten vaikeaa ennustaa. (Mäkelä, Karjalainen & Pirskanen 2022, 297). Tässä tutkimuksessa niitä käytetään apuvälineenä hahmottamaan erilaisia tulevaisuuden skenaariosuuntia, joihin nuorisotyöllä voitaisiin vaikuttaa ja joita nuoret voisivat haluta tulevaisuudessaan tavoitella. Tulevaisuudenkuvien käyttö edistää myös osallistavaa tutkimusotetta. Nuoret ovat itse mukana luomassa ja analysoimassa tulevaisuuskuvia, mikä lisää heidän äänensä kuuluvuutta ja osallisuuttaan. Osallistava lähestymistapa ei ainoastaan rikasta tutkimusta, vaan myös tukee nuorten henkilökohtaista kehitystä ja itsetuntemusta. Tässä tutkimuksessa keskitytään positiivisiin tulevaisuuskuviin, sillä niiden on huomattu kannustavan aktiiviseen tulevaisuusajatteluun negatiivisia tulevaisuuskuvia enemmän. (ks. Heikkilä ym. 2017, 5.)

Laadullisen tutkimuksen sopivan otoksen määrittely edellyttää useiden tekijöiden huomioimista. Tutkimuksen tarkoituksella ja tavoitteilla on suuri merkitys. Opinnäytetyössäni tavoitteena on saavuttaa syvällistä ymmärrystä rajatusta kohdejoukosta, joten pieni, mutta tarkkaan valittu otos on tehokas. On myös tärkeää ottaa huomioon kohderyhmän monimuotoisuus ja erityispiirteet. Tähän on pyritty tämän tutkimuksen osalta vastaamaan kasvatuksen tiimin yhteisellä kartoituksella. Toisaalta riittävän suuri otos varmistaa, että erilaiset näkökulmat ja kokemukset tulevat edustetuiksi. Tähän päästään useita haastattelihoita käyttämällä. (Vilka 2021, 121.) Tyypillisesti kvalitatiivisissa tutkimuksissa otoskoko vaihtelee muutamasta henkilöstä jopa muutama kymmeneen. On tärkeää, että otoskoko tukee tutkimuksen tavoitteita ja mahdollistaa kattavan ja syvällisen ymmärryksen saavuttamisen tutkimuskysymyksistä. (Kii-lakoski & Honkatukia 2018.) Tämä huomioiden, tämän tutkimuksen osalta voidaan todeta sopivan otoskoon muovautuvan suhteessa olemassa oleviin resursseihin, joiden käyttö myös palvelee tutkimuksen lopputulosta.

On myös tarkoituksenmukaista huomioida tutkimuksen rajoituksia, jotka ovat tärkeä tunnistaa tulosten tulkinnan ja soveltamisen kannalta (Vilkkä 2021, 42). Kohdejoukon rajaus 14–17-vuotiaisiin nuoriin tietyllä alueella on perusteltu tutkimuksen tavoitteiden kannalta, mutta se rajoittaa tulosten soveltuvuutta muille ikäryhmille tai alueille, mikä vaikuttaa tulosten yleistettävyyteen. Laadullisen tutkimuksen ominaispiirteet, kuten syvälinen keskittyminen yksilöllisiin kokemuksiin, tarjoavat arvokasta tietoa nuorten näkökulmista, mutta samalla ne rajoittavat tulosten kvantitatiivista yleistettävyyttä laajempaan väestöön (Vilkkä 2021, 94). Otoksoon ja monimuotoisuuden osalta, vaikka tutkimuksessa pyrittiin heterogeenisen otoksen valintaan, otoksoon pieni koko voi rajoittaa erilaisten näkökulmien ja kokemusten kattavuutta. Aineistonkeruun ja -analyysin menet, kuten haastattelut ja teema-analyysi, ovat soveltuvia tiettyjen näkökulmien tarkasteluun, mutta ne saattavat myös jättää huomiotta muita mahdollisia tulkintoja ja näkökulmia. Lisäksi tutkimuksen kontekstuaaliset tekijät, kuten ajankohta ja seurakunnan erityistarpeet, voivat vaikuttaa tulosten soveltuvuuteen muissa yhteyksissä tai eri aikoina. (Kiilakoski & Honkatukia 2018.)

4.4 Aineistonkeruuprosessi

Aineistonkeruuprosessia suunniteltaessa ja toteutettaessa kohdejoukkoa ja opinnäytetyön tilaajaa pyrittiin osallistamaan mahdollisimman paljon. Prosesin muovaamisessa oli mukana kasvatuksen asiantuntijoita, Malmin seurakunnan kasvatuksen kotitiimi sekä nuorten testiryhmä, joiden kommenttien ja palautteen pohjalta haastattelurunkoa sekä haastattelujen konkreettista toteutusta kehitettiin. Työpajat, testihaastattelut sekä muut kehittämistoimet toteutuivat alkuvuodesta 2023 ja haastattelut pidettiin maalisi- ja huhtikuussa 2023.

Tutkimuksen haastattelurunko (liite 2) jakautui kahteen osaan opinnäytetyön tutkimuskysymysten mukaan. Kysymykset 1–6 pyrkivät vastaamaan ensimmäiseen tutkimuskysymykseen, joten niillä kartoitettiin haastateltavien jo olemassa olevia kokemuksia Malmin seurakunnan nuorisotyöstä. Niillä kartoitettiin myös taustatietoa haastateltavien vapaa-ajanviettotavoista ja syistä, miksi he näihin toimintoihin osallistuvat. Kysymykset rakennettiin niin, että niihin pystyi vastamaan, vaikka haastateltavalla ei olisi minkäänlaisia kokemuksia

Malmin seurakunnan nuorisotyöstä. Kokemuksia pyrittiin kartoittamaan kysymällä syitä, jotka ovat edesauttaneet haastateltavaa osallistumaan nuorille suunnattuun toimintaan. Kysymysten sanamuotoja, järjestystä ja monipuolisuutta käsiteltiin nuorten testiryhmän sekä kasvatuksen asiantuntijoiden kanssa.

Toisessa osassa haastateltaville esiteltiin yksi kerrallaan viisi erilaista tulevaisuuskuva. Jokaisen jälkeen kysyttiin kysymykset 7–10. Näillä pyrittiin vastaamaan opinnäytetyön tutkimuskysymyksiin 2 ja 3. Kysymyksillä etsittiin positiivisia aspekteja esitetyistä tulevaisuuskuvista, joiden perusteella pystyttäisiin kartoittamaan haastateltavien toiveita ja tarpeita tulevaisuuksillensa. Näihin löydettyihin aspekteihin haastateltavia pyydettiin miettimään mahdollistavia ja estäviä tekijöitä omista tämänhetkisistä elämästään. Haastattelijat lukivat kysymykset täsmälleen samoin, yhtenäisyyttä varjellakseen. He kysyivät tarvittaessa tarkentavia jatkokysymyksiä ja selittivät tutkimuksen kysymyksiä, jos haastateltava ei niitä olisi ymmärtänyt.

Nuorten testiryhmä koki kysymyksen 10. sellaisenaan vaikeaksi vastata. Sitä selittämään haastattelurunkoon lisättiin haastattelijoille ääneen luettavaksi erillinen selittävä osio. Nuorten testiryhmän ja kasvatuksen asiantuntijoiden kommenttien jälkeen haastattelurunko testattiin kahdella testihaastattelulla, joiden perusteella se todettiin toimivaksi opinnäytetyön tavoitteiden ja tutkimuskysymysten kannalta.

Opinnäytetyössä käytetyt tulevaisuuskuvat (liite 1) luotiin Nuorten tulevaisuuskuvat 2067 – tutkimushankkeessa luotujen tulevaisuuskuvien pohjalta (Heikkilä ym. 2017, 31–35). Hankkeessa materiaalia tulevaisuuskuvien luomiseen kerättiin ympäri Suomen järjestetyillä tulevaisuusleireillä. Leireillä kerätyn aineiston pohjalta luotiin kuusi erilaista positiivista tulevaisuuskuva, joita hankkeessa käytettiin myöhemmin osana jatkotutkimusta. Opinnäytetyön tutkimukseen näitä jatkojalostettiin nuorten testiryhmän kanssa. Kuusi tulevaisuuskuva käytiin erillisessä työpajassa läpi ja testiryhmän kommenttien perusteella niitä päädyttiin tiivistämään ja yhdistämään niin, että lopulta tulevaisuuskuvia oli jäljellä viisi. Lisäksi niihin lisättiin nuorten mielestä ajankohtaisia ja tärkeitä lisäyksiä ilmastonmuutoksen vastaisesta työstä sekä globaalista turvallisuustilanteesta.

Haastattelut toteuttivat kasvatuksen tiimin jäsenet (13 henkilöä) sekä harjoittaja Diakonia-Ammattikorkeakoulusta. Tällä tavoin pystyttiin käyttämään annettuja resursseja hyödyllisesti, osallistamaan tiimiä heidän työhönsä vaikuttavaan prosessiin sekä tukemaan kohdejoukon laaja-alaisuutta tiimin jäsenten yhteistyöverkostojen kautta. Haastattelurunko ja ohjeistus haastatteluihin (Liite 1) läpikäytiin tiimin kanssa työpajassa maaliskuussa 2023. Muutaman poissaolleen kanssa runko ja ohjeistus käytiin myöhemmin erikseen läpi. Työpajassa läpikäytiin haastattelurungon lisäksi läpi tutkimuksen tarkoitus, haastateltavien informointi, haastattelun käytänteet, hyvän haastattelijan ohjeet, haastatteluiden äänitysohjeet sekä miten haastateltavien anonymiteettiä suojeltaisiin. Eriytisesti painotettiin tarkentavien kysymysten esitystapaa, jota varten oli erilliset ohjeet. Niissä painotettiin tutkimuksen yhtenäisyyttä, mutta samalla lisäkysymysten tuomaa mahdollisuutta vastausten vahvistamiseen. Työpajan aikana myös sovittiin aiemmin mainitut kohdejoukon tarkennukset. Työpajan aikana kasvatuksen tiimiltä nousi toive mahdollisuudesta haastateltavien palkitsemiseen. Kasvatuksen johtajan ehdotuksesta haastateltavat palkittiin 15 euron S-ryhmän lahjakortilla. Jokainen tiimin jäsen ohjeistettiin tekemään 2–3 haastattelua huhtikuun 2023 loppuun mennessä.

4.5 Aineisto ja analyysi

Aineistoa kerääntyi määräaikaan mennessä 18 haastattelua. Haastattelijoina toimi lopulta kahdeksan nuorisotyönohjaajaa. Vaikka otos oli hieman pienempi kuin alun perin oli toivottu, voitiin silti todeta haastateltujen nuorten joukon edustuvan aineistosta saatavien tietojen perusteella etukäteen määriteltyjä tarpeita. Aineisto sisälsi heterogeenisen yksilöistä koostuvan joukon laajasti erilaisista sosioekonomisista ja kulttuurisista ympäristöistä. Silti on tärkeää huomioida, että haastateltavien osalta on tehtävä oletus heillä olevan positiivinen suhde kirkkoon jo ennestään. Haastateltavat valikoituivat tutkimukseen kasvatuksen tiimiläisten verkostojen kautta, joten voidaan olettaa kirkosta positiivisesti ajattelevien nuorten korostuneen otoksessa.

Laadullisen aineiston käsittely ja analyysi vaativat huomattavasti aikaa ja voimavaroja, joten suuri aineisto voi vaatia enemmän resursseja analysointiin

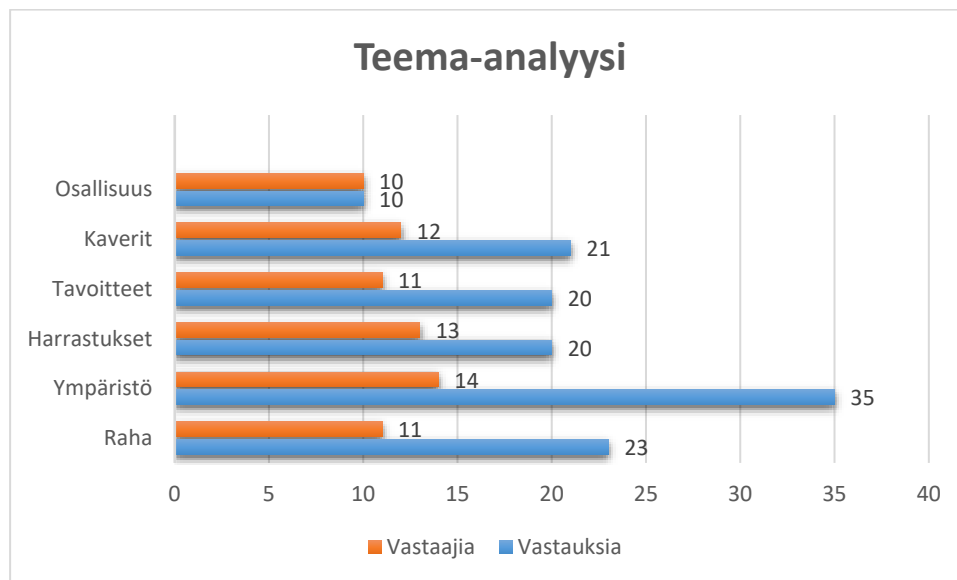
(Kiilakoski & Honkatukia 2018). Tämä huomioiden, haastattelut käsiteltiin käyttäen Microsoft Word -ohjelman automaattisia litterointitoimintoja, jonka jälkeen ne anonymisoitiin, niin haastateltavan kuin nuoren itsensä kertomien tarkentavien tietojen, kuten asuinalueen, osalta. Aineiston yhteenvetoa tarkasteltaessa siitä pystyttiin havaitsemaan selkeitä aiheita, jotka toistuivat läpileikkaavasti eri haastateltavien vastauksissa. Teema-analyysi on yksi yleisesti käytetty tutkimusmenetelmä, joka tarjoaa tehokkaan tavan analysoida tutkimuksen haastatteluiden kaltaisia kvalitatiivisia haastatteluaineistoja. Teema-analyysi on laadullisen tutkimuksen menetelmä, joka pyrkii löytämään, kuvaamaan ja tulkitsemaan teemoja tai merkityksellisiä aiheita tutkimusaineistosta. Tämä menetelmä auttaa tutkijoita ymmärtämään syvällisesti tutkittavaa ilmiötä ja tunnistamaan keskeisiä käsitteellisiä rakenteita, jotka liittyvät tutkimuskysymyksiin. Teema-analyysi on erityisen hyödyllinen, kun tutkimuksen tavoitteena on saada selville, miten ihmiset kokevat, ymmärtävät tai kuvailevat tiettyä ilmiötä. (Vilka 2021, 132.)

Teema-analyysin suorittamiseksi aineisto jaetaan aluksi pienempiin yksiköihin, kuten lauseisiin tai kohtiin, jotka liittyvät tutkimuskysymyksiin. Nämä yksiköt järjesteltiin ja ryhmiteltiin sen jälkeen yhtenäisiksi teemoiksi tai käsitteiksi, jotka kuvastavat aineiston sisältöä. Seuraavassa viitteessä on esimerkinomaisesti värikoodattu huomionarvoinen teema.

No siinä [tulevaisuudenkuvassa positiivista] oli ainakin toi kokkaaminen ja lemmikkien pitäminen ja sitten siinä oli ainakin siitä asumisesta kerrottu. (N7)

Teemat eivät ole pelkästään kuvailevia, vaan ne voivat myös olla tulkinnallisia ja teoreettisia, antaen syvällisempää ymmärrystä aineiston merkityksestä. Teema-analyysi tarjoaa mahdollisuuden syventää ymmärrystä tutkimusongelmasta ja tuottaa merkittävää tietoa tutkimuskysymyksiin liittyen. Tämä menetelmä antaa myös tutkimusaineistolle äänen, sillä se perustuu suoraan haastateltavien omiin kokemuksiin ja näkemyksiin. Tämän tutkimuksen teema-analyysin avulla pyritään tuottamaan uutta tietoa ja ymmärrystä tutkimuskohteestani sekä tarjoamaan taustoittavaa aineistoa opinnäytetyön tilaajan työn strategiaan suunnitteluun. (Vilka 2021, 132.)

Analyysissa otettiin huomioon niin teemojen mainintojen määrä kuin myös se, kuinka monen vastaajan vastauksissa ne nousivat esiin (kuva 2). Tämän pohjalta esiin nousi kuusi pääteemaa, jotka ovat raha, kaverit, harrastukset, ympäristö, tavoitteet ja vaikuttaminen. Haastatteluissa oli myös runsaasti mainintoja liittyen asumiseen ja omaan asuinalueeseen. Nämä olivat osittain tämän tutkimuksen kontekstin ulkopuolella, joten sitä ei nostettu omaksi teemakseen, mutta huomiot niistä sisällytettiin muihin teemoihin. Näiden lisäksi tuloksissa otettiin huomioon ensimmäinen tutkimuskysymys, jota varten nuorten vapaa-ajanvieron tapoja ja kokemuksia Malmin seurakunnan nuorisotyöstä analysoitiin erikseen.

Kuva 2. Teema-analyysin tulokset

4.6 Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus

Eettisyys ja luotettavuus ovat keskeisiä seikkoja tutkimuksen arvioinnissa (Vilkkä 2021, 37). Tämän opinnäytetyön kohderyhmänä ovat 14–17-vuotiaat nuoret Koillis-Helsingissä, mikä on selkeä ja tarkoituksenmukainen valinta. Tämä kohdejoukon määrittely tukee tutkimuksen tavoitteita ja tekee siitä relevantin Malmin seurakunnan nuorisotyön kannalta. Nuoret on pyritty valitsemaan heterogeenisesti, mikä mahdollistaa monipuolisen näkökulman ja tukee tutkimuksen eettisyyttä. Tämän lisäksi on tärkeää, että tutkimukseen osallistuneiden nuorten suostumukset on käsitelty huolella ja heitä on asianmukaisesti informoitu oikeuksistaan haastateltavina. Haastateltavien anonymiteetin suojaaminen on myös otettu huomioon, sillä haastattelut ovat anonymisoitu, mikä on tärkeää yksityisyyden suojelemiseksi. (Kallio 2021, 171–172.)

Tutkimuksen luotettavuus perustuu osaltaan valittuihin tutkimusmenetelmiin ja -otteeseen (Vilkkä 2021, 37). Laadullinen tutkimusmenetelmä ja puolistrukturoitu haastattelu ovat sopivia nuorten kokemusten ja näkemysten tutkimiseen. Tämä lähestymistapa mahdollistaa syvällisen ymmärryksen nuorten elämästä ja kokemuksista. Tulevaisuuskuvien käyttö tukee osallistavaa tutkimusotetta ja antaa nuorille mahdollisuuden osallistua aktiivisesti tutkimukseen (Kallio 2021, 163). Teema-analyysin soveltaminen aineiston käsittelyssä auttaa tunnistamaan keskeisiä teemoja ja syventää ymmärrystä tutkittavasta ilmiöstä (Vilkkä 2021, 132.) Vaikka otos oli pienempi kuin alun perin suunniteltu, se edusti laajasti erilaisista taustoista tulevia nuoria, mikä on merkittävää tutkimuksen monipuolisuuden ja kattavuuden kannalta. Tutkimuksen selkeästi määritellyt kysymykset auttavat suuntaamaan tutkimusta ja varmistamaan, että se vastaa sen asettamiin tavoitteisiin.

Tutkimuksen luotettavuuteen vaikuttaa myös tutkijan subjektiivisuus, joka on välttämätön osa laadullista tutkimusta, mutta joka voi ohjata aineiston tulkintaa ja tulosten esittämistä (Kallio 2021, 168). Tämän opinnäytetyön osalta on pyritty minimoimaan tämän vaikutusta pyytämällä palautetta ja näkökulmia kasvatuksen asiantuntijoilta ja nuorilta eri tutkimuksen vaiheissa. Lisäksi tutkimuksen käytännön toteutukseen liittyvät rajoitukset, kuten ajan ja taloudellisten resurssien rajallisuus, voivat vaikuttaa tutkimuksen laajuuteen ja syvällisyyteen (Kiilakoski & Honkatukia 2018). Rahoituksen vaikutusta tähän tutkimukseen on minimoinut mahdollisuus tehdä opinnäytettä työajalla. Aikataulu on suunniteltu niin, että se on tukenut prosessia alusta alkaen.

Tutkimuksessa käytettyjen tulevaisuuskuvien yleistettävyyden huomioonottaminen analyysissä. Yksilölliset eroavaisuudet vaikuttavat siihen, miten eri ihmiset kokevat ja tulkitsevat tulevaisuuden. Koska jokaisella on oma henkilökohtainen kokemuksensa, kulttuuritaustansa ja elämäntilanteensa, tulevaisuuskuvat, jotka toimivat yhdelle ryhmälle, eivät välttämättä ole merkityksellisiä toisille. Lisäksi on haastavaa määrittää, mitkä tekijät tai skenaariot ovat tulevaisuuskuvissa olennaisimpia, sillä eri näkökulmat ja intressit voivat johtaa erilaisiin painotuksiin. (Vilkkä 2021, 154–155.) Tämä on huomioon otettu tulevaisuuskuvia muokattaessa nuorten testiryhmän kanssa. Tulevaisuuskuvien käyttö tässä opinnäytetyössä on perusteltua monista syistä. Ne auttavat laajentamaan nuorten

lyhyttä aikaperspektiiviä, joka usein keskittyy vain lähitulevaisuuteen. Tulevaisuuskuvien avulla nuoret voivat pystyä näkemään pidemmälle tulevaisuuteen ja ymmärtämään, miten nykyhetken päätökset vaikuttavat pitkällä aikavälillä. Ne myös auttavat nuoria hahmottamaan erilaisia tulevaisuuden vaihtoehtoja, mikä on olennaista tämän tutkimuksen kannalta. (Heikkilä ym. 2017, 7–9.)

Tämän tutkimuksen kannalta on erityisen tärkeää huomioida haastateltavien nuorien suhdetta haastattelijaan ja organisaatioon, jota hän edustaa. Kirkon sisäänrakennettu hengellinen taustaväre aiheuttaa tutkittavissa valmiita odotuksia ja ennakkoluuloja. Samoin haastateltavien suhteellinen valta-asema osaan haastateltavista nuorista, heidän ollessa haastattelijoiden mahdollistavan toiminnan käyttäjiä. (Kallio 2021, 171–173.) Tämän näkökulman tuomia haasteita pyrittiin ennakoimaan haastateltavien saamassa ennakkoinfossa ja tavassa, jolla haastattelijat ohjeistettiin nuoria kohtaamaan.

Useiden haastattelijoiden käyttö opinnäytetyössä on vaikuttanut tutkimuksen luotettavuuteen monella tapaa. Koko kasvatuksen tiimin käyttö haastattelijoina mahdollisti laajemman ja monipuolisemman datan keräämisen. Tämä on erityisen tärkeää laadullisessa tutkimuksessa, jossa pyritään ymmärtämään syvällisesti ihmisten kokemuksia ja näkemyksiä (Vilkkä 2021, 107) Useiden haastatteluiden avulla pystyttiin keräämään erilaisia näkökulmia ja kokemuksia, mikä lisää tutkimuksen kattavuutta ja syvyyttä. Lisäksi, kun otos sisältää useampia haastateltavia, on mahdollista tavoittaa kohdejoukon monimuotoisuus paremmin. Tämä on erityisen tärkeää tutkimuksissa, joissa kohderyhmänä on ihmisiä erilaisista sosioekonomisista, kulttuurisista tai muista taustoista. (Kallio 2021, 167)

Toisaalta useiden haastattelijoiden käyttö voi tuoda mukanaan myös haasteita. Tämän vuoksi prosessin aikana on ollut tärkeää, että haastattelijat noudattavat yhtenäistä ohjeistusta ja haastattelurunkoa, jotta aineisto olisi mahdollisimman vertailukelpoista ja yhdenmukaista. (Vilkkä 2021, 101–107.) Tämän toteutumista pyrittiin tutkimuksessa edistämään haastattelurungon huolellisella suunnittelulla ja erillisellä koulutuksella haastattelijoille, jotta he ymmärtävät tutkimuksen tavoitteet ja metodologian. Haastattelut oli tehty yhtenäisellä linjalla, joskin tämä aiheutti sen, että haastattelijat olivat huomattavan varovaisia tarkentavien kysymysten esittämisessä. Niiden avulla olisi voitu saada

vielä syvällisempää aineistoa analysoitavaksi, mutta tällä tavalla haastatteluja voitiin yhtenäisyyden tuoman luotettavuuden takia käyttää täysin.

5 TULOKSET

5.1 Kokemukset vapaa-ajasta ja Malmin seurakunnan nuorisotyöstä

Nuorten haastatteluista vapaa-ajanvietosta ja Malmin seurakunnan nuorisotyöstä voidaan tehdä monia havaintoja. Haastateltujen vapaa-ajanvietossa keskeisiä asioita ovat sosiaalisuus, harrastukset, ja henkilökohtaisten mielenkiinnon kohteiden seuraaminen. Tärkeää on mielen virkistäminen, stressin lievittäminen ja hauskanpito. He kertoivat arvostavansa aikaa ulkona ystävien kanssa, musiikkiharrastuksissa ja liikunnallisissa aktiviteeteissa, kuten kuntosalilla. Tärkeänä teemana nousikin esille ystävien kanssa vietetty aika ja sosiaalinen kanssakäyminen. Nuorisotalot ja seurakunnan tilat tarjoavat myös suosittuja paikkoja vapaa-ajan viettoon. Nuoret osallistuvat siellä erilaisiin toimintoihin, kuten ryhmäpeleihin, käsityöprojekteihin ja sosiaalisiin tapahtumiin.

Käytän vapaa-aikaa semmoisiin asioihin mistä pidän. Myös teen tärkeitä asioita oman tulevaisuuden eteen vapaa-ajalla ja myös se sosiaalisuus niissä harrastuksista. (N2)

No varmaan se että se on mulle niinku mieluisaa sellaista että jos on porukalla niinku että kaikilla olisi kivaa. Ja sitten ehkä se että että sen ei aina ole pakko olla niinku maksullista toimintaa vaan just se että mennään vaikka vaan pelaamaan jotain korista, että sitten se on silleen sellaista että sen voi helposti myös olla että ”hei että tehdäänkö nyt näin” että se on sellaista spontaania. (N3)

No mulla on jotenkin tärkeää, että on niinku munlaisia että mä en niinku että mun ei tarvitse tehdä mitään mitä mä en niinku halua tehdä, että mä voin just tehdä sitä mikä niinku tuntuu oikealta että just sen takia niinku mä tiedän että mä voin viettää aikaa yksin vaikka ihmiset vaan sanoo sillä, että pitäisi mennä enemmän niinku jonnekin, mutta ei mun tarvitse jos mä tykkään niinku olla itse se on jotenkin mulle silleen tärkeitä. (N16)

Malmin seurakunnan nuorisotyö on osalle nuorista tuttu, ja he ovat osallistuneet siihen aktiivisesti. Nuoret ovat olleet mukana muun muassa isosleireillä ja viikkotoiminnassa sekä kokkikursseilla ja junnuleireillä ohjaajina, mistä he ovat saaneet myönteisiä kokemuksia. Haastatteluissa nuoret kertoivat seurakun-

nan toiminnan tarjoavan mahdollisuuksia sosiaaliseen kanssakäymiseen, yhteisöllisyyden kokemiseen ja mielekkäiden aktiviteettien tekemiseen, mikä on vaikuttanut positiivisesti heidän elämäänsä. Nuoret kokevat, että seurakunnan toiminta tukee heitä ja tarjoaa paikan, jossa voi olla ystävien kanssa ja osallistua erilaisiin aktiviteetteihin. Tämä havainto nousi esiin myös niiden nuorten vastauksista, jotka eivät olleet itse osallistuneet toimintaan.

Ainakin sen, että tää on tosi paljon toimintaa nuorille. Mä nyt oon itse ollut ehkä about vuoden mukana. Käyn käytännössä viikoittain täällä talolla ja. Joo täällä järjestää 2 kertaa viikossa näitä nuorten iltoja ja sitten on noin Talon päivät missä pääsee osallistumaan ja vaikuttamaan tähän toimintaan. Nää on musta tosi hyödyllisiä ja sitten on kanssa isostoiminta. (N17)

Aa no mä en ehkä itse osaa [kertoa] niin kauheasti, mutta mä oon mun kavereilt kuullut että kaikki toiminta on ollut tääl tosi monipuolista ja tosi hauskaa. Kun on aina ollut. Esimerkiksi mun kaverit käy tosi usein kirkkoöissä. Niin tota siellä on kuulemma ollut tosi hauskaa ja joskus on pyydetty mukaan, mutta ei aina ehdi. Ehkä joskus vielä. (N8)

Osallistuminen Malmin seurakunnan toimintaan näytti riippuvan useista tekijöistä. Kavereiden vaikutus oli merkittävä tekijä, kun nuoret kertoivat päättäneensä osallistua toimintaan ystävien suosituksesta tai seurassa. Erityisesti isosten ja riparin positiiviset kokemukset mainittiin syinä lähteä toimintaan mukaan. Toisaalta jotkut nuoret mainitsivat, etteivät ole osallistuneet seurakunnan toimintaan tietämättömyyden, kiinnostuksen puutteen tai muiden vapaa-ajan aktiviteettien vuoksi.

No ehkä oli silloin se, että ei ollut aikaa olla niinku niin monessa paikassa, että. Silleen varmaan se on niinku se painavin syy että ei. Ole mitään sellaista muuta. (N7)

Me vaan itse asiassa mietittiin meidän kaverin kanssa, että pitäisikö tuossa lähteä tähän? Koska mun mielestä meidän leiri niinku riparin isokset oli tosi inspiroivia ja ne vaikutti siltä että niillä oikeasti hauskaa olla isosia siellä. Niin me vaan lähdettiin tänne. (N11)

Seurakunnan nuorisotyön tunnettavuudessa ja saavutettavuudessa näyttäisi olevan parantamisen varaa. Nuoret ovat usein kuulleet toiminnasta koulun tai rippikoulun kautta, ja jotkut ovat tietoisia vain tietyistä toiminnoista, kuten isos-

leireistä tai lastenleireistä. Tämä osoittaa, että seurakunnan toiminnan markkinoinnissa ja tiedottamisessa voisi olla enemmän panostusta, jotta nuoret saisivat paremman käsityksen tarjolla olevista mahdollisuuksista ja toiminnoista.

No ehkä ekaa kertaa kun menin riparille niin sitten siinä oli sitä. Ja sitten tietysti isostoiminnassa ja sitten toi junnutoiminnan myötä. No ehkä yleensä nykyisin laitetaan johonkin whatsapp ryhmään tai johonkin, että heitä että nyt olisi tällaista tai tänne tarvitsisi isosia tai jotain muuta. (N4)

Ei oikeastaan varmaan mikään, mutta mä en ole kauhean kuullut siitä [malmin seurakunnan nuorisotyöstä] mitään. Ja no tavallaan niinku osannut osallistua siihen millään tavalla. Niin kun en ole kuullut siitä. (N6)

Vapaa-ajan toiminnot ovat nuorille tärkeitä stressin lievittäjiä ja mielen virkistäjiä. Malmin seurakunnan nuorisotyö tarjoaa monia positiivisia kokemuksia niille, jotka osallistuvat, mutta sen tunnettavuudessa ja saavutettavuudessa on vielä parantamisen varaa. Nuoret arvostavat yhteisöllisiä kokemuksia ja toimintaa, joka tukee heidän henkilökohtaista kasvuaan ja tarjoaa mahdollisuuksia viettää aikaa ystävien kanssa.

5.2 Varallisuuden vaikutus koettuun tulevaisuuteen

Raha ja varallisuus nousivat suurimmassa osassa haastateltavien vastauksista esteenä halutun kaltaiselle tulevaisuudelle. Varallisuus nähtiin niin muu-
tosta vaikeuttavana esteenä kuin myös konkreettisia tekoja estävänä. Toisaalta harva vastaaja koki tässä hetkessä epävarmuutta omasta toimeentulostaan, joka on linjassa Nuorisobarometrin havaintojen kanssa (2023, 32–33). Malmin seurakunnan alue sisältää moninaisia sosioekonomisia todellisuuksia, jotka vaikuttavat nuorten lähtökohtiin (Tikkanen 2020, 126–150).

Tuossa [tilanteessa] saattaa sitten tulla esteeksi se että jos ei ole alkuun rahaa niin tuollainen on vaikea lähteä toteuttaa. (N1)

No aina tällaisesta [tulevaisuuskuvasta] tulee vähän sellainen mieleen, että mistä saa sen rahan tällaista varten, vaikka niinku oli että menee just niinku töihin aina välillä. Mutta se on sitten, että miten sä pääset tällaiseen asemaan niinku saavuttaa sen, että sä pystyisit mennä johonkin tällaiseen paikkaan ja elää vähän niinku miten sä haluat. (N16)

Sillä on sitä rahaa, että se voi niinku antaa sen lapsille hyvän elämän. (N11)

Erityisesti haastateltavat kokivat suoran yhteyden varallisuuden ja asumismuodon ja asuinalueen välillä. Tämän koettiin vaikuttavan mahdollisuuksiin elää muutenkin halutun kaltaista elämää. Haastateltavat sanoittivat kaupungissa asumisen olevan toivottua, mutta kaupungissa olevien asuntojen korkeiden hintojen vaikeuttavan toivotunlaisen asumismuodon saavuttamista. Valta-kunnallisesti havaittavissa oleva trendi omistusasumisen lähtökohtaisen aseman säilymisestä toistui myös näissä haastatteluissa (ks. Aho ym. 2021, 52–53).

Ei siinä ehkä muuta että siit saada kivaa, mut jos on rahaa niin ois kivaa muuttaa omakotitaloon asuu. (N5)

Mutta se on kyllä aika kallis jos pitäisi tehdä, varmaan opiskella hyvä työ tai jotain, että pystyy asuu siellä. (N4)

No just sen että se voisi olla just tosi hankalaa, että pääsisi johonkin tällaiseen paikkaan, kun ennen pitäisi hommaa jostain sitä rahaa, ettei en mä usko että suoraan pystyisi mennä tällaiseen elämään, että sekin olisi sitten varmaan niinku oma hommansa niinku oikeasti saavuttaa joku tällainen? (N16)

Tulevaisuuden varallisuudella ja sosioekonomisella asemalla oli vastaajien mukaan suora korrelaatio työskentelyn ja työpaikan kanssa. Tietylle tasolle nouseminen, jota vastaajat eivät suoraan osanneet kuvailla, vaati tietyn tasoisen työpaikan. Työpaikan nähtiin mahdollistavan tietyn aseman ja tietyt asiat, kuten matkustamisen. Samoja huomioita on tehty myös Nuorten tulevaisuusraportti -tutkimuksessa. Kiinnostavien työtehtävien ja palkkauksen on todettu olevan valtaosalle yläkouluikäisistä nuorista tärkeimmät alan valintaan vaikuttavat syyt. (Seppänen 2021.) Haastatteluissa mainintoja muunlaisista varallisuuden kerryttämisen tavoista ei ollut.

Ja sitten tossa mainittiin että on saavuttanut unelmansa aika hyvin tosta hyvä palkkaisesta työstä, mikä mahdollistaa matkustamisen. (N1)

No aina tällaisesta tulee vähän sellainen mieleen, että mistä saa sen rahan tällaista varten, vaikka niinku oli että menee just niinku töihin aina välillä. Mutta se on sitten, että miten sä pääset tällai-

seen asemaan niinku saavuttaa sen, että sä pystyisit mennä johonkin tällaiseen paikkaan ja elää vähän niinku miten sä haluat. (N16)

Toisaalta vastauksissa oli myös vastakkaista ajattelua, jossa vapaa-aika ja hyvinvointi arvotettiin korkeammalle suuren palkan sijaan. Töissä arvostettiin vapautta ja monikulttuurisuutta. Työn merkityksellisyys koettiin siis tärkeäksi, joka on ollut vahvistuva trendi koko vastaajien eliniän ajan. Tutkimuksissa työn merkityksellisyyden on havaittu useimmin liittyvän alan ympäristöystävällisyyteen ja ihmisläheisyyteen. (Seppänen 2021.)

Kyllä mä haluaisin mieluummin sellaisen työpaikan niinku missä mulla on hyvä olla kun vaikka siinä olisi vähemmän palkkaa kun jossain muualla jossa mä en tykkää olla (N12)

Tai, että on vähän vapaa aikaa, niin mä ehkä kuitenkin mieluummin haluaisin sellaisen työn tai tehdä sellaista työtä, missä olisi ehkä vähän enemmän vapaa-aikaa. Että vaikka siitä ei sitten taas saisi ehkä niin paljon rahaa (N14)

Vastaajat siis kokivat varallisuuden olevan tulevaisuudessa useiden tekijöiden mahdollistajana, niin negatiivisessa kun positiivisessa mielessä. Raha vaikutti niin mahdollisuuksiin harrastaa ja matkustaa, kuin siihen millaisella asuinalueella ja asumismuodossa tulevaisuudessa voisi elää. Vastaajat sanoittivat varallisuuteen liittyviä asioita useimmin, kun heiltä kysyttiin esteitä halutun tulevaisuuden mahdollistamiseksi. Voidaan siis ajatella sen olevan asia, josta vastaajat kokevat epävarmuutta tulevaisuudessaan.

Koillis-Helsingin suurpiiri on Helsingin sisäisessä vertailussa matalan sosioekonomisen tason aluetta, joten tilastollisesti on mahdollista, että vastaajat ovat kokeneet taloudellista epävarmuutta jo eletyn elämänsä aikana (Tikkanen 2020, 126–150). Vastaajat eivät kokeneet tulevaisuuden osalta korkean ekonomisen aseman saavuttamista lähtökohtana, vaan sen vaativan suurta määrää henkilökohtaisesti annettua panosta. Työnteon koetaan mahdollistavan monen tulevaisuudessa toivotun asian, mutta sen haluttiin silti olevan merkityksellistä, mielekästä ja vapaa-aikaa tukevaa, eikä siitä poisvievää (Simonen ym. 2021, 104–107).

5.3 Harrastaminen ja urheilu

Harrastamisen merkitys oli voimakkaasti läsnä nuorten haastatteluissa, ja se ilmeni sekä yksilön kasvun tukena että yhteisöllisyyden ja hyvinvoinnin lähteenä. Valtakunnallisessa lasten ja nuorten vapaa-aikatutkimuksessa valtaosalla tutkitun ikäjoukon nuorista on todettu olevan harrastuksia (Tarvainen ym. 2022, 23–24). Harrastustoiminta koettiin välttämättömänä osana tasapainoista elämää, ja sen esteettömyys ja saavutettavuus nousivat keskiöön.

Se rentoutuu, sille et se kuntoilee ja ulkoilee luonnossa. Mikä on mun mielestä mulle elintärkeää. (N13)

Ehkä itsellä ainakin just tulee tää motivaatiota ja energiaa siitä, että pystyy liikkumaan. Joo tälleen vaik on kyllä useasti kotona vaan ja makaan. (N11)

Nuoret korostivat harrastusten sosiaalista merkitystä, joka ulottui ystävyssuhteiden luomisesta yhteisön rakentamiseen. Erityisesti muiden kanssa tehdyt harrastukset mainittiin toimintana, jotka tukevat sosiaalisten taitojen kehittymistä ja tuovat iloa arkeen. Nuorten mukaan yhteisölliset harrastukset antoivat heille tunteen kuulumisesta johonkin ja mahdollisuuden työstää yhteisiä tavoitteita ryhmänä.

toi kuulostaa kivalta silleen, että on ystävien kanssa vapaa ajalla ja harrastaa paljon ja. Tällä lailla niin se on ainakin kiva osa tota. (N7)

harrastaminenkin yhdessä on mun mielestä olisi kivempaa. (N13)

Taloudelliset realiteetit olivat kuitenkin myös toistuvassa roolissa harrastusmahdollisuuksien tarkastelussa. Nuorten vastaukset heijastivat ristiriitaa harrastusten saavutettavuuden ja niiden tarjoamien mahdollisuuksien välillä. Toive oli, että harrastukset olisivat kaikkien ulottuvilla riippumatta taloudellisesta tilanteesta. Taloudellisten tekijöiden tiedetään kaventavan harrastamisen vaihtoehtoja ja kaikilla perheillä ei ole yhdenvertaisia mahdollisuuksia osallistua organisoituun harrastustoimintaan (Tarvainen ym. 2023, 58–59). Nuorten haastatteluista voidaan päätellä, että heidän mielestään harrastusten avulla voidaan vahvistaa yhteisöllisyyttä, tukea henkilökohtaista ja sosiaalista kehitystä sekä edistää hyvinvointia ja terveyttä.

esimerkiksi se, että jos haluaa jalkapalloammattilaiseksi eikä perheellä rahaa maksaa kuukausimaksua tai ostaa tarvikkeita siihen niin, että siihen voisi saada tukea. (N14)

Järjestettäisi niinku tuollaisia tapahtumia tai tollaisia niinku että pääsisi harrastaa, ettei se olisi liian kallista kaikkea. (N5)

niinku ilmainen harrastustoiminta niin että kaikilla olisi, niinku kaikille annettaisiin mahdollisuus tehdä sitä mitä haluaa. (N14)

Toisaalta harrastukset koettiin mahdollisuutena kehittää taitoja ja löytää omia polkuja tulevaisuuteen. Nuoret kertoivat, kuinka harrastusten kautta löydetään intohimoja, jotka voivat ohjata ammatillista suuntautumista. Tässä suhteessa harrastustoiminta nähtiin siltana tulevaisuuden ammatillisiin mahdollisuuksiin ja henkilökohtaiseen kasvuun.

olisi just mun mielestä kaikki sellaiset harrastuspiirit ja tällaiset on iha niinku tosi hyviä asioita, että sä pystyt just löytää jotain porukoita ja nehän voi just niinku tukea sua siinä että mitä sä haluat niinku tehdä niinku myöhemmin elämässä. (N16)

Harrastukset nähdään nuorten toimesta tärkeänä osana tulevaisuuden suunnittelua ja nykyhetken elämänlaatua. Vastaajat toivovat, että heidän harrastuksensa ovat monipuolisia, saavutettavia ja yhteisöllisiä, ja että harrastustoiminnan esteitä kyetään vähentämään.

Lasten ja nuorten vapaa-ajantutkimuksen (2023) tulokset osoittavat, että lasten ja nuorten harrastusaktiivisuus on säilynyt korkealla tasolla koronapandemiasta huolimatta. Vaikka ohjatut ja omaehtoiset harrastukset ovat jossain määrin kärsineet koronarajoitusten takia, harrastaminen ei ole romahtanut. Lapset ja nuoret ovat sopeutuneet tilanteeseen löytämällä uusia harrastuksia, ja monet ovat lisänneet liikkumista luonnossa. Harrastamisen yleisyys on pysynyt suunnilleen samalla tasolla aikaisempiin vuosiin verrattuna, ja valtaosa lapsista ja nuorista (91 %) raportoi harrastavansa jotakin. Harrastaminen on yhtä yleistä eri sukupuolten keskuudessa, ja ikäryhmittäiset erot ovat melko pieniä. Kuitenkin vanhemmissa ikäryhmissä harrastaminen on hieman vähäisempää. (Tarvainen ym. 2022, 23–32.)

5.4 Vaikuttaminen ja osallisuus

Osallisuuden ja vaikuttamisen teemassa nuorten äänen kuuleminen ja heidän mielipiteidensä huomiointi paikallisissa päätöksenteon prosesseissa korostui vahvasti. Nuoret toivoivat, että heidän ajatuksensa ja ideansa otettaisiin huomioon alueellisessa suunnittelussa ja kehittämisessä, mikä heijastaa heidän haluaan osallistua ja vaikuttaa yhteisöihinsä.

Ja sais keskittyä siihen, miten saisi niinkun kasvatettua semmoista yhteisöä, jolla on samat tavoitteet. (N2)

Voi keksiä niitä, eikä niinku kaikkia ideoita. Niinku uusia juttuja ja kaikkea. Niin kaikkia ideoita. Mitä voi kehittää siihen ympäristöön missä ne on. Mun mielestä siinä olisi myös, tai siinä oli myös positiivista se. (N12)

Haastateltavat nuoret ilmaisivat selkeästi halunsa tulla kuulluiksi ja nähdä itsensä aktiivisina toimijoina yhteiskunnassa. Kuulemisessa ja osallistamisessa onkin tärkeää nähdä nuoret yksilöinä, eikä vain oman viiteryhmänsä edustajina (Stenvall 2020, 31). Monet vastaajista kokivat, että heillä on tuoreita ideoita ja näkemyksiä, jotka voisivat edistää alueen hyvinvointia ja viihtyisyyttä. Tämä osoittaa, että nuoret eivät näe itseään vain palveluiden käyttäjinä vaan myös niiden kehittäjinä.

No ehkä se, että haluttiin yhdessä toteuttaa ja suunniteltiin yhdessä niinku muillekin kivaa tällaista tekemistä ja tutustumista niinku ei ehkä niinku tuttuun asiaan. (N3)

siellä tota on paljon tyyppejä jotka voi vaikuttaa siihen alueen niinku ratkaisuihin ja että niinku ne saa oikeasti vaikuttaa siihen että missä ne asuu ja. Viettää suuremman osan päivästänsä. (N8)

Nuorten vastauksista nousi myös yhteisöllisten hankkeiden ja toiminnan merkitys. He arvostavat mahdollisuuksia tehdä yhteistyötä ja kehittää ratkaisuja yhdessä muiden kanssa, mikä voi vahvistaa heidän sosiaalista verkostoaan ja tuo merkitystä heidän toimintaansa. Tämä ilmenee erityisesti nuorisotyön ja seurakuntien toiminnoissa, joissa nuoret voivat kokea osallisuutta ja yhteisöllisyyttä. (Porkka 2021, 155–157.)

No mun mielestä ainakin tosi positiivista oli se, että pystyy itse vaikuttamaan siihen niinku omaan asuinalueen kaikkiin niihin ratkaisuihin ja sellaiseen, että yhdessä pystyy niinku päättää tällaisissa asioissa, joka mun mielestä niinku tosi hyvä. (N16)

No ainakin toi on positiivista, että niinku että ideoit voi kehittää niinku kotiin ja ympäristöä vaikka yhdessä naapureiden kanssa ja sikahyvä silleen. (N9)

Tulevaisuuden osalta nuoret näkivät osallisuuden ja vaikuttamisen mahdollisuudet sekä haasteina että mahdollisuuksina. He uskoivat, että yhteisöllä on voimaa muuttaa asioita ja parantaa elinympäristöään, mutta myös huomasiivat, että heidän näkemyksensä saatetaan jättää huomiotta ilman aktiivista kuulemista ja osallistumista. Yhteiskunnallinen osallisuus ei voi olla vain joidenkin yksilöiden etuoikeus, vaan mahdollisuuksia tulisi olla jokaiselle yhteisön ja viiteryhmän edustajalle (Stenvall 2020, 25).

Se tukeminen on totta kai se pääosa että osataan niinku kuunnella nuorten ajatuksia omaa tulevaisuutta kohden (N10)

Vaikka nuoret kokevatkin esteitä vaikuttamistyössä, heillä on vastauksiensa perusteella halu osallistua ja vaikuttaa yhteiskunnassa. He odottavat yhteiskunnalta ympärillään tukemista ja kunnioittavaa vuoropuhelua, joka mahdollistaa heidän ideoidensa toteutumisen. Nuoret toivovat, että heidän panoksensa ja perspektiivinsä tunnustetaan tärkeiksi yhteisöjen kehittämisessä ja että heidän äänensä kuuluu päätöksenteossa.

Nuorten osallisuuden tärkeyttä voidaan tarkastella sekä hallinnolliselta että yksilötasolta, ja molemmat näkökulmat ovat olennaisia yhteiskunnan kehitykselle ja yksilöiden hyvinvoinnille. Yksilötasolla nuorten osallisuus on yhtä tärkeää henkilökohtaisen kehityksen ja hyvinvoinnin kannalta. Se vahvistaa nuorten itsetuntoa ja identiteetin tunnetta, kun he kokevat, että heidän mielipiteillään ja toimillaan on merkitystä. (Kekki ym. 2023, 7–8) Hallinnollisella tasolla nuorten osallisuus on avainasemassa luotaessa inklusiivisia ja kestäviä yhteiskuntia. Kuitenkin Nuva ry:n teettämän selvityksen (Tervala 2022) perusteella nuoret eivät koe esimerkiksi kuntalain (26.§) vaatimien nuorisovaltuustojen todellisuudessa osallistavan heitä päätöksentekoon. Kirkon kasvatuksen barometrissa

arvioidaan tilannetta seurakunnissa toteutuvan osallisuuden suhteen samankaltaisesti (2023). Tästä huolimatta ne ovat ehdottoman tärkeitä osallisuuden muotoja, joita tulisi kehittää nuorten ehdoilla

5.5 Kaverit

Kaverit ja sosiaaliset suhteet olivat nuorten haastatteluissa toistuva teema, joka korostui heidän vastauksissaan vapaa-aikaan ja yhteisöllisyyteen liittyen. Nuoruutta voidaankin kuvailla kaveri-intensiiviseksi elämänvaiheeksi (Kivijärvi & Myllyniemi 2023, 51). Nuoret arvostivat ystävyysuhteita ja niiden tuomaa tukea ja iloa elämään, mikä heijasti niiden merkitystä nuorten tulevaisuuden näkymissä.

[Vapaa-ajalla] tärkeintä on se kenen kanssa sitä teen. (N11)

Niinku niin, ei se ole yksinäinen ja se viettää paljon aikaa kavereiden kanssa niin sitten se kiinnostaa. (N13)

Ystävien kanssa vietetty aika koettiin korvaamattomana ja tärkeänä osana nuorten identiteetin ja sosiaalisen elämän rakentumista. Haastatteluissa tuli ilmi, että ystävien kanssa jaettu kokemus oli voimakas tekijä henkilökohtaisessa hyvinvoinnissa, ja se loi perustan myönteiselle elämänasenteelle. Ystävyysuhteiden on todettu olevan nuorille keskeinen tekijä koetun hyvinvoinnin kannalta (Kivijärvi & Myllyniemi 2023, 51). Tämä korostaa, kuinka tärkeitä laadukkaat ja kestävät sosiaaliset suhteet ovat nuorten elämässä.

Joo no ehkä se niinku läheisen se semmoinen tunne, että on läheinen siinä vieressä koko ajan ja se kuitenkin se hauskanpito on kanssa tosi tärkeitä, että mä tykkään olla kavereiden kanssa ja siellä on hauskaa. (N10)

Toisaalta ystävien kanssa asuminen ja yhteisten muistojen luominen koettiin unelmana, joka yhdisti haastateltavat yhteiseen tulevaisuuden visioon. He halusivat luoda ympäristön, jossa he voivat elää ystäviensä kanssa ja tukea toisiaan.

No kyllä mulla on niinku tavoitteena ainakin se, että niinku mä oikeasti muuttaisin ystävien kanssa asumaan (N9)

Nuoret ilmaisivat myös tarpeen löytää ystäviä, jotka jakavat samat arvot ja kiinnostuksen kohteet. Tämä voidaan nähdä keinona vahvistaa sosiaalista verkostoa ja löytää yhteisö, jossa voi kasvaa ja kehittyä. Ystävien merkitys korostui myös mahdollisena tukena haastavina aikoina, kun taas negatiiviset kaveriporukat nähtiin asiana, josta on syytä etäännyä. Ikätoverisuhteilla ja nuoren omalla koetulla resilienssillä, eli kyvyllä psyykkiseen selviytymiseen, on todettu merkittävä yhteys (Kivijärvi & Korkiamäki 2023, 138–139).

Tai ehk silleen just että voisi niinku muidenkin nuorten kanssa puhua sillei niiden suunnitelmista ja siitä, että mitä ne on vaikka silleen tehnyt tai joidenkin vanhempien ihmisten kanssa, että miten ne on tehnyt itse että ne on päässyt siihen pisteeseen missä ne on? (N7)

Kaveriporukka kyllä voi estää että jos on se on itse sitä mielestä niinku vähän huono kaveriporukka niin sitten kannattaa vähän niinku poistua siitä. (N12)

Nuorten vastauksista kävi ilmi, että sosiaalisten suhteiden merkitys ei rajoitu vain nykyhetkeen, vaan se on tärkeä osa heidän tulevaisuudenkuviaan. Tämä heijastaa laajempaa ymmärrystä siitä, että ystävyysuhteet ovat elämänlaadun kannalta keskeisiä ja että ne voivat tarjota vakautta ja turvaa muuttuvassa maailmassa. (Kivijärvi & Korkiamäki 2023, 145–148).

Tääl puhutaan myös perheestä, ystäviä, ystävistä niin. Mä haluan että mulla on perheen niinku tulevaisuudessa ja. Niinku samat ystävät niinku sinne asti. (N12)

Vastaajat haluavat ystävien ja sosiaalisten suhteiden olevan keskiössä heidän elämässään tulevaisuudessakin. Ne eivät ainoastaan tuo iloa ja tukea, vaan myös muodostavat perustan yhteisöllisyydelle ja tulevaisuuden toiveille. Nuorten toiveet kertovat tarpeesta ylläpitää ja kehittää sosiaalisia suhteita, jotka tukevat heidän kasvuaan ja hyvinvointiaan tulevaisuudessa.

Vuoden 2022 Nuorisobarometrin tuloksissa korostuu ystävyuden ja yhteenkuuluvuuden merkitys nuorten elämässä. Ystävyuden käsite erottuu tuttavuudesta tai kaveruudesta, korostaen läheisyyttä, vapaavalintaisuutta, vastavuoroisuutta, tiivistä yhteydenpitoa ja emotionaalista tukea. Läheisten ystävien määrä vaihtelee vastaajittain, ja yleinen keskiarvo oli noin viisi läheistä ystä-

vää. Pojat raportoivat keskimäärin muita sukupuolia enemmän ystävyysuh- teita, ja ystävien määrä oli suurempi koululaisilla. (Kivijärvi & Myllyniemi 2023, 58.)

Yksinäisyyskäsitys, joka liittyy yksilön kokemukseen sosiaalisten suhteiden riittämättömyydestä tai huonosta laadusta, on myös olennainen osa raporttia. Yksinäisyyden kokemus oli yleisempi naisilla ja vähemmistökokemuksia omaavilla. Noin 14 % vastaajista koki usein yksinäisyyttä, mikä on linjassa aiempien tutkimusten kanssa. (Kivijärvi & Myllyniemi 2023, 59.) Nuorisobaro- metri korostaa myös yhteenkuuluvuuden tunnetta eri yhteisöihin, kuten per- heeseen, ystäväpiiriin, koulu- tai työyhteisöön ja suomalaiseen yhteiskuntaan. Erityisesti nuorimmat ikäluokat kokivat vahvinta yhteenkuuluvuutta perhee- seen ja ystäväpiireihin. Mielenkiintoista on, että korona-aikaan liittyvät rajoituk- set eivät vaikuttaneet merkittävästi perhesuhteiden merkitykseen kuulumisen kokemuksen lähteenä, vaikka jotkin tutkimukset viittaavat nuorten perhesuh- teiden rakoiluun pakotetun kotona olemisen seurauksena. (Kivijärvi & Mylly- niemi 2023, 62–66.)

5.6 Luonto ja ympäristö

Luonto ja ympäristö nousivat nuorten haastatteluissa esille monipuolisesti ja usein, heijastaen vahvaa arvostusta luonnon monimuotoisuutta ja ekologi- suutta kohtaan. Nuoret näkivät luonnon ja ympäristön säilyttämisen keskei- senä osana heidän tulevaisuuttaan, ja tämä teema toistui useissa eri yhteyk- sissä vastauksissa.

Ja sitten että sä ajattelee niinku ekologisesti tai silleen, että se eläisi mahdollisimman kestävästi ja että kunnioitetaan luontoa tai siksi koska se on mullekin tai ympäristö on mulle sillä ja varmasti tärkein alkuarvo, niin siksi mä ehkä ajattelen tälleen. (N17)

Luonnonläheisyyden arvostaminen kumpusi halusta asua paikoissa, joissa luonto on helposti saavutettavissa. Monet haastateltavat toivoivat voivansa tu- levaisuudessa asua maaseudulla tai ainakin paikoissa, joissa luonnon rauha ja kauneus ovat läsnä arjessa. Tutkimusten perusteella luontoympäristössä oleskelu parantaakin mielialaa ja itsetuntoa (Puhakka ym. 2022, 141). Tämä

kuvastaa joidenkin nuorten kaipuuta yksinkertaiseen ja rauhalliseen elämäntapaan, jossa luonto on läsnä sekä fyysisesti että henkisesti.

Että jotenkin mä tykkään myös luonnosta niin että se, niinku asu silleen lähellä, mutta silleen kuitenkin, että se oli luonto ja kaikkeen sen ympäriltä. Niin se oli tosi kiva. (N4)

Selkeästi se ajatus, että se luonto on tärkeitä ja mun mielestä se on tärkeitä ja se, että että nauttii siellä luonnossa olemisesta ja siellä maaseudulla asumisesta. (N3)

että mä tykkäsin ehkä asua nimenomaan jossain keskustassa, mutta tässä oli sen luonnonläheisyys oli mun mielestä tosi hyvää. (N10)

Aurinkopaneelien ja uusiutuvan energian käyttö nähtiin myönteisinä kehityssuuntina, jotka ilmentävät nuorten pyrkimystä elää ympäristötietoisesti ja vähentää omaa hiilijalanjälkeään. He tunnistivat, että omilla valinnoillaan on merkitystä, ja halusivat omaksua kestäviä tapoja kuluttaa resursseja. Nuorten tiedetään antavan suhteellisen suuren painoarvon ympäristölle kulutuspäätöksissään (Kiilakoski & Laine 2022, 29). Ympäristöystävälliset ratkaisut, kuten kierrätys ja ekologiset tuotteet, koettiin yhä tärkeämmiksi. Nuoret toivoivat oppivansa parempia tapoja kierrättää ja arvostivat ajatusta, että ympäristöä kunnioittavien toimintatapojen tulee olla osa jokapäiväistä elämää.

Sitten myös että se on aurinkopaneelin paneeleita tuota hyödyntää oman asunnon energian saamiseksi niin mä näen ne positiivisena asiana. (N2)

Kyllä mulla olisi mahdollista se, että mä oppisin niinku kierrättämään esimerkiksi niinku oikeasti roskeen ja kaikkia toiseen (N9)

voisi olla jotain niinku työpajoja esimerkiksi missä pääsisi pohtimaan yksi niinku jotain tota ympäristöystävällisiä juttuja, että miten voisi itse mahdollista miten voisi itse elää mahdollisimman niinku ekologisesti kestävästi. (N17)

No varmaan jotenkin tässä oli tosi paljon se luonto esillä niin vähän miettii kanssa itsekin, että miten voi vaikuttaa siihen luontoon ja miten se luonto sitten kestää. (N10)

Nuoret olivat myös huolissaan luonnon monimuotoisuuden vähenemisestä ja halusivat toimia aktiivisesti luonnon puolesta. He näkivät luonnon suojelemisen ei vain itseisarvona vaan myös olennaisena osana tulevien sukupolvien

hyvinvointia. Valtakunnallisesti suurin nuorista ei kuitenkaan koe ilmastoaktiivisia heille luontevana toimintatapana, ympäristömyönteisen yksityisessä tilassa tapahtuvan toiminnan ollessa yleisempää (Kiilakoski & Laine 2022, 29). Luonnonsuojelu ja ekologinen kestävyys nähtiin vastauksissa vastuullisina valintoina, joita koko yhteiskunnan tulisi tukea ja edistää.

No ehkä vaan sen että kaikki nää tota ekologiset on tosi hyvä ja siitä on mun mielestä kaikkien pitäisi niinku yrittää enemmän että ei kuluttaisi maailmaa niin paljon. (N16)

No varmaan se että niinku ihmiset ylipäättänsä ei välttämättä osaa niinku ei kunnolla tajua sitä miten luonto voi vahingoittua tästä roskaamisesta. Saattaa koitua tulevaisuudessa vähän heikomaks se luonto. (N10)

No varmaan se, että just luonto yritetään säästää ja silleen tehdä kaikki niinku mahdollisimman paljon sillei ettei se tuhoa eläimiä tai luontoa tai ylipäättään saastuta. (N4)

Haastatteluissa ilmeni myös kriittisiä äänenpainoja. Nuoret toivat esille huolen siitä, että ympäristön tila on heikentymässä ihmisten toiminnan seurauksena. He pohtivat, miten ympäristövahingot vaikuttavat tulevaisuuteen ja miten voitaisiin varmistaa, että luonnon resurssit säilyvät tuleville sukupolville. Nuorten ilmastoliike onkin tuonut esiin ilmastonmuutokseen reagoimisen kiireellisyyttä (Kiilakoski & Laine 2022, 39).

Nää just sillä, että nyt taloja rakennetaan hirveästi ja sitten silleen, että sitten ei ole vaikka sitä metsää ja luontoa hirveän lähellä, että se täytyy lähteä kauemmas. Ehkä se. (N4)

niinku luontoa ei ole niin paljoa niin sekin voi sitten jossain vaiheessa olla niinku ongelma niinku tällaisessa ympäristössä. (N16)

Haastateltavien suhde luontoon ja ympäristöön on syvä ja moniulotteinen. He näkevät sen paitsi elämänlaadun lähteenä myös tulevaisuuden kannalta kriittisenä tekijänä. Nuoret toivovat, että tulevaisuudessa yhteiskunnalliset rakenteet tukevat ja edistävät kestäviä ympäristöratkaisuja ja että yksilötasolla jokaisella olisi mahdollisuus ja kyky elää ympäristön kannalta vastuullista elämää.

Nuorisobarometrin tulokset osoittavat, että ilmastokysymykset ovat nuorille tärkeitä, mutta suhtautuminen niihin jakaa mielipiteitä. Poliittiset jakolinjat ovat

vahventuneet yhteiskunnallisen keskustelun muutoksen mukana. (Hirvilammi ym. 2022, 169–171.) Nuoret ovat yleisesti hyvin perillä ilmastokysymyksistä, ja suurin osa luottaa tieteeseen ja tutkimukseen näissä asioissa. Kestävä kehitys ja yksilön omat ympäristövalinnat vaikuttavat nuorten elämään monin eri tavoin. Nuorille tärkeitä ovat sekä kestävän kehityksen ekologiset että sosiaaliset ulottuvuudet. Toisaalta vain 6 prosenttia nuorista uskoo että ilmastonmuutoksen hillintä tulevaisuudessa onnistuu. (Lähdemäki-Pekkinen ym. 2023, 29–30) Ilmastonmuutoksen vaikutusten ymmärtäminen ja tunteiden käsittely ovat tärkeitä nuorille, ja tämä haaste koskee koko nuorisokasvatuksen sektoria.

5.7 Tavoitteet

Tavoitteiden asettaminen ja niiden saavuttaminen olivat merkittävä teema nuorten haastatteluissa, joissa he pohtivat omaa tulevaisuuttaan ja unelmiensa toteuttamista. Nuorten keskuudessa tavoitteet nähtiin monimuotoisina ja henkilökohtaisina, ja niiden saavuttaminen koettiin olevan yhteydessä yksilön aktiivisuuteen ja omiin ponnisteluihin.

Haastateltavat nuoret tunnistivat, että selkeiden tavoitteiden asettaminen voi olla haastavaa, mutta samalla he kokivat sen välttämättömänä askeleena menestyksekkään tulevaisuuden rakentamisessa. Monille nuorille oli vaikeaa määritellä konkreettisia tavoitteita, mikä kuvastaa heidän epävarmuuttaan ja tarvettaan ohjaukseen ja tukemiseen unelmiensa hahmottamisessa.

No ehkä pitäisi niin kuin miettiä, että mikä on se niinku yks tavoite mitä haluaa. Eikä sellaista, että no mä nyt vähän mietin että mihinkä lähtee ja tälleen vaan et oisi niinku yksi selkeä. Mistä tietää että mihin haluaa ja niinku panostaa siihen. (N13)

No mun mielestä pitäisi aloittaa jo kun nuorena suunnittelen semmoista polkua itsellensä, että sitten se on silleen mahdollisimman selkeä. (N10)

Nuorten vastauksista kävi ilmi, että heidän tavoitteensa eivät rajoittuneet pelkästään ammatilliseen menestykseen tai taloudelliseen vakauteen. Heille oli tärkeää myös henkilökohtainen kasvu, onnellisuus ja merkitykselliset ihmissuhteet. Toisaalta tiedetään myös nuorten katsovan omaa tulevaisuuttaan

vahvasti työmarkkinoiden näkökulmasta (Kivijärvi & Myllyniemi 2023, 30). Tavoitteiden saavuttaminen nähtiin osana laajempaa elämänlaadun ja hyvinvoinnin kehittämistä.

Niin kyllähän se on sillä, että nyt tulee ehkä enemmän sellainen niinku parempi fiilis jos niinku on sillä, että nyt on avoimia mahdollisuuksia joka suunnassa, että voi niinku valita, että mitä haluaa tulevaisuudelta. (N16)

Haastatellut nuoret ilmaisivat tarpeensa saada tukea ja neuvoja tavoitteiden asettamisessa ja niitä kohti etenemisessä. He korostivat yhteisöllisyyden merkitystä tavoitteiden saavuttamisessa ja toivoivat, että ympäristö tukisi heidän pyrkimyksiään antamalla mahdollisuuksia kokeilla ja tutustua eri urapolkuihin ja harrastuksiin. Yhteisön tuki voi olla yhtä tärkeää niin konkreettisten neuvosten kuin tukevan motivaation kautta (Tolonen ym. 2022, 120).

mun mielestä niistä vaan kaikista pitäisi puhua paljon enemmän, että niinku jos tulisi selkeäksi se, että niinku mitä oikeasti pystyy tehdä kun ei sitä jotenkin pysty ajatella niin laajasti että tietäisi ihan kaikki. (N16)

Olisi jotain just tällöisiä tapahtumia, missä voisi nuoret esittää jotain kysymyksiä liittyen niinku vaikka tulevaisuuteen tai silleen, että sinne voisi mennä kuuntelemaan jotain luentointi juttua ja sitten siinä lopussa voisi esittää jotain kysymyksiä ja sitten voisi jäädä tyyliin juttelemaan jonkun kanssa tai jotain tällöistä. (N7)

Että ehkä sellainen niin kun että siitä mietittäisi vaikka yhdessä sellaisia vaikka unelmia tai sitä, että millaisia asioita tavoittelee tulevaisuudessa. (N3)

Tavoitteiden saavuttaminen nähtiin sidoksissa koulutukseen ja ammattiin, mikä heijasti nuorten käsitystä koulutuksen merkityksestä unelmien toteutumisessa. Toisaalta koulutuksen vahvan priorisoinnin on havaittu voivan vaikuttaa negatiivisesti muissa elämän osa-alueissa nuoruuden aikana (Tolonen ym. 2022, 129). Nuoret kokivat, että koulutuksen ja työn kautta voisi saavuttaa ne resurssit, joita tarvittiin tavoitteiden saavuttamiseen. Kuitenkin monet korostivat, että tavoitteiden tulisi olla myös realistisia, ottaen huomioon yksilön kyvyt ja mahdollisuudet.

Jaa pitäisi varmaan tehdä tosi paljon töitä koulussa ja asettaa itselle siis tietysti tavoitteita. (N11)

Mulle niinku ehkä kun koulu menee mun puolelta hyvin, niin ehkä pystyisi just tavoittelemaan jotain tuollaisia vaativimpia ja niinku sellaisia ammatteja joissa on niinku haasteita ja tällaisia. Kyllä se varmaan onnistuisi, mutta. Ja varmaan aika moni just niinku haluaa suunnata tuollaiselle polulle. (N16)

Ei ole niinku ehkä motivaatiota. Ehkä, että jos ei ole niinku tarpeeksi hyvää status johonkin koulutukseen tai jotain. (N10)

Osalle nuorista tavoitteiden asettaminen oli myös keino selättää omia pelkoja ja edetä elämässä positiivisesti. Tämä korostaa tavoitteiden merkitystä itsetunnon ja itseluottamuksen rakentajina. Nuoret kertoivat, että tavoitteiden avulla he voisivat voittaa esteitä, jotka estävät heitä pääsemästä sinne, minne he haluavat.

Tai tavoitteiden, että saada sen, jos haluaa semmoisen ja voittaa omat pelot. Mennä eteenpäin positiivisena ajatellen. (N6)

Tulevaisuuden näkökulmasta nuoret pitivät tärkeänä, että heillä olisi mahdollisuuksia kehittää itseään ja löytää oma polkunsu. He toivoivat pääsevänsä tekemään valintoja, jotka ohjaavat heitä kohti toivottuja tavoitteita, oli kyseessä sitten ammatillinen ura, henkilökohtaiset saavutukset tai yhteisöllinen osallistuminen. Selvityksen mukaan moni nuori kokeekin tulevaisuuden olevan heidän omissa käsissään ja omien vaikutusmahdollisuuksien tulevaisuuteen olevan hyvät. (Lasten ja nuorten säätiö & Tietoevry 2022.) Toisaalta myös osalle nuorista tällainen itsensä kehittäminen tuntui vaikealta ja ahdistavalta. Vastauksissa nousi esiin epävarmuutta tulevaisuudesta ja omista unelmista. Joidenkin vastaajien mukaan heillä ei edes olisi mahdollisuutta haluamaansa tulevaisuuteen.

No ehkä osittain just se, että kun ei ole silleen niin sellaisia isoja esimerkiksi unelmia tai sellaisia niin. Toistaiseksi ainakaan ei ole niitä silleen tavoiteltavaksi. (N3)

Että olisiko ihan mahdollista välttämättä. Tai tietenkin on mahdollista, mut ei mulla ei ainakaan. (N5)

Tai kun musta tuntuu tosi monella nuorella on kyllä joku tietty ammatti missä ne oikeasti haluaisi olla niin sitten jos löytäisikö jotain niinku uusia ammatteja mitkä sitten kiinnostaisikin niistä olisi ehkä vähän silleen avoimempi mieli tulevaisuuteen. (N7)

Mun mielestä tää vaikuttaa aika hyvältä, mutta ehkä just toi ehkä nyt siitä unelmoimisesta, että ainahan niitä ei saavuta niin se on kyllä varmaan kova homma päästä sellaiseen niinku jos on just pienempänä unelmoinut ja sitten päästä sinne kun ei. Ei se ole välttämättä niin helppoa. (N16)

Nuorten vastaukset tavoitteiden teemasta heijastavat sekä heidän toiveitaan että huoliaan tulevaisuuden suhteen. Ne osoittavat nuorten tarpeen saada tukea ja ohjausta tavoitteiden asettamisessa ja niiden saavuttamisessa, sekä halunsa elää merkityksellistä elämää. Tutkimuksen vastaajat korostavat, että tavoitteiden saavuttaminen vaatii paitsi henkilökohtaista panostusta myös yhteisön tukea ja mahdollisuuksia.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

6.1 Tutkimuksen keskeiset löydökset

Opinnäytetyön ydinfokuksena oli syventyä koillishelsinkiläisten nuorten tulevaisuudenkuvien moniulotteisiin kerroksiin, ja hahmottaa, kuinka Malmin seurakunnan tarjoama nuorisotyö voisi vastata heidän tarpeisiinsa, toiveisiinsa ja huolenaiheisiinsa. Haastatteluiden myötä on paljastunut useita keskeisiä löydöksiä, jotka valottavat niin nuorten henkilökohtaisia näkemyksiä kuin myös seurakunnan nuorisotyön potentiaalia ja haasteita nyky-yhteiskunnassa.

Lähtökohtaisesti nuoret, erityisesti ne, jotka osallistuvat aktiivisesti toimintaan, kokevat Malmin seurakunnan tarjoaman yhteisön merkittävänä tukena henkilökohtaisessa kasvussaan ja identiteettinsä rakentamisessa. Seurakunnan luoma ympäristö tarjoaa heille arvokkaan tilan, jossa he voivat turvallisesti pohtia uskonsa ja elämänsä suuria kysymyksiä, tuntee kuuluvansa johonkin ja saada vertaistukea. Tämä korostaa seurakunnan nuorisotyön keskeistä roolia nuorten henkisenä tukena ja yhteisöllisyyden rakentajana, joka on yhä tärkeämpää aikana, jolloin monet nuoret kamppailevat yksinäisyyden ja identiteetin etsinnän kanssa. (Porkka 2021, 155–157.)

Vastauksissa korostui vahvasti nuorten tarve osallistua ja vaikuttaa aktiivisesti seurakunnan nuorisotyön suunnitteluun ja toteutukseen. Nuoret eivät ainoas-

taan toivoneet osallistuvansa toimintaan passiivisina osanottajina, vaan he halusivat olla mukana luomassa ja ohjaamassa sitä. Tällainen lähestymistapa vahvistaisi nuorten tunnetta merkityksellisyydestä ja kuulumisesta seurakunnan yhteisöön, mikä on olennainen tekijä heidän uskonsa ja identiteettinsä kehityksessä (Porkka & Ritokoski 2023, 229–234). Erityisen tärkeää olisi mahdollistaa nuorten vaikuttaminen nuorisotyön ydinrakenteisiin, jonka avulla voitaisiin välttyä näennäiseltä osallisuudelta.

Nuorten huomiot tulevaisuudenkuvista olivat laaja-alaisia, sisältäen huolia omasta ja maailman tulevaisuudesta, kuten ympäristökysymyksistä ja sosiaalisista suhteista. Tämä heijastaa yleisempää yhteiskunnallista trendiä, jossa nuoret ovat yhä tietoisempia ja huolestuneempia globaaleista haasteista (Hirvilampi ym. 2022, 169–170). Malmin seurakunnan nuorisotyön havaittiin tarjoavan foorumin näiden aiheiden käsittelylle, mutta opinnäytetyö nosti esiin tarpeen laajentaa ja syventää toimintaa tässä suhteessa. Haastatteluissa havaittiin myös esteitä, jotka hankaloittavat joitain nuoria osallistumasta seurakunnan nuorisotyöhön. Esteet, kuten tiedonpuute seurakunnan tarjoamasta toiminnasta, käsitykset toiminnan relevanssista sekä fyysiset ja psykologiset kynnykset, korostavat tarvetta Malmin seurakunnan nuorisotyön kehittämiseksi.

Löydökset viittaavat siihen, että Malmin seurakunnan nuorisotyö on merkittävässä asemassa sen toiminnassa olevien nuorten tukemisessa heidän henkilökohtaisella ja uskonnollisella kasvun polullaan. Seurakunnan nuorisotyön onnistuminen tässä tehtävässä vaatii kuitenkin jatkuvaa herkkyyttä ja valmiutta vastata nuorten muuttuviin tarpeisiin ja toiveisiin. Tämä tarkoittaa avoimuutta uudistuksille, uusien toimintamallien rohkeaa kokeilemistä ja erityisesti nuorten äänen kuulemistä kaikissa nuorisotyön kehittämisen vaiheissa. Nuorten mielestä on olennaista tunnistaa ja arvostaa nuorten moninaisuutta ja yksilöllisiä tarpeita seurakunnan nuorisotyössä. Tämä voidaan mahdollistaa toteuttamalla inklusiivisen ja saavutettavan toiminnan suunnittelua, joka ottaa huomioon erilaiset taustat, kokemukset ja näkökulmat.

Opinnäytetyön toisen keskeisen tutkimusaiheen valossa, jossa tarkasteltiin, minkälaisia tarpeita ja toiveita koillishelsinkiläisillä nuorilla on tulevaisuudel-

taan, nousi esiin monipuolisia näkökulmia. Nuorten tulevaisuudentoiveet peilaavat heidän käsityksiään hyvästä elämästä, yhteiskunnallisista arvoista ja henkilökohtaisista päämääristä. Nämä toiveet eivät ole pelkästään yksilöllisiä unelmia, vaan ne kytkeytyvät laajempiin yhteiskunnallisiin ja globaaleihin haasteisiin, kuten ilmastonmuutokseen, sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen ja yhteisöllisyyden kaipuuseen (Dufva & Rekola 2023, 18–20). Lisäksi nuorten puheissa nousi esiin toive henkisestä kasvusta ja hyvinvoinnista. He arvostavat mahdollisuuksia itsensä kehittämiseen, olipa kyse sitten hengellisestä kasvusta, luovuuden ilmaisusta tai henkilökohtaisten taitojen hiomisesta.

Haastatteluissa havaittiin, että nuoret kantavat sisällään sekä toivoa että huolia tulevaisuudestaan. Heidän tulevaisuususkonsa näyttäytyy moniulotteisena, jossa optimismi ja toiveikkuus paremmasta maailmasta kulkevat käsi kädessä realististen huolien kanssa. Nuoret ilmaisivat vahvan halunsa vaikuttaa yhteiskuntaan ja osallistua aktiivisesti tulevaisuutensa rakentamiseen. He korostivat tasa-arvon, inklusiivisuuden ja moninaisuuden tärkeyttä yhteiskunnassa, jossa jokaisella on yhtäläiset mahdollisuudet menestyä ja tulla kuulluksi. He ilmaisivat toiveen yhteiskunnasta, joka rakentuu ymmärryksen, empatian ja yhteistyön periaatteille, korostaen, että nämä arvot ovat keskeisiä kestävän ja oikeudenmukaisen tulevaisuuden rakentamisessa.

Kaverisuhteiden ja yhteisöllisyyden merkittävä rooli korostui nuorten elämässä. Nuoret kuvaavat kaverisuhteitaan elintärkeinä hyvinvointinsa ja sosiaalisen identiteettinsä kannalta. He painottavat, että ystävyysuhteet tarjoavat paitsi emotionaalista tukea ja turvaa, myös kehikon, jonka puitteissa he voivat tutkia ja ilmaista itseään. Tämä heijastaa syvempää tarvetta kuulua yhteisöön ja tuntea olevansa osa jotakin suurempaa. Nuorten käsityksistä kävi ilmi, että yhteisöllisyys ei rajoitu vain välittömään kaveripiiriin, vaan se käsittää laajemman sosiaalisen verkoston, joka voi ulottua digitaalisiin alustoihin ja harrastusryhmiin. Nuorten tarve yhteisöllisyyteen ja sen merkitys identiteetin rakentumisessa korostavat, kuinka tärkeää on tarjota nuorille turvallisia ja inklusiivisia tiloja, joissa he voivat kokea yhteenkuuluvuutta ja yhteisöllistä osallisuutta. Kaverisuhteet ja yhteisöllisyys ovat nuorille keinoja selviytyä elämän haasteista ja rakentaa positiivista näkemystä tulevaisuudesta. (Kivijärvi & Korkiamäki

2023, 145–148.) Tämä osoittaa, että sosiaaliset suhteet toimivat nuorille tärkeänä resurssina, joka edistää heidän psykososiaalista kehitystään ja auttaa heitä navigoimaan elämän monimutkaisuudessa.

Luonto ja ympäristö ovat nuorille merkityksellisiä teemoja, jotka herättivät heissä vahvoja tunteita ja näkemyksiä. Haastatelluiden kertomuksista nousi esiin, kuinka luontosuhde tarjoaa heille paitsi henkistä hyvinvointia ja rauhaa, myös tärkeän identiteetin ja yhteisöllisyyden lähteen. Monille nuorille luonto merkitsi paikkaa, jossa he voivat kokea yhteyttä itseensä ja maailmaan ympärillään, sekä tilaisuutta irtautua arjen kiireistä ja stressistä. Nuorten ilmaisemat huolenaiheet liittyvät ympäristön suojeluun ja kestävän kehityksen tärkeyteen. He korostivat, että ympäristötietoisuus ja -toimet ovat olennaisia tulevaisuuden kannalta, ja ilmaisivat halunsa osallistua aktiivisesti ympäristön suojelemiseen. Nuoret ovat valmiita kantamaan vastuuta ja toimimaan ympäristönsuojelun hyväksi, mutta he etsivät myös ohjausta ja tukea tässä pyrkimyksessään.

Henkilökohtaisella tasolla nuoret puhuivat toiveestaan löytää merkityksellistä työtä, joka ei ainoastaan turvaa toimeentuloa, vaan myös mahdollistaa heidän intohimojensa seuraamisen ja henkilökohtaisen kasvun. Tämä heijastaa nuorten kaipuuta työhön, joka resonoi heidän arvojensa ja kiinnostuksen kohteidensa kanssa, ja korostaa työn merkityksen muutosta pelkästä elannon hankkimisesta kohti itseilmaisun ja tarkoituksenmukaisuuden väylää (Seppänen, 2021). Yhteisöllisyyden kaipuu oli myös vahvasti läsnä nuorten puheissa. He toivoivat tulevaisuudelta yhteisöjä, joissa yksilöt tuntevat olonsa arvostetuksi ja osaksi jotakin suurempaa. Yhteisön tuki ja sen tarjoama turva ja kuulumisen tunne nousivat esiin tärkeinä tekijöinä nuorten hyvinvoinnille. Voisi olla tärkeää luoda tiloja ja rakenteita, jotka edistävät yhteisöllisyyttä ja vahvistavat sosiaalisia siteitä eri sukupolvien ja taustojen ihmisten välillä.

Opinnäytetyön tulokset osoittavat, että nuoret kokevat vahvaa tarvetta saada henkilökohtaista ohjausta ja tukea tavoitteidensa asettamiseen ja saavuttamiseen. Tämä havainto korostaa sitä, kuinka merkittävässä roolissa ohjauspalvelut ovat nuorten elämässä, erityisesti siirtymävaiheissa, kuten koulutuksesta työelämään siirtyessä (Tolonen ym. 2022, 120). Nuoret ilmaisivat halunsa saada konkreettista tukea unelmiensa hahmottamiseen ja tulevaisuudensuun-

nitelmiensa konkretisoimiseen, mikä viittaa ohjauksen tarpeen olevan paitsi informatiivista myös emotionaalisesti tukevaa. Tässä kontekstissa nuorisotyön ammattilaisten rooli muodostuu entistä merkityksellisemmäksi. Heidän tehtävänsä ei ole ainoastaan tarjota tietoa ja resursseja, vaan myös toimia luotettavina aikuisina, jotka kuuntelevat, ymmärtävät ja rohkaisevat nuoria heidän omien polkujensa löytämisessä.

Tulokset valottavat vapaa-ajan ja harrastustoiminnan keskeistä roolia nuorten elämässä. Havaittiin, että vapaa-aika ei ole pelkästään aikaa toiminnalle tai levolle, vaan se tarjoaa merkittävän areenan henkilökohtaiselle kasvulle, sosiaaliselle vuorovaikutukselle ja identiteetin rakentamiselle. Nuoret korostivat harrastusten tarjoavan paitsi mielihyvää ja iloa, myös mahdollisuuksia uusien taitojen oppimiseen ja ystävyyssuhteiden syventämiseen. He kaipaavat monipuolisempia ja matalan kynnyksen harrastusmahdollisuuksia, jotka vastaavat heidän moninaiisiin kiinnostuksen kohteisiinsa ja elämäntilanteisiinsa. Toisaalta ilmeni kuitenkin, että harrastustoiminnan saatavuudessa on merkittäviä eroja. Etenkin taloudellisesti vähävaraisempien perheiden nuoret kokivat haasteita löytää itselleen sopivia ja saavutettavia vapaa-ajan aktiviteetteja. Tämä herättää huolen siitä, kuinka varmistetaan kaikkien nuorten yhdenvertainen pääsy harrastustoimintaan, joka edistää heidän hyvinvointiaan ja kehitystään (ks. Tarvainen ym. 2023, 23–24).

Haastatteluista käy ilmi, että taloudellinen tausta vaikuttaa muutenkin merkittävästi nuorten mahdollisuuksiin osallistua harrastustoimintaan ja vapaa-ajan aktiviteetteihin, mikä puolestaan vaikuttaa heidän tulevaisuudennäkymiinsä ja elämänlaatuunsa. Osassa haastatteluista nousi esiin, että erityisesti vähävaraisten perheiden nuoret voivat kokea jäävänsä paitsi kokemuksista, jotka edistävät vertaisuhteiden syntymistä ja ylläpitävät sosiaalista hyvinvointia. Tämä heijastaa syvempää yhteiskunnallista ongelmaa, jossa taloudelliset esteet voivat syventää eriarvoisuutta ja vaikuttaa nuorten kykyyn nähdä itsensä arvokkaina yhteiskunnan jäseninä (Kivijärvi & Myllyniemi 2023, 32–33). Nuorten tulevaisuudensuunnitelmat ja unelmat ovat tiiviisti sidoksissa heidän käsityksiinsä siitä, mitä on mahdollista saavuttaa omassa elämässään. Taloudellisen taustan vaikutus nuorten tulevaisuudennäkymiin korostaa tarvetta ymmärtää ja käsitellä niitä tekijöitä, jotka vaikuttavat nuorten kykyyn tavoitella ja saavuttaa päämääriään.

Nuorten tulevaisuudentoiveet heijastavat myös laajempaa kaipuuta kohti yhteiskuntaa, jossa ihmisoikeuksia kunnioitetaan, kulttuurista monimuotoisuutta arvostetaan ja jossa jokainen yksilö voi kokea tulevansa nähdyksi ja arvostetuksi sellaisena kuin on. He näkevät tärkeänä toimet syrjinnän poistamiseksi ja oikeudenmukaisuuden edistämiseksi laajasti eri elämänalueilla. Nämä havainnot osoittavat, että haastatellut koillishelsinkiläiset nuoret eivät näe tulevaisuuttaan ainoastaan henkilökohtaisen menestyksen tai materiaalisen hyvinvoinnin näkökulmasta. Sen sijaan heidän tulevaisuudenkuvansa ovat syvästi kietoutuneet yhteiskunnallisiin arvoihin ja heidän haluunsa luoda merkityksellistä muutosta maailmassa.

6.2 Tulosten vertailu teoriaan ja aiempiin tutkimuksiin

Kun vertaillaan tämän opinnäytetyön löydöksiä aiempiin teorioihin ja tutkimuksiin, huomaamme, että koillishelsinkiläisten nuorten toiveet ja tarpeet tulevaisuudeltaan heijastavat laajempia yhteiskunnallisia ja kulttuurisia virtauksia, jotka ovat merkittäviä niin kansallisella kuin globaalillakin tasolla (Dufva & Rekola 2023, 7). Tämä vertailu tarjoaa ymmärryksen nuorten tulevaisuudennäkymistä ja asettaa Malmin seurakunnan nuorisotyön laajempaan kontekstiin, valottaen sen merkitystä ja potentiaalia vastata näihin tarpeisiin.

Aiemmat tutkimukset ovat toistuvasti korostaneet nuorten kasvavaa huolta ympäristökysymysten ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden suhteen, mikä vastaa tämän tutkimuksen havaintoja. Globaalit ilmastomuutoksen vaikutukset, yhteiskunnallinen eriarvoisuus ja syrjintä ovat aiheita, jotka nousevat yhä uudelleen esiin nuorten keskusteluissa ja mielipideilmaisuissa. (Kiilakoski 2022, 5–7.; Ogunbode ym. 2022, 10–12). Tämän opinnäytetyön perusteella haastatellut nuoret eivät ole poikkeus tässä suhteessa. Heidän halunsa vaikuttaa ja toimia näiden haasteiden ratkaisemiseksi kytkee heidät osaksi laajempaa nuorten sukupolvea, joka on sitoutunut aktiiviseen kansalaisuuteen ja muutokseen (Kekki ym. 2023, 7–8).

Lisäksi nuorten toiveessa löytää merkityksellistä työtä ja kehittää itseään henkilökohtaisesti kuvastuu heidän pyrkimyksensä löytää tasapaino henkilökohtaisten tavoitteiden ja yhteiskunnallisen vastuun välillä. Tämä näkyy myös

aiemmassa tutkimuksessa, jossa korostetaan työn merkityksen muuttumista pelkästään taloudellisesta toimeentulosta kohti itseilmaisua ja osallistumista yhteiskunnalliseen elämään (Simonen ym. 2021, 104–107). Tämä heijastaa nykynuorten arvoja, joissa korostetaan henkilökohtaisen ja ammatillisen elämän integroitumista ja halua vaikuttaa positiivisesti maailmaan työnsä kautta (Seppänen 2021).

Yhteisöllisyyden kaipuu ja sen näkeminen tärkeänä hyvinvoinnin ja kuuluvuuden tunteen lähteenä on toinen keskeinen teema, joka linkittyy laajemmin sosiaalipsykologiaan (Häkkinen 2015, 220–231.). Tutkimus korostaa, kuinka sosiaaliset suhteet ja yhteisön tuki ovat olennaisia nuorten psyykkiselle ja sosiaaliselle hyvinvoinnille (Kivijärvi & Myllyniemi 2023, 51). Tämän opinnäytetyön perusteella voidaan vahvistaa, että koillishelsinkiläiset nuoret arvostavat syvästi yhteisöjä, joissa he voivat kokea kuuluvansa ja olevansa arvostettuja. Heidän toiveensa vahvemmassa yhteisöllisyydestä ja osallistavammasta toiminnasta seurakunnassa resonoi aiemman tutkimuksen kanssa, joka osoittaa yhteisön merkityksen nuorten identiteetin rakentumisessa ja sosiaalisen pääoman kertymisessä (Porkka & Ritokoski 2023, 229–234).

Nykyinen globaali tilanne, jossa teknologinen kehitys, globalisaatio ja ympäristöhaasteet muovaavat maailmaa ennennäkemättömällä tavalla, luo uudenlaisia mahdollisuuksia ja haasteita. Tämä vaikuttaa suoraan nuorten käsityksiin tulevaisuudesta ja heidän paikastaan siinä. (Dufva & Rekola 2023, 7.) He näkevät teknologian sekä mahdollisuutena että uhkana, korostavat ympäristönsuojelun kiireellisyyttä ja vaativat sosiaalisen oikeudenmukaisuuden toteutumista kaikilla elämänalueilla (Lähdemäki-Pekkinen ym. 2023, 22). Nämä teemat eivät ole uusia, mutta niiden painoarvo nuorten ajatuksissa on korostunut entisestään viime vuosina, mikä heijastuu myös tämän opinnäytetyön tuloksissa.

Vertailtaessa koillishelsinkiläisten nuorten toiveita ja tarpeita tulevaisuudeltaan kansainvälisiin tutkimustuloksiin, huomaamme samankaltaisuuksia nuorten ajatuksissa eri puolilla maailmaa. Maailmanlaajuiset nuorisotutkimukset ovat toistuvasti osoittaneet nuorten kasvavan kiinnostuksen ympäristöasioihin, sosiaaliseen vaikuttamiseen ja yhteisöllisyyden merkitykseen. Tämä universaali

huoli ja toive paremmasta tulevaisuudesta muistuttaa meitä nuorten potentiaalista globaaleina muutoksen tekijöinä ja tarpeesta kuunnella heidän ääntään päätöksenteossa. (Sun & Shek 2012, 2–7; Lähdemäki-Pekkinen ym. 2023, 22; Kivijärvi & Myllyniemi 2023, 30–32.)

Koillishelsinkiläisten nuorten toiveet heijastavat myös laajempia kulttuurisia muutoksia, joissa korostuu yksilön vastuu omasta elämästään ja tulevaisuudesta. He haluavat olla aktiivisia toimijoita oman elämänsä suunnittelussa, mikä korostaa perinteisen autoritaarisen kasvatustavan muutoksen tarvetta kohti enemmän osallistavaa ja dialogista lähestymistapaa. (Mattila 2023, 25–27; Häkkinen 2021, 180–182.)

Kun tarkastelemme tätä opinnäytetyötä aiempien tutkimusten valossa, on selvää, että koillishelsinkiläisten nuorten toiveet ja tarpeet tulevaisuudeltaan eivät ole irrallisia yksittäistapauksia, vaan osa laajempia yhteiskunnallisia ja kulttuurisia ilmiöitä. Tämä asettaa Malmin seurakunnan nuorisotyön sekä yhteiskunnalliset instituutiot laajemmin haasteen eteen: miten vastata tehokkaasti ja merkityksellisesti nuorten moninaisiin toiveisiin ja tarpeisiin?

6.3 Opinnäytetyön merkitys ja kehitysehdotukset

Opinnäytetyön tulosten merkitys ja vaikutukset sekä kehitysehdotukset ja soveltamismahdollisuudet tarjoavat arvokasta näkemystä siitä, miten voidaan vastata koillishelsinkiläisten nuorten toiveisiin ja tarpeisiin tulevaisuudelta. Tulokset korostavat, että nuorten kaipaama tulevaisuus ei ole pelkästään henkilökohtaisen hyvinvoinnin ja menestyksen summa, vaan se sisältää laajempia yhteiskunnallisia ja globaaleja ulottuvuuksia. Tämä haastaa Malmin seurakunnan sekä muut yhteiskunnalliset toimijat uudelleenarvioimaan ja laajentamaan käsityksiään nuorisotyöstä ja sen tavoitteista.

Tämä opinnäytetyö tarjoaa arvokasta tietoa Malmin seurakunnalle ja laajemmin yhteiskunnalle siitä, miten voidaan parhaiten vastata nuorten toiveisiin ja tarpeisiin tulevaisuudessa. On selvää, että nuorten äänen kuuleminen ja heidän toiveidensa huomioiminen ei ole ainoastaan moraalinen velvollisuus, vaan myös strateginen investointi tulevaisuuden kestävään kehitykseen (Jäppinen 2022, 359). Koillishelsinkiläisten nuorten esille tuomat toiveet ja tarpeet eivät

ainoastaan vaadi välitöntä huomiota ja toimia, vaan ne myös tarjoavat suunnan, johon yhteiskunnallisen kehityksen ja kasvatuksen tulisi kulkea.

Nuorten toiveet kestävästä tulevaisuudesta, sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta, merkityksellisestä työstä ja yhteisöllisyydestä muodostavat kokonaisvaltaisen vision, joka haastaa nykyisiä yhteiskunnallisia rakenteita ja normeja. Tämän vision toteuttaminen vaatii poikkisektoraalista yhteistyötä, innovatiivista ajattelua ja pitkäjänteisiä investointeja nuoriin ja heidän kehitykseensä. Se edellyttää myös, että yhteiskunnalliset instituutiot – kuten koulut, seurakunnat, yritykset ja hallitus – tunnistavat ja hyväksyvät nuorten toimijuuden ja potentiaalisen muutoksen tekijöinä.

Seurakunnilla, erityisesti Malmin seurakunnalla, on ainutlaatuinen mahdollisuus toimia katalysaattorina tässä prosessissa. Tarjoamalla nuorille foorumin, jossa he voivat tutkia uskoaan, arvojaan ja toiveitaan turvallisessa ja hyväksyvässä ympäristössä, seurakunnat voivat edistää nuorten henkilökohtaista ja hengellistä kasvua. Samalla ne voivat rohkaista nuoria kantamaan vastuuta yhteiskunnasta ja ympäristöstä, tukemalla heidän osallistumistaan yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen ja vapaaehtoistoimintaan.

Näiden haastatteluiden kautta saadut oivallukset antavat Malmin seurakunnalle arvokkaita työkaluja ja suuntaviivoja nuorisotyönsä jatkuvalla kehittämiselle. On selvää, että seurakunnan nuorisotyöllä on potentiaalia olla vieläkin merkittävämpi voimavara nuorten elämässä, kunhan se pysyy ajan hermolla ja on valmis uudistumaan vastatakseen nuorten tarpeisiin dynaamisessa ja muuttuvassa maailmassa. Jatkossa on keskeistä keskittyä entistä enemmän dialogiin nuorten kanssa, kehittää osallistavia toimintatapoja ja luoda konkreettisia väyliä nuorten vaikuttamismahdollisuuksien lisäämiseksi. Tämä ei ainoastaan vahvista nuorten kokemusta seurakunnan yhteisöstä, vaan myös edistää heidän henkilökohtaista kasvuaan ja kehitystään kohti toiveikasta ja aktiivista tulevaisuutta (Porkka & Ritokoski 2023, 229–234). Merkittävää olisi myös lisätä toiminnan näkyvyyttä ja saavutettavuutta sekä kumota mahdollisia ennakkoluuloja, jotta voidaan tavoittaa laajempi joukko nuoria ja tarjota heille merkityksellisiä kokemuksia. Tämä edellyttää viestinnän monikanavaisuutta ja uusien, nuoria puhuttelevien tapojen löytämistä osallistua seurakunnan toimintaan.

Malmin seurakunnan nuorisotyön kehittämisessä on tärkeää tarkastella seurakunnan resursseja kokonaisvaltaisesti, tunnistuen sekä fyysiset että henkiset tarpeet, jotka voivat vaikuttaa nuorten hyvinvointiin ja osallisuuteen. Seurakunnan on arvioitava resurssiensa kohdentamista ottaen huomioon taloudelliset näkökohdat, jotka vaikuttavat nuorten mahdollisuuksiin osallistua toimintaan. Tämä tarkoittaa taloudellisen tuen tarjoamista vähävaraisille nuorille, jotta heillä olisi mahdollisuus osallistua leireihin, retkiin ja muihin maksullisiin aktiviteetteihin. Seurakunnan tulisi myös vahvistaa yhteistyötä paikallisten yritysten ja järjestöjen kanssa, jotta voidaan laajentaa tarjottavien palveluiden ja tukimuotojen kirjoa. Tämä edellyttää seurakunnalta sekä strategista suunnittelua että sitoutumista nuorten yksilöllisiin tarpeisiin vastaamiseen.

Resurssien tarkastelussa on otettava huomioon myös tilojen ja henkilöstöresurssien tarjoamat mahdollisuudet. Seurakunnan tulisi varmistaa, että sen tilat ovat nuorille saavutettavia, kutsuvia ja monikäyttöisiä, jotta ne tukevat erilaisia harrastus- ja kohtaamisaktiviteetteja. Tilojen tulee olla muunneltavia ja soveltuvia eri toimintoihin, joissa nuoret voivat kokea kuuluvansa yhteisöön ja voivat vapaasti ilmaista itseään. Henkilöstöresurssien osalta on oleellista suunnitella niiden tarvetta nuorilähtöisesti, kuitenkin ottaen huomioon seurakunnan lakisääteiset tehtävät. (Surakka ym. 2021, 31–38.) Nuorisotyön muuttuessa yhä moninaisempaan suuntaan, vaaditaan myös työntekijöiltä laajaa ajankohdasta osaamista. Tämä tulee huomioida niin rekrytointien kuin pedagogisen johtamisen näkökulmasta.

Nuorten halu vaikuttaa yhteiskunnallisiin ja globaaleihin kysymyksiin, kuten ympäristönsuojeluun ja sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen, osoittaa, että nuorisotyön on tarjottava enemmän kuin perinteisiä vapaa-ajan toimintoja. Seurakunnan ja muiden yhteiskunnallisten instituutioiden on kehitettävä toimintamalleja, jotka rohkaisevat ja tukevat nuorten aktiivista osallistumista ja vaikuttamista. Tämä voisi tarkoittaa uusien, nuorten ehdottamien projekti-ideoiden tukemista, nuorten osallistumisen mahdollistamista päätöksenteossa ja toiminnan suunnittelussa sekä kumppanuuksien luomista muiden järjestöjen ja toimijoiden kanssa yhteiskunnallisten hankkeiden toteuttamiseksi.

Opinnäytetyön havainnot paljastavat, että nuoret kaipaavat ohjausta ja tukea tavoitteidensa saavuttamiseen omassa elämässään, mikä korostaa nuorisotyön potentiaalia toimia merkittävänä tukena nuorten henkilökohtaisella ja ammatillisella kasvupolulla. Tämä ohjaus voi olla monimuotoista, kattaen henkisen ja hengellisen tuen lisäksi konkreettisia toimia, jotka auttavat nuoria saavuttamaan asettamansa tavoitteet. Nuorten toive merkityksellisestä työstä ja henkilökohtaisesta kasvusta korostaa tarvetta kehittää ohjelmia ja toimintoja, jotka tukevat nuorten ammatillista kehittymistä, koulutusta ja henkistä hyvinvointia. Seurakunnan ja muiden organisaatioiden voisi olla hyödyllistä tarjota mentorointiohjelmia, työpajoja ja kursseja, jotka vastaavat nuorten tarpeisiin ja auttavat heitä saavuttamaan tavoitteensa. Tämä edellyttää kuitenkin, että seurakunnat ja muut yhteisöt pysyvät ajan tasalla nuorten muuttuvista intresseistä ja tarpeista sekä ovat valmiita mukautumaan nopeasti uusiin tilanteisiin (Kämäräinen 2018, 92).

Nuorten kaipuu yhteisöllisyyteen ja kuuluvuuden tunteeseen viittaa siihen, että on olennaisen tärkeää luoda avoimia, inklusiivisia ja kutsuvia yhteisöjä, jotka toivottavat kaikki nuoret tervetulleiksi. Tämä tarkoittaa aktiivista työtä ennakkoluulojen purkamiseksi, esteiden poistamiseksi ja yhdenvertaisuuden edistämiseksi toiminnassa. Seurakunnan tulisi pyrkiä olemaan paikka, jossa nuoret voivat kokea aidon yhteenkuuluvuuden ja yhteisöllisyyden tunteen riippumatta heidän taustastaan tai uskomuksistaan (Porkka 2021, 155–157; Mattila 2023, 25–27).

Tämän opinnäytetyön havainnot korostavat, miksi kokonaiskirkon on nyt tärkeää ottaa huomioon nuorten ääni: ne tarjoavat suoran reitin ymmärtää, miten kirkko voi pysyä merkityksellisenä ja vaikuttavana yhteiskunnallisena toimijana. Nuoret ovat ilmaisseet toiveen olla aktiivisesti mukana luomassa kirkon tulevaisuutta, ja heidän huolenaiheensa, kuten ympäristön suojeleminen ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus, ovat myös nykypäivän yhteiskunnallisia kiireellisiä kysymyksiä. Kirkon kyky vastata näihin toiveisiin ja huoliin ei ainoastaan vahvista sen yhteisöllistä tehtävää, vaan myös lisää sen relevanssia nyky-yhteiskunnassa, jossa jäsenmäärät ovat laskussa ja kirkon rooli on muutoksessa (Kämäräinen 2018, 92; Malkavaara 2021, 72–76.).

Nuorten tarve kuuluvuuden tunteeseen ja merkitykselliseen osallistumiseen kirkon toiminnassa haastaa kirkon uudistamaan tapojaan toimia ja kommunikoida. Aktiivisesti kuuntelemalla ja vastaamalla nuorten toiveisiin kirkko voi rakentaa syvempiä yhteyksiä nuoriin, mikä puolestaan auttaa sitä kehittämään toimintaa, joka vastaa paremmin sekä nykyisten että tulevien sukupolvien tarpeisiin. Digitaalisen viestinnän ja sosiaalisen median strateginen käyttö, sekä osallistavampien ja nuoria voimaannuttavien toimintamallien kehittäminen, ovat avainasemassa tässä prosessissa. (Jännti-Tuominen & Lehtonen 2023, 257–258.)

Kirkon ja seurakuntien rooli tulevaisuustoivon ylläpitäjänä on keskeinen, erityisesti aikana, jolloin monet nuoret kokevat epävarmuutta ja huolta tulevaisuudesta (Hirvilampi ym. 2022, 169–170). Tämän opinnäytetyön havainnot korostavat, kuinka tärkeää on, että kirkko tunnistaa ja vahvistaa tätä rooliaan aktiivisesti. Lisäksi kirkon tulisi olla esimerkkinä toiminnallaan, osoittamalla sitoutumista kestävän kehityksen periaatteisiin ja oikeudenmukaisuuden edistämiseen

Kirkon on aktiivisesti kommunikoitava toivoa ja näkemystä tulevaisuudesta, joka perustuu kristillisiin arvoihin kuten rakkauteen, oikeudenmukaisuuteen ja yhteisöllisyyteen. Tämän voi saavuttaa niin julkisen keskustelun kuin kenttätöiden kautta, jotka voivat auttaa muokkaamaan myönteistä ja toivoa antavaa näkemystä tulevaisuudesta. Tulevaisuustoivon ylläpitäminen kirkon toiminnassa ei ole pelkästään nuorten auttamista näkemään valoisampaa tulevaisuutta itselleen ja maailmalle; se on myös osa kirkon perustehtävää. (ks. Kiilakoski 2023, 121–126; Suomen evankelisluterilainen kirkko 2015.) Aktiivisesti vastaamalla nuorten toiveisiin ja huoliin, kirkko ei ainoastaan tue heidän henkilökohtaista ja hengellistä kasvuaan, vaan myös vahvistaa asemaansa yhteiskunnallisena voimana, joka edistää toivoa, oikeudenmukaisuutta ja yhteisöllisyyttä.

Opinnäytetyön tulokset tarjoavat käsityksen koillishelsinkiläisten nuorten toiveista ja tarpeista, jotka haastavat perinteiset käsitykset kirkon nuorisotyöstä. (Tähkää 2013, 18; Häkkinen 2015, 224). Tämän perusteella on selvää, että Malmin seurakunnan ja muiden yhteiskunnallisten toimijoiden on yhä laajen-

nettava näkemyksiään ja toimintatapojaan, jotta voidaan vastata nuorten moninasiin toiveisiin ja tarpeisiin tulevaisuudessa. Tämä edellyttää rohkeutta kokeilla uusia lähestymistapoja, kuunnella nuorten ääntä ja olla valmiita muutokseen, mikä voi johtaa merkityksellisempään ja vaikuttavampaan nuorisotyöhön.

6.4 Jatkotutkimusehdotukset

Tutkimalla Koillis-Helsingin nuorten tulevaisuudentoiveita ja -tarpeita on herännyt uusia ajatuksia ja kysymyksiä, jotka tarjoavat suuntaviivoja tulevaisuuden tutkimuksille. Tämä antaa arvokkaita oivalluksia siitä, miten voidaan syventää käsitystämme siitä, miten yhteiskunta, erityisesti kirkon yhteisöt, voi tukea nuorten kasvua ja kehitystä kohti heidän toivomaansa tulevaisuutta. Tutkimusten keskittyminen paikallistasolle ja kirkon kontekstiin tuo esille ainutlaatuisia näkökulmia, jotka voivat auttaa muotoilemaan kohdennettuja toimenpiteitä ja ohjelmia.

Erityisesti nuorten osallisuuden ja vaikuttamismahdollisuuksien tutkiminen kirkon toiminnassa yhä syvemmin tarjoaa merkittäviä oivalluksia. On tärkeää selvittää, miten kirkko voi paremmin mahdollistaa nuorten äänen kuulumisen ja heidän aktiivisen osallistumisensa sekä miten tämä osallistuminen vaikuttaa heidän henkilökohtaiseen ja hengelliseen kasvuunsa. Tämän alueen tutkiminen auttaisi ymmärtämään, mitkä ovat tehokkaimmat tavat kannustaa ja tukea nuorten toimijuutta kirkon yhteisöissä. Lisäksi tutkimalla nuorten kokemuksia yhteisöllisyydestä ja kuuluvuuden tunteesta kirkon toiminnassa voimme saada syvällisempää tietoa siitä, miten kirkko voi toimia yhteisönä, joka vastaa nuorten tarpeisiin ja toiveisiin. Tämä sisältää tutkimuksen siitä, miten digitaaliset alustat ja sosiaalinen media voivat tukea tai haastaa yhteisöllisyyden kokemusta kirkossa, ja miten näitä välineitä voidaan hyödyntää entistä osallistavammin.

Tarkastelu siitä, miten nuoret näkevät henkilökohtaisen ja ammatillisen kasvunsa suhteessa kirkon tarjoamiin mahdollisuuksiin, voi myös tarjota arvokkaita oivalluksia. Tutkimalla, miten kirkko voi tukea nuorten ammatillista kehitystä ja henkilökohtaista kasvua, saadaan tietoa siitä, miten kirkon toiminnot

voivat paremmin vastata nuorten odotuksiin ja auttaa heitä saavuttamaan tavoitteensa.

Ympäristönsuojeluun ja kestävään kehitykseen liittyvät kysymykset ovat myös keskeisiä alueita, joita tulevaisuuden tutkimuksissa tulisi käsitellä. Kirkon rooli ympäristötietoisuuden lisäämisessä ja kestäväen elämäntavan edistämässä nuorten keskuudessa on alue, joka vaatii lisää tutkimusta. Tämänkaltaiset tutkimukset voivat tarjota kirkolle suuntaviivoja siitä, miten se voi olla aktiivisempi osallistuja globaalien haasteiden ratkaisemisessa yhdessä nuorten kanssa.

Näiden tutkimusaiheiden syvällisempi käsittely voi auttaa kirkkoa tunnistamaan ja kehittämään strategioita ja ohjelmia, jotka vastaavat nuorten toiveisiin ja tarpeisiin, edistävät heidän osallisuuttaan ja vaikuttavat positiivisesti heidän henkilökohtaiseen ja yhteisölliseen hyvinvointiinsa. Tulevaisuuden tutkimusten tavoitteena tulisi olla kirkon roolin vahvistaminen tukevana ja osallistavana yhteisönä, joka edistää nuorten kasvua ja kehitystä kohti heidän toivomaansa tulevaisuutta.

LÄHTEET

Aalto, H., Heikkilä, K., Keski-Pukkila, P., Mäki, M. & Pöllänen, M. 2022. Tulevaisuudentutkimus tutuksi. Perusteita ja menetelmiä. Tulevaisuuden tutkimuskeskus. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-249-563-1> [viitattu 8.10.2023].

Aapola-Kari, S. & Wrede-Jäntti, M. 2017. Perinteisiä toiveita, nykyhetken kiinnittyviä pelkoja – nuoret pohtivat tulevaisuutta. Teoksessa Myllyniemi, S (toim.). 2017. Katse tulevaisuudessa. Nuorisobarometri 2016. Valtion nuorisoneuvoston julkaisuja nro 71. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://tietoanuo-rista.fi/wp-content/uploads/2017/03/Nuorisobarometri_2016_WEB.pdf [viitattu 8.12.2023].

Ahvenharju, S., Pouri, L., Minkkinen, M. & Ahlqvist, T. 2021. Tulevaisuustiedon lähteillä: analyysi ennakointiraporteista ja tulevaisuuden ilmiöistä. Eduskunnan tulevaisuusvaliokunnan julkaisu 6/2020. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://www.eduskunta.fi/FI/naineduskuntatoimii/julkaisut/Documents/tuvj_6+2020.pdf [viitattu 8.12.2023].

Aho, P., Myllymäki, T., Sandqvist, S. & Strandel, A. 2021. Nuorten asuminen 2020. Kyselytutkimus. Ympäristöministeriön julkaisuja 2021:8. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/162899/YM_2021_08.pdf?sequence=1&isAllowed=y [viitattu 1.2.2024].

Dufva, M. & Rekola, S. 2023. Megatrendit 2023. Ymmärrystä yllätysten aikaan. Sitra. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.sitra.fi/julkaisut/megatrendit-2023/> [viitattu 8.10.2023].

Helsingin kaupunkiympäristön toimiala. 2022. Helsingin piirijako. WMS-rajapinta. Saatavissa: <https://hri.fi/data/dataset/helsingin-piirijako/resource/7e4e4d44-fa1e-4e73-ab5b-8af38074c0c9> [viitattu 8.11.2022].

Heikkilä, K., Nevala, T., Ahokas, I., Hyttinen, L. & Ollila, J. 2017. Nuorten tulevaisuuskuvat 2067. Näkökulma suomalaisen yhteiskunnan kehittämiseksi. Tulevaisuuden tutkimuskeskuksen eJulkaisuja 6/2017. PDF-dokumentti. Saatavissa: <http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2019052116250> [viitattu 8.10.2023].

Häkkinen, T. 2015. Tutkimuskohteena Suomen evankelisluterilaisen kirkon nuorisotyön itseymmärrys. Sosiaalipedagoginen aikakausikirja vol. 16. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://doi.org/10.30675/sa.122667> [viitattu 25.11.2022].

Hytönen, M. 2020. Kristillisen perinteen välittyminen. Teoksessa Salomäki, M. Hytönen, M. Ketola, K. Salminen, V. Sohlberg, J. Uskonto arjessa ja juhlassa. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2016–2019. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus. [viitattu 8.11.2022].

Insight Oy. 2021. Arvot360 – kirkko. Intranet.

Jattu, S. 2016. Isoja ihmeitä: Isostoiminnan linjaus 2016. Helsinki: Kirkkohallitus. PDF-dokumentti. Saatavilla: <https://evl.fi/documents/1327140/39461555/Isoja+ihmeit%C3%A4+-+Isostoiminnan+linjaus+2016/2f33ba1b-73cf-5d5e-abba-dea671c432ef/> [viitattu 8.11.2022].

Jäntti-Tuominen, N. & Lehtonen, N. 2023. Digitaalisuus seurakuntien kasvatusyössä. Teoksessa Porkka, J. & Valtonen, M. (toim.) Lupa uskoa ja kasvaa: Kirkon kasvatuksen barometri 2022. Suomen ev.-lut. kirkon tutkimusjulkaisuja 141. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4341/viewmode=infoview> [viitattu 8.10.2023].

Jäppinen, T. 2022. Innovaatiotoiminnan ja palvelumuotoilun osallistavat menetelmät strategisen ennakkoinnin tukena. Teoksessa Aalto, H., Heikkilä, K., Keski-Pukkila, P., Mäki, M. & Pöllänen, M. Tulevaisuudentutkimus tutuksi. Perusteita ja menetelmiä. Tulevaisuuden tutkimuskeskus. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-249-563-1> [viitattu 8.10.2023].

Kallinen, K. & Pirskanen, H. 2022. Lasten ja nuorten tutkimushaastattelu. Helsinki: Gaudeamus.

Kallio, K. 2021. Lasten ja nuorten epäsuoran kohtaamisen etiikka. Teoksessa Lagström, H. Pösö, T. Rutanen, N & Vehkalahti, K. (toim.) Lasten ja nuorten tutkimuksen etiikka. Nuorisotutkimusseura. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/lasten_ja_nuorten_tutkimuksen_etiikka_web.pdf [viitattu 27.2.2024].

Kekki, M.-K., Kovalainen, P. & Ollikainen, A. 2023. Nuorten osallisuuden edistäminen. Nuorisoalan osaamiskeskusten näkökulmia ja työkaluja. Osallisuuden osaamiskeskus. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://nuoretjaosallisuus.fi/wp-content/uploads/2023/05/Nuorten-osallisuuden-edista%CC%88minen_2023_sa.pdf [viitattu 1.4.2024].

Kirkkojärjestys 8.11.1991/1055.

Kirkon säädöskokoelma 2020/164.

Kivijärvi, A. & Korkiamäki, R. 2023. ”Kaverit auttaa aina” – kaverisuhteet ja resilienssi. Teoksessa Kivijärvi, A. (toim.) Läpi kriisien. Nuorisobarometri 2022. Valtion nuorisoneuvoston julkaisuja nro 71. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2023/03/nuorisobarometri-2022-web.pdf> [viitattu 8.10.2023].

Kivijärvi, A., Kauppinen, E., Kiilakoski, T. & Leskinen, J. 2022. Hidasta kasvua ja lisääntyviä vastuita. Kunnallinen nuorisotyö Suomessa 2021. Nuorisotutkimusseuran julkaisuja 238. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://doi.org/10.57049/nts.970> [viitattu 8.11.2022].

Kivijärvi, A. & Myllyniemi, S. 2023. Tilasto-osio. Teoksessa Kivijärvi, A. (toim.) Läpi kriisien. Nuorisobarometri 2022. Valtion nuorisoneuvoston julkaisuja nro 71. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2023/03/nuorisobarometri-2022-web.pdf> [viitattu 8.10.2023].

Kiilakoski, T. 2023. Usko tai älä! Miten nuoren sukupolven arvot ja elinolosuhteet voivat selittää uskonnollisuuden muutoksi. Teoksessa Mikkola, S. & Saarelainen S-M. (toim.) Milleniaalien kirkko. Kulttuuriset muutokset ja kristillinen usko. Suomen ev.-lut. kirkon tutkimusjulkaisuja 139. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4322> [viitattu 27.2.2024].

Kiilakoski, T. & Honkatukia, P. (toim.) 2018. Miten tutkia nuoria ja nuorisotyötä. 2. painos. Tampere: Vastapaino.

Kiilakoski, T. & Laine, R. 2022. Tilasto-osio. Teoksessa Kiilakoski, T (toim.) Kestävää tekoa. Nuorisobarometri 2021. Valtion nuorisoneuvoston julkaisuja nro 69. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2022/03/nuorisobarometri-2021-web.pdf> [viitattu 1.3.2024].

Kiilakoski, T (toim.). 2022. Kestävää tekoa. Nuorisobarometri 2021. Valtion nuorisoneuvoston julkaisuja nro 69. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2022/03/nuorisobarometri-2021-web.pdf> [viitattu 1.3.2024].

Korolainen, K. 2022. Yhteisöllisyydestä tulee normi. Blogi. Saatavissa: <https://maansuola.fi/yhteisollisyydesta-tulee-normi/> [viitattu 1.4.2024].

Kristóf, T. & Nováky, E. 2023. The Story of Futures Studies: An Interdisciplinary Field Rooted in Social Sciences. Social Sciences 12, no. 3: 192 PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://doi.org/10.3390/socsci12030192> [viitattu 28.3.2023].

Kuntalaki 2015/410.

Lasten ja nuorten säätiö & Tietoevry. 2022. ”Toiveikas ja pelottava” – selvitys nuorten tulevaisuususkosta 2022. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://www.nuori.fi/static/6e67b3ed5209de99cc902f86eded5296/Selvitys-tulevaisuususkosta-2022.pdf> [viitattu 27.3.2024].

Linstone, H. & Turoff, M. 2002. The Delphi Method Techniques and Applications. Journal of Marketing Research vol. 13. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://doi.org/10.2307/3150755> [viitattu 8.2.2023].

Lähdemäki-Pekkinen, J., Rekola, S., Solovjew-Wartiovaara, A. & Thompson Coon, R. 2023. Tulevaisuusbarometri 2023. Suomalaisten tulevaisuusko yllätysten ajassa. Sitra. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://media.sitra.fi/app/uploads/2023/02/sitra-tulevaisuusbarometri-2023.pdf> [viitattu 8.10.2023].

Malkavaara, M. 2021. Kirkon nuorisotyön historia. Teoksessa Kauppila, H. (toim.) Kasvu vapauteen. Nuorten rinnalla seurakunnassa. Helsinki: Kirjapaja.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2007. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2008. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2009. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2010. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2011. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2012. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2013. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2014. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2015. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2016. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2017. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2018. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2019. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2020. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2021. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2022. Intranet.

Malmin seurakunta. 2023. Toimintasuunnitelma 2023. Intranet.

Mattila, K. 2023. Osallisuuden poluilla kirkon kasvatuksessa. Teoksessa Porkka, J. & Valtonen, M. (toim.) Lupa uskoa ja kasvaa: Kirkon kasvatuksen barometri 2022. Suomen ev.-lut. kirkon tutkimusjulkaisuja 141. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4341/viewmode=infoview> [viitattu 8.10.2023].

Mäkelä, M. (toim.) 2021. Että kukaan ei jää yksin. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kasvatuksen ulkopuolisuuden ehkäisyn suuntaviivat. Helsinki: Kirkkohallitus. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://evl.fi/documents/1327140/39461555/ETTA_KUKAAN_EI_JAA_YKSIN_UlkopuolisuudenEhkaisynSuuntaviivat.pdf/81628a60-b999-e152-fcdb-9fa39fc184cf?t=1611669889289 [viitattu 25.11.2022].

Nuorisolaki 2016/1285.

Nuorisotyö. 2022. Opetus- ja kulttuuriministeriö. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://okm.fi/nuorisotyö> [viitattu 26.12.2022].

Ogunbode, C., Doran, R., Hanss, D., Ojala, M., Salmela-Aro, K., van den Broek, K., Bhullar, N., Aquino, S., Marot, T., Schermer, J., Wlodarczyk, A., Lu, S., Jiang, F., Maran, D., Yadav, R., Ardi, R., Chegeni, R., Ghanbarian, E., Zand, S., Najafi, R., Park, J., Tsubakita, T., Tan, C., Chukwuorji, J., Ojewumi, K., Tahir, H., Albzour, M., Reyes, M., Lins, S., Enea, V., Volkodav, T., Sollar, T., Navarro-Carrillo, G., Torres-Marín, J., Mbungu, W., Ayanian, A., Ghorayeb,

J., Onyutha, C., Lomas, M., Helmy, M., Martínez-Buelvas, L., Bayad, A. & Karasu, M. 2022. Climate anxiety, wellbeing and pro-environmental action: correlates of negative emotional responses to climate change in 32 countries. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2022.101887> [viitattu 28.3.2023].

Porkka, J. & Valtonen, M. (toim.) 2021. Innostava ja kohtaava kasvatusta: Kirkon kasvatuksen barometri 2020. Kirkon tutkimuskeskuksen verkkojulkaisuja 65. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4231/> [viitattu 25.11.2022].

Porkka, J. & Valtonen, M. (toim.) 2023. Lupa uskoa ja kasvaa: Kirkon kasvatuksen barometri 2022. Suomen ev.-lut. kirkon tutkimusjulkaisuja 141. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4341/viewmode=infoview> [viitattu 8.10.2023].

Puhakka, R., Ojala, A., Neuvonen, M. & Manner, J. 2023. Lasten ja nuorten luonnossa virkistäytyminen ja yhteys luontoon. Teoksessa Aapola-Kari, S. Vaihteleva vapaa-aika. Lasten ja nuorten vapaa-aikatutkimus 2022. Valtion nuorisoneuvoston julkaisuja nro 74. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://tieto-anuorista.fi/wp-content/uploads/2023/05/FINAL_vapaa-aikatutkimus-2022-web.pdf [viitattu 11.4.2023].

Seppänen, E. 2021. Nuorten tulevaisuusraportti 2021. Talous ja nuoret ry. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://nuortennyt.fi/wp-content/uploads/2021/11/Nuorten_tyolamamaisemat_web.pdf [viitattu 10.3.2024].

Simonen, J., Heikkilä, A. & Westinen, J. 2021. Työn sukupolvet. Tutkimus nuorten ja keski-ikäisten työelämänäkemyksistä. E2 tutkimus. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://researchportal.helsinki.fi/en/publications/p%C3%A4in-helvetti%C3%A4-ymp%C3%A4rist%C3%B6ahdistus-ja-toivo> <https://www.e2.fi/media/julkaisut-ja-alustukset/sukupolvien-huolet-ja-voimat/tyon-sukupolvet/tyon-sukupolvet-raportti-final-12.4.2021.pdf> [viitattu 11.4.2023].

Stenvall, E. 2020. Osallisuutta ja osallistumista. Osa 1: Osallisuuden lähtökohdat kansallisessa lapsistrategiassa. Valtioneuvoston raportteja ja muistioita 2020:27. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/162410/STM_2020_27_r.pdf?sequence=1&isAllowed=y [viitattu 1.2.2024].

Suomen evankelisluterilainen kirkko 2015. Meidän kirkko. Kasvamme yhdessä. Kirkon kasvatuksen linjaus 2015. Helsinki: Kirkkohallitus. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://evl.fi/documents/1327140/39461555/Meid%C3%A4n+kirkko+-+Kasvamme+yhdess%C3%A4/0dafb081-00f0-f8ac-34d2-4b8e67ed420f/> [viitattu 8.11.2022].

Suomen evankelisluterilainen kirkko. 2022. Siunauksen signaalit: Suomen evankelisluterilaisen kirkon tulevaisuusselonteko 2022. Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja, Kirkko ja toiminta 125. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4318/viewmode=infoview> [viitattu 25.11.2022].

Sun, R. & Shek, D. 2012. Beliefs in the future as a positive youth development construct: a conceptual review. *The Scientific World Journal* vol. 2012. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://doi.org/10.1100/2012/527038> [viitattu 28.1.2023].

Surakka, J. & Porkka, J. 2021. Lasten ja nuorten asiantuntijuus ja vaikuttajaryhmät. Teoksessa Porkka, J. & Valtonen, M. (toim.) *Innostava ja kohtaava kasvatusta: Kirkon kasvatuksen barometri 2020*. Kirkon tutkimuskeskuksen verkkojulkaisuja 65. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4231/> [viitattu 25.11.2022].

Surakka, J., Porkka, J. & Valtonen, M. 2021. Kasvatustyön asiantuntijuus. Teoksessa Porkka, J. & Valtonen, M. (toim.) *Innostava ja kohtaava kasvatusta: Kirkon kasvatuksen barometri 2020*. Kirkon tutkimuskeskuksen verkkojulkaisuja 65. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4231/> [viitattu 25.11.2022].

Talja, T. 2023. *Elämäntapahtumat, perhetekijät ja masennusoireilu 10–12-vuotiailla lapsilla*. Tampereen yliopisto. Yhteiskuntatieteiden tiedekunta. Väitöskirja. Tampereen yliopiston väitöskirjat 815. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/149108/978-952-03-2935-8.pdf?sequence=2&isAllowed=y> [viitattu 1.8.2023].

Tarvainen, K., Manner, J., Myllyniemi, S. & Salasuo, M. 2023. Tilasto-osio. Teoksessa Aapola-Kari, S. *Vaihteleva vapaa-aika. Lasten ja nuorten vapaa-aikatutkimus 2022*. Valtion nuorisoneuvoston julkaisuja nro 74. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2023/05/FINAL_vapaa-aikatutkimus-2022-web.pdf [viitattu 11.4.2023].

Tervala, M. 2023. *Nuorisovaltuustoselvitys 2022*. Nuva ry. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://nuva.fi/wp-content/uploads/2022/12/Nuvaselvitys-2022.pdf> [viitattu 11.4.2023].

Tikkanen, T. (toim.) 2020. *Helsinki alueittain 2019*. Helsingin kaupunki. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://www.hel.fi/hel2/tietokeskus/julkaisut/pdf/20_06_10_Hki_Aluettain_2019_Tikkanen.pdf [viitattu 1.3.2024].

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2009. *Laadullinen tutkimus ja analyysi*. 3. painos. Helsinki: Tammi.

Tuominen, H. 2017. *Suuri ihme: Rippikoulusuunnitelma 2017*. Helsinki: Kirkkohallitus. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://evl.fi/documents/1327140/39461555/Suuri+Ihme+-+Rippikoulusuunnitelma+2017.pdf/758d0926-f7b9-3e63-bc2b-93ffaab30f90?t=1549006812000> [viitattu 8.11.2022].

Valtonen, M. & Häkkinen, T. 2021. *Nuorisotyön kentät ja ammattilaiset*. Teoksessa Kauppila, H. (toim.) *Kasvu vapautteen. Nuorten rinnalla seurakunnassa*. Helsinki: Kirjapaja.

Vehkalahti, K., Aapola-Kari, S. & Armila, P. (toim.) 2022. Sata nuorta, sata polkua aikuisuuteen. Laadullinen seuranta tutkimus nuoret ajassa. Nuorisotutkimusseuran verkkojulkaisuja 175. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://doi.org/10.57049/nts.857> [viitattu 1.4.2024].

Vilka, H. 2015. Tutki ja kehitä. 4. painos. Jyväskylä: PS-kustannus.

1.

Asetin jo nuorena selvät tavoitteet elämälleni: halusin ison asunnon kaupungin hyvältä alueelta ja kunnolliset ansiot, jotta voin elää haluamallani tavalla. En ole epäröinyt ottaa haasteita vastaan, vaan olen edennyt urapolullani askel kerrallaan ison yrityksen toimitusjohtajaksi ja näin saavuttanut nykyisen hyvän taloudellisen ja sosiaalisen asemani.

Kuulun niihin, joiden mielestä huonosti palkatut työt kannattaa antaa roboteille ja kehittää ihmisille uudenlaisia töitä. Asumme mukavasti kaupungin ydinkeskustassa, jossa myös lapseni asuvat vuoroviikoin. Arvostan yhteiskunnan panosta lapsieni kasvattamisessa. Käytän mielelläni rahaa palveluihin ja kotonamme työskenteleekin taloudenhoitaja.

Vähäisellä vapaa-ajallani rentoudun perheen ja ystävien seurassa. Yhdessäolon lisäksi nautin erityisesti ruoanlaitosta ja lemmikkimme hemmottelusta. Lomilla vaihdan maisemaa: vuokraan luksushuvilan ulkomailta tai lennän jonnekin kaukomaille.

2.

Pyrin rentoon ja rauhalliseen elämänmenoon yhteiskunnan oravanpyörän ulkopuolella. Olen tyytyväinen vaatimattomaan elämään, sillä aito onnellisuus kumpuaa ihmisen sisältä eikä ulkoisista tekijöistä. Vaikka viihdyn paljon yksin, niin yhteisöllinen elämäntapa yhteisessä asunnossamme kavereiden sekä naapureiden kanssa toimii hyvin ja me esimerkiksi tuotamme ravintomme mahdollisimman pitkälle itsenäisesti.

Asuinalueemme on turvallinen ja viihtyisä: ihmisten suvaitsevaisuus on yksi yhteiselon kantavista ohjenuorista. Toisinaan täydennän toimeentuloani monikulttuurisella ja aina jollakin tavalla hyödyllisellä työllä. Työssä tärkeintä ei ole palkan suuruus vaan ihmisten välinen vuorovaikutus ja hyvä työilmapiiri. Yksinkertaisen ja pienen kotini katolla kiiltelevät aurinkopaneelit ja se on suunniteltu muutenkin hyvin käytännölliseksi ja energiatehokkaaksi.

Teknologian läsnäolo arjessa ei ole minulle lainkaan välttämätöntä mutta panostan ympäristöystävällisiin ja ekologisesti kestäviin ratkaisuihin, joissa hyvin toimiva ja kehittynyt teknologia on hyödyksi.

3.

Asun puolisoni ja yhteisten lastemme kanssa suuressa omakotitalossa maaseudulla, lapsuuteni kotiseudun lähetyvillä. Elämä luonnon keskellä huokuu rauhallisuutta ja turvallisuutta, joita myös pihapiirimme lemmikit edistävät. Taloudellinen toimeentuloni perustuu monipuolisiin työtehtäviin: voin työllistää itseni pienessä yrityksessä, pitää yllä verkkokauppaa tai vaikka viljellä maata.

Työni on konkreettista ja tunne työn hyödyllisyydestä on minulle tärkeää. Kohtuulliset palkkatulot riittävät hyvin ylläpitämään perheemme perinteisiä arvoja noudattavaa elämäntapaa. Rentoudun kuntoillen ja ulkoillen luonnossa, ja teen vapaaehtoistyötä kirkon parissa.

Saamme kotieläimistämme ja pienimuotoisesta viljelystä ravintoa perheemme tarpeisiin ja kunnioitankin syvästi luontoa sekä kaikkia sen antimia. Pysin kasvattamaan lapseni ajattelemaan samalla tavalla. Ekologista kestävyttä painottava ajatteluni ilmenee esimerkiksi aktiivisessa kierrätyksessä, energiansäästöissä ja uusiutuvien luonnonvarojen käytössä.

4.

Vuosien kuluessa olen huomannut, että kaupungin sykkeessä asuminen sopii minulle. Pidän siitä, että pääsen liikkumaan helposti paikasta toiseen ja palvelut ovat lähellä. Asunnon omistaminen ei ole minusta välttämätöntä ja tällä hetkellä asun melko pienessä mutta käytännöllisessä vuokra-asunnossa.

Vaikka asun tällä hetkellä yksin, en ole yksinäinen, sillä vapaa-aika kuluu ystävien kanssa erilaisissa tapahtumissa ja illanistujaisissa. Kokeilemme porukalla myös muun muassa uusia harrastustrendejä. Nuorena aloittamani liikunta on osaltaan pitänyt minut terveenä. Seuraan mielenkiinnolla teknologian kehitystä enkä arastele ostaa kotiin uusimpia keksintöjä.

Nuorena unelmoin mielenkiintoisesta työstä, jossa olisi hyvä palkka ja mahdollisuus matkustaa. Olen saavuttanut unelmani aika hyvin. Kansainvälisyys on osa työtäni ja voin turvallisesti matkustaa maailman eri kolkissa.

5.

Asun tiiviillä pientaloalueella hieman kauempana keskustasta kuitenkin niin, että kotoani on hyvät liikenneyhteydet kaikkialle. Töihin, kauppaan ja harrastuksiin pääsee vaikka pyörällä. Alueen asukkaat voivat vaikuttaa alueen ratkaisuihin ja uusia sovelluksia sekä ideoita voi kehittää kotiin ja ympäristöön, vaikka yhdessä naapureiden kanssa.

Arjen kuntoilu- ja harrastuspaikkoihin pääsee kätevästi ja nyt suunnittelemme porukalla parin päivän retkeilyreissua, jossa luontoon tottumattomimmat kaupunkien kasvatit ja muualtakin tulleet pääsevät kokemaan upeita maisemia, luonnonrauhaa ja ulkona liikkumisen iloja.

Olen luovan alan ammattilainen ja teen töitä pääasiassa etätyönä kotoa käsin. Toisten kanssa on kuitenkin kiva jutella ja saada uusia ideoita, niinpä käyn usein naapuruston yhteistoimistolla tai työpaikallani, joissa eri puolilta maailmaa olevista työkavereista on aina seuraa. Heidän kautta olen myös oppinut ymmärtämään eri kulttuureita ja uskontoja.

(Tummennetut luetaan sanasta sanaan)

Tosi kiva, että pääsit osallistumaan tähän haastatteluun, meillä on nyt kaikkineen varattu tähän max tuntia aikaa. Tämän haastattelun tarkoituksena on selvittää nuorten ajatuksia ja kokemuksia liittyen nuorten vapaa-ajan toimintaan ja tulevaisuuteen. Haastattelemme useita nuoria ja kaikki haastattelut suoritetaan anonyymisti, eli vastauksia ei voida jäljittää yksittäiseen henkilöön.

Minulla on tässä sekä suoria kysymyksiä että avoimia kysymyksiä, joihin pyytäisin sinua vastaamaan. Tässä haastattelussa ei ole oikeita tai vääriä vastauksia ja jos jokin kysymys ihmetyttää, niin saa ja pitää kysyä selvennystä. Ja jos jokin kysymys on sellainen, mihin et halua vastata, niin sekin on täysin ok – kerrot vain sitten minulle.

Nauhoitan haastattelun myös jälkikäteen tapahtuvaa vastausten läpikäyntiä varten, sopiihan tämä sinulle? Saatan tarvittaessa pyytää sinua kertomaan jostain asiasta vielä tarkemmin lisää. Ja missä tahansa kohtaa voit keskeyttää ja kerro myös heti, jos jokin kysymys ei avaudu tai siihen on vaikea vastata.

Onko sinulle mitään kysyttävää? Hyvä, sitten aloitetaan!

1. Miten ja missä vietät vapaa-aikaasi?
2. Mikä sinulle on tärkeää asioissa, joita teet vapaa-ajalla?
3. Mitä osaisit kertoa Malmin seurakunnan nuorille suunnatusta toiminnasta?
4. Mistä olet kuullut tästä toiminnasta/Mistä olet kuullut muusta toiminnasta, johon osallistut?
5. Millä tavoin olet osallistunut tähän toimintaan?
6. Mikä on saanut sinut osallistumaan/Mikä estää sinua osallistumasta Malmin seurakunnan nuorille suunnattuun toimintaan?

Seuraavaksi esitän sinulle yksi kerrallaan 5 erilaista tulevaisuuskuva. Tulevaisuuskuvilla esitetään erilaisia mahdollisia tulevaisuuksia. Jokaisen tulevaisuuskuvan jälkeen esitän muutaman avoimen kysymyksen. Niihin ei ole oikeita tai vääriä vastauksia, ja voit vastata niin pitkästi tai lyhyesti kuin haluat. Tulen luultavasti esittämään muutaman lisäkysymyksen jokaisesta vastauksestasi. Voit vastata niihin tai olla vastaamatta.

7. Mitä positiivista tässä tulevaisuudenkuvassa oli?
8. Mitä pitäisi tapahtua, jotta tällainen tulevaisuus olisi sinulle mahdollinen?
9. Minkälaisia esteitä näet tällaisen tulevaisuuden tapahtumiseksi?

Palataan nyt yhden kysymyksen verran tähän päivään. Sanoitit äsken sinulle yksittäisiä tulevaisuudessa mahdollisesti tärkeitä asioita. Mieti nyt, miten sinun elämäsi voitaisiin tässä kohtaa elämäsi tukea kohti sinulle tärkeää tulevaisuutta.

10. Millaisella nuorille suunnatulla toiminnalla voitaisiin mahdollistaa tällaisia asioita sinun tulevaisuudessasi? (Nuorille suunnattua toimintaa voi esimerkiksi olla asiat, joita aiemmin kuvailit tekeväsi vapaa-ajallasi)